

БІБЛІЙНИЙ КОМЕНТАР

1. Послання Апостола ІВАНА

Використані символи

- A** – Дослідження Святого Письма 1 том
- B** – Дослідження Святого Письма 2 том
- C** – Дослідження Святого Письма 3 том
- D** – Дослідження Святого Письма 4 том
- E** – Дослідження Святого Письма 5 том
- F** – Дослідження Святого Письма 6 том
- R** – Перевидання “Вартової Башти”
- Q** – Книга Питань (Що Пастор Рассел сказав)
- T** – Намет як образ кращих жертв
- CR** – Виклади з конвенцій
- HG** – Harvest Gleaning, том I
- NS** – Проповіді в газетах (Harvest Gleaning, Vol. II)
- OV** – Що Пастор Рассел писав для “Overland Monthly”
- PD** – Фото-драма створення
- PT** – Що Пастор Рассел вчив
- SM** – Книга викладів

* Зірочкою позначені цитати зі статей, не написаних Пастором Расселом.

Перше послання Апостола Івана

Вчені вважають, що це послання було написано 90 року н.е. В той час християнство стало досить відомим у світі. Воно збрало «остаток» тілесного Ізраїлю, викликало до себе ненависть і переслідування переважної сліпої більшості того народу і було розкидане по всьому тодішньому цивілізованому світі. Багато-чого в християнстві приваблювало грецьких філософів того часу, котрі намагалися поєднатися з ним і стати філософськими християнами та християнськими філософами, продовжуючи триматись своїх філософій, які, зі слів апостола Павла, були «неправдиво названі так». Лист Апостола Івана написаний для того, щоб захистити християн від цих згубних доктрин. Він заохочує їх міцно триматися вчень, які вони почули з початку, і вважати ці філософські вчення брехнею, а всіх таких фальшивих вчителів – представниками Антихриста, який (про що вони так часто чули) об'явиться в Церкві. E285, 286

Ціль, з якою Апостол Іван написав цей лист, ясно виражена його словами: “А це пишемо вам, щоб повна була ваша радість”. Варто зауважити, що переважна більшість християн ніколи не відчувають повноти тієї радості, миру і благословення, які можуть в них бути. Надто багато з них задовольняються просто розведеними першими принципами доктрини Христа і є лише “немовлятами в Христі”. Апостол писав їм з метою розбудити чистий розум віруючих, щоб вони оцінили і тішилися своїми привілеями, і щоб таким чином могли зростати і розвиватись. R2235:2

1:1 Від початку – Від початку Господньої місії. R1145:6

Що ми чули – Це було їхнє свідчення. Вони бачили Христа в Його житті та в Його смерті; вони бачили Його після воскресіння і вони знали ці речі. Апостоли втратили все у проповідуванні правди. R460:2*

Свідчення, на якому стоїть віра, не є людським, воно належить Богові. Людина не має свідчення в цій справі, гідного уваги, доки не промовить Бог. Бог взяв на Себе зобов'язання, і Він обов'язково виконає Свою обітницю. R1329:1

Що бачили – Євангелісти засвідчили те, про що вони знали точно. Вони бачили Христа після Його воскресіння. R1145:6

1:2 З'явилось нам – Натхненні апостоли бачили Господа і чули Його вчення, коли Він був тут у тілі. R1495:1

1:3 Звіщаємо – Вчимо. E284

Здорова доктрина, обов'язкова для навчання. Писання Ап. Івана не

були просто соціальними листами, позбавленими доктрини і вчення. E284

Із нами – Співспадкоємцями тих же обітниць. R1495:1

Спільність же наша – Ніхто не має жодної спільності з Господом, якщо не вступив у зв'язок угоди з Ним. CR317:1

Бути угрунтованими в Теперішній правді означає, що ми отримали частку благ спільності з Ним. R1627:3

Яка поблажливість з боку божественного Отця і Сина, і яка ласка до нас! R1495:1

З Отцем – Ми всі одна сім'я – божественна царська сім'я, від якої всесвітні благословення незабаром поллються на всіх у небі й на землі. R1495:1, 2508:6

Ісусом Христом – Другий Адам стає головою нового або духовного роду і відновителем людського роду. R623:3

1:4 Вам – Він звертається до виправданих і освячених у Христі Ісусі. R5938:1, 2235:1

Щоб розбудити чистий розум віруючих, аби вони оцінили та втішалися своїми привілеями, і таким чином могли зростати і розвиватися. R5938:2, 2235:2

Щоб повна була ваша радість – Радістю можна вважати збільшення або переповнення істинним і щирим щастям. Така добра воля нашого Небесного Отця, щоб Його діти так були сповнені щастя, аби воно весь час їх аж переповнювало. R1494:2

Їхня радість, якщо вони розвинулися в благодаті та знанні до зрілого чоловіка в Ісусі Христі. R5938:2, 2235:2

З цією метою Отець приготував для них стіл у присутності їхніх ворогів і наповнив чашу їхнього щастя по вінця, щоб вона аж переливалася (Пс. 23: 5). Тою трапезою добрих речей є Його цінна правда. R1494:2

Переважає більшість християн ніколи не відчувають повноти тієї радості, миру і благословення, які можуть в них бути. R5938:2, 2235:2

1:5 Бог – Бог є втіленням кожної чесноти і кожної благодаті; значить, Він має блаженне задоволення і мир свідомої моральної досконалості, як і невід'ємну мудрість та силу. R1833:1

Створивши все, Він також має силу підтримувати все. У мовчазній величі з віку в вік увесь фізичний всесвіт виконує Його волю без відтинку безладу чи невдачі. І ця ж сила обіцяна для його підтримування протягом вічного майбутнього. R1832:6

Є світло – Світло є цілющим, благодотворним і оздоровчим. R5544:6

Світло представляє правду, праведність. R5718:3, 5938:2, 5038:1, 2235:2, 647:4*

Божественна правда, що приходить до нас через призначений шлях –

через Боже Слово, і звіщається Його вірними слугами, наповненими Його Духом. R2057:3*

Немає – Жодного гріха, жодної недосконалості. R5938:3, 2235:2

В Нім – Оскільки в Богові взагалі немає ніякої темряви, і Він обіцяв постійно вести нас Своїм Духом через Своє Слово, ми не можемо ходити в темряві, доки ходимо за Його керівництвом. R1495:4

Темряви – Вона представляє неправду, забобони, гріх. R5718:3, 5938:3, 5038:1, 2235:2

1:6 Маємо спільність – В міру того як ми намагаємось ходити Його дорогами, ми пізнаємо Бога в тому особливому значенні, в якому дитина знає свого батька. R5118:5

Якщо ми маємо спільність із Ним, ми ідемо (просуваємось) у світлі – у світлі, яке божественна правда розливає навколо нас, і у світлі Його схвального обличчя. R1495:4

Це повинно бути в напрямку правди, доброти, чистоти. R5938:3, 2235:3

Уся правда чиста і ясна в Божих очах, і Він Своїм Духом через Своє Слово вестиме всіх Своїх дітей до світла в належний час, якщо вони мають справжню спільність із Ним. R647:2*

Це велика помилка уявляти, що ми маємо єдність та спільність з Богом, коли тільки ми говоримо до Нього в молитві, а ніколи не вивчаємо Слова, щоб почути, як Він говорить до нас. R647:5*

Ніхто не може мати єдності з Богом, не пізнавши якоюсь мірою Його правди. І якщо хтось має єдність та спільність із Ним, Його плани і цілі стануть їхніми. R647:5*, 888:4*

Ходимо в темряві – Якщо ми будемо невірні, навіть протягом

якогось короткого часу, ми не зможемо розвиватися в духовному відношенні. R5118:5

Якщо наш життєвий шлях є темний, грішний. R5938:3, 2235:3

Якщо хтось ходить у темряві – віддаляється від правди в напрямку неправди, – то це не Бог винен, а він сам, бо не кориться правді. R1495:4

Неправду говоримо – Говоримо фальшиво. R13:4

Адже Бог не веде Своїх дітей таким шляхом. R1495:4

Правди не чинимо – Не виконуємо правди. R13:4

Вони не хочуть знати її, бо не хочуть її чинити. R647:5*

Якщо вони не бажають коритися правді, то зведуть себе намаганням звернитись в ній і замінити її чимось іншим. R647:5*

1:7 Ходимо в світлі – В Правді. A20; R647:2*

Ведені Божим Словом. R5055:4

В єдності та спільності з Богом – наскільки можемо. R5938:4, 2235:4

Це не означає абсолютної свободи від недоліків гріха. R5938:4, 2235:4

Якщо ми продовжуємо довіряти завершеній Христовій праці відкуплення і слухатися небесного поклику, ми ходимо у світлі Божих обітниць і велінь. R1495:4

Ми можемо зберігати нашу спільність із Богом, можемо усвідомлювати (визнаючи вину) прощення всякого гріха і те, що дорогоцінна кров – викуп – зберігає нас чистими від кожної плями гріха. R689:5

В присутності “світла правдивого, котре просвічує кожну людину, що приходить на світ” (Ів. 1: 9) R159:4*.

Маємо – Ми і Єгова. R689:5

Спільність – Зі всіма святими, котрі вірно ідуть тою ж дорогою. R1495:4, 647:5*

Справжня спільність означає любов, співчуття, взаємне переживання добра чи зла, спільні принципи, спільні інтереси і спільну ціль. R647:1*

Пильнуймо, щоб наша спільність була основана на твердій основі – крові Ісуса Христа – і щоб наша радість і єдність була від зростаючого світла під час того, як ми йдемо разом. R647:2*

Один із одним – Якщо ми не “любимо братів, яких бачимо”, щоб мати спільність і духовне задоволення з ними, то це може бути знаком, що ми не є в повній єдності та спільності з Богом. R5938:3, 2235:3

Між всіма такими особами мусить бути зв'язок спільності й союзу (невидимий чи видимий) – цим зв'язком є одна віра і одне хрищення в одного Господа. R5938:4, 2235:4

Ми маємо приємну спільність не лише з Богом і Його Сином, але й зі всіма святими, які вірно ідуть тою ж дорогою. R1495:4

Бог і ми. R689:5

Кров – Віддане життя, тобто смерть. R93:6; NS847:5

Викуп. R689:5, 652:6; E445, 461; F105
Кров, пролита на Голгофі. R1336:3*, 1298:6*

Заслуга жертви нашого Господа. E445; NS847:5

В Біблійному вживанні кров означає чи представляє життя. NS847:5

Ісуса Христа – Його кров стала основою прощення наших гріхів, примирила нас і перевела нас зі становища засуджених в'язнів назад до синівства. R1230:3, 1231:2

Саме Своєю смертю на хресті Христос вчинив примирення за гріхи світу. R1299:1

Його Сина – Після того, як Він прийшов. R316:1*

Очищує нас – Омиває нас. R4870:3, 416:6*

Коли ми помиляємось. R5924:1

У відповідь на ширі молитви. R4870:6

По благодаті Божій наші недоліки компенсовані. R5005:2

Тому що ми нездатні досконало відповідати духу Закону, хоч і бажаємо це робити. R5005:2

Бог щедро простив нас “заради Христа”, бо Він заплатив покарання, яке було повним задоволенням справедливості. E461

Кров очищує нас і замінює наші гріхи. R4982:6

“Очищує” – це не тільки те, що Він зробив спочатку; Апостол говорить, що Його кров продовжує очищати нас від всякого гріха. CR390:1; SM723:1; NS357:4

Тримає нас чистими від гріха, якщо, усвідомлюючи свої недоліки, ми постійно просимо про прощення. R2235:4

Вона була достатньою для нас як людей, виправдуючи нас; і вона компенсує всі слабкості та недоліки нашого тіла після того, як ми стали “новими створіннями”. R4484:4, 689:3; SM723:1; NS357:1

Очищення, яке ми можемо мати після того, як стали Господніми і маємо шату. SM255:1

Імена тих, хто не докладає всіх зусиль, щоб зберегти свої шати чистими, будуть витерті. R4870:3

Якщо на предмет з червені або кармазину дивитись через червоне скло у світлі, він виглядає білим; тому навіть коли наші гріхи є, як червень чи кармазин, а ми приходимо туди, де Бог дивитиметься на них через кров Христа, вони вважатимуться білими. R13:4, 689:6

Кожна неправда, кожне падіння, кожна помилка є плямою на нашій

весільній шаті. З великою покірою ми повинні приходити до Господа, щоб ті плями могли бути швидко змиті. R4634:4

Від усякого гріха – Не лише від гріхів минулого, але й від усіх плям на шаті, ненавмисних вад, забруднення на нашому одязі. R4870:3

Він не говорить про первородний гріх, а про гріхи з причини тіла або незнання. Q302:T

1:8 Коли ж кажемо – Нові створіння. R4615:2, 2721:3; NS243:5

Говорячи про наше тіло та ігноруючи виправдання, забезпечене в Христі для прикриття його недоліків. R2721:3

Апостол припускає, що деякі будуть твердити, начебто вони досягнули досконалості і їхнє щоденне життя досконале. SM723:2; NS357:4

“Хто скаже: “Очистив я серце своє, очистився я від свого гріха?” (Пр. 20: 9). R2053:2

Що не маєм гріха – Ніякої недосконалості в нашому грішному тілі. R3281:5, 5903:1, 5440:1; NS243:5

Ніякого дійсного гріха; якщо ми стверджуємо, що кожне наше слово, думка і вчинок є досконалим. R689:5

Що ми вільні від всяких порушень досконалого закону любові щодо Бога і людини. SM723:2; NS357:5

Ми не можемо повністю уникнути гріха в тілі через його слабкість, а також через спокуси і несприятливі умови, що оточують нас. R5440:1

Ми робитимемо переступи, бо лише маємо добрі наміри серця, а тіло для їхнього виконання – недосконале. R5750:3

Нові створіння відповідальні за гріх – нове створіння ніколи не грішить добровільно, ніколи не робить зла навмисне, але воно може потрапити в пастку злих нахилів

свого грішного тіла. R4615:2, 3281:5, 2440:3

Немає серйознішого стану, в якому можуть опинитися Господні люди, ніж уявити собі, що вони досконали в тілі. Це означає, що вони сліпі й не бачать багатьох своїх невдач. SM723:2; NS357:5

Всі, котрі чесні самі з собою, признають, що вони недосконалі і не можуть досконало робити те, що хотіли б. Q809:T

Себе обманюємо – Кожен, хто казав би, що він досконалий і не має недоліків, обманював би себе. R5041:5

Ті, що заперечують, що мають якісь гріхи, недоліки, носять великий тягар на собі, який не скасований і є для них звинуваченням. R5939:2, 2235:6

Деякі християни впадають у крайність, твердячи, що ніколи не зможуть робити гріха після того, як їхні минулі гріхи були ласкаво прощені Господом, і після того, як вони ввійшли в умови угоди. R5938:2, 5939:2, 2235:1,5

"Святі люди" хваляться, що протягом стількох років вони жили досконало, без гріха. Людська істота, котра вважає себе абсолютно досконалою в думці, слові та ділі, жадливо помиляється. NS469:3; R5938:2, 2235:2

Потрапляють у пастку противника. R5939:2, 2235:5

Якщо вони не бажають коритися правді, то зведуть себе намаганням зневіритись у ній і замінити її чимось іншим. R647:5*

Ми слабкі через падіння, підлягаючи обману і неправді з боку світа, тіла і диявола. R3281:6

1:9 Коли ми – Виправдані та освячені в Христі Ісусі. R5938:1, 5939:4, 2236:1, 2235:1, 1654:3, 769:3

Ті, що зараз покликані Богом бути членами Нареченої Христа. R4931:6
Церква. Q656:4

Не невіруючі світу, "грішники" в звичному значенні того слова. R5938:1, 4931:6, 2235:1

Свої гріхи – Ненавмисні невдачі та переступи. R2235:4, 5938:4, 5903:1, 4932:1; Q656:4

Порушення. Q656:4

В нашому тілі немає досконалості. R5939:6, 5750:3, 5440:1, 2721:3, 2236:5

До того степеня, до якого воля погодилася на гріх, навіть на мить, він не підлягає прощенню, і в міру тої відповідальності ми мусимо сподіватися покарань. R1985:4

Апостол не звертається знову до питання смертного гріха і прохання про нову шату Христової праведності. Все це було зроблено в минулому. SM724:3; NS358:1

Не говорить про первородний гріх, Адамів гріх. Q656:4

Цей принцип буде мати застосування і протягом Месіанського царювання. Ніхто не просуватиметься на битій дорозі святості, якщо спочатку не визнає своїх гріхів і не відвернеться від них. R4931:6

Так Христос поставить гріхи людей перед ними по порядку; вони мусять широко визнати свої гріхи і відчутти сором, як брати Йосипа. R1646:4

Хоч ваші гріхи будуть, як кармазин, стануть білі, мов сніг; якщо будуть червоні, мов багрянниця, стануть мов вовна вони (Іс. 1: 18). R13:4

Визнаємо – І тільки тоді, коли визнаємо. R5939:2, 2235:6

Наші щоденні провини треба визнавати Господу, і треба прагнути і отримувати прощення. R5440:1

Це визнання гріхів не стосується світу, який ще не став Божими дітьми. R4931:6

Він – Бог виявив Свою любов нам, і саме Його любов спонукає нас шукати Його і бажати служити Йому. R4931:3

Праведний – Бо Христос помер. R3281:5

Нам абсолютно зрозуміло, що Всевишній мусить бути самим втіленням справедливості. R4931:3

Божа воля означала вимогу справедливості, і Він відкрив шлях, щоб бути одночасно справедливим і виправдовувати тих, що вірять в Ісуса, стають Його учнями, щоб брати свій хрест і йти за Ним. R4931:3, 5903:1, 769:3; HG299:2

Оскільки дорогоцінна кров Христа відкупила нас від прокляття смерті. R3656:3

Бог може бути справедливим у прощенні наших гріхів, бо Ісус з'явився за нас. Наш Відкупитель став нашим Заступником. NS243:6; R5939:4, 4931:6, 2236:1

Так само, як з Його боку було б несправедливим дозволити нам уникнути винесеного вироку раніше наданого відшкодування, так і тут Він дає нам зрозуміти, що було б несправедливо, якби Він хотів перешкодити нашій реституції, оскільки Він Сам влаштував так, що наше покарання було заплачене. A157

Оскільки жертва Христа була прийнята як “ублагання за наші гріхи, і не тільки за наші, але й за гріхи всього світу” (1 Ів. 2: 2), всі мусять бути звільнені. R252:2; 5939:4, 2236:2

Простити – Тим, що стали новими створіннями в Христі через віру і послух, Бог погодився прощати на

їхне прохання всі їхні ненавмисні переступи. R4932:1, 2822:3

Ці запевнення в божественній милості та бажанні пробачати призначені для того, щоб справляти на наше серце пом'якшувальний вплив, який зробить нас ще уважнішими, щоб уникати гріха і зберігати спільність із Господом. R5939:3, 2235:6

Спотикання в гріх всупереч волі, через слабкість тіла і спокусу, треба вважати спотиканням, з якого є повна надія піднятися. R3260:4

Якщо ми бачимо, що ми холодні або теплі, то розвиваймо палкість, роздмухуймо жар священної любові у своїх серцях частими роздумами про Господню благодать стосовно нас. R2388:4

Ми повинні спішити до Господа і шукати прощення, запевнюючи Його в нашому намірі поступати краще в майбутньому. Q656:4

Очистити нас – Зберегти нас чистими від гріха, якщо ми постійно просимо про прощення, усвідомлюючи недоліки свого тіла. R5938:5, 2235:4; NS165:1

Очищує нас. Поступовий процес, який часто досягається через сльози і клопоти. Не лише відсунення вбік наших гріхів та переступів на підставі закону. Q656:5

Ми можемо берегти себе в любові Божій, зберігаючи себе чистими. R5440:1

Саме в цьому процесі очищення, яке настає після законного виправдання, виправданий віруючий мусить зазнати певних згубних наслідків минулого гріховного життя, пожинати плоди того, що колись посіяв. R1654:3

Неправди всілякої – Природні недоліки і переступи. SM724:2; NS165:1, 358:1

Гріх. R5938:4, 2235:4

За винятком гріха проти святого Духа (Мт. 12: 31, 32), всякий гріх серед людських синів буде прощений, чи в тому віці, чи в майбутньому. Q280:7; R5105:6

Це очевидно, що змішаний гріх веде до смертного гріха.. R1985:4

1:10 Не згрішили – "Всі згрішили" (Рим. 3: 23). R93:3

Чинимо з Нього – З Бога. R5440:1, 5939:2, 3281:5, 791:4, 93:3

Неправдомовця – Робимо Бога неправдомовцем і втрачаємо Захисника, передбаченого Богом. R3281:5, 5440:1

Ті, що йдуть якимсь іншим шляхом, крім шляху визнання гріхів і прохання про прощення, роблять Бога неправдомовцем, і Він залишить їх у темряві їхнього шляху. R5939:2, 2235:6

Слова Його немає в нас – Ми належним чином не вивчили чи не зрозуміли Божого Слова. SM723:2; NS357:5

2:1 Діточки мої – Згідно з оригіналом правильніше було б читати: «Мої милі». Коли Апостол Іван це писав, він був у досить похилому віці, з дуже добродушним характером завдяки тому усьому, що він пережив. R5491:2

Нові створіння, які лише стали на новий шлях повного посвячення Божій волі. R5445:2

Це – Апостол Іван у попередньому розділі вказував, що гріх є якістю чи рисою порочності, яка вражає усіх. R5491:2

Пишу я до вас – Щоб навчити вас. E284

Ціль мого писання полягає в тому, щоб ви могли усвідомити відповідальність стримування себе від гріха і пробування у Божій любові. R5041:1; Q653:5

Ви – Нові створіння. R5041:4; Q653:5

Не грішили – Уникали гріха. SM719:1; NS355:3

Щоб ми не почали хвалитися собою, своєю праведністю, самодостатністю. R5939:3, 2236:1

Він не говорить: – Так, ми всі грішники – ми нічого з цим не можемо вдіяти – і мусимо пробувати в гріхові. R5491:2

А коли хто – В Христі. R5939:3, 5270:5, 2236:1, 1985:3; CR88:5

В Церкві. R4585:2, 4931:6, 3255:5

У цьому посланні є звернення виключно до тих, хто є в умовах і обставинах угоди благодаті. R5939:3, 2236:1

Згрішить – Спіткнеться у гріх через слабкість і спокусу – не продумано. R3255:5, 4908:5, 2235:5, 1962:2

Будь-який переступ з причини зведення або слабкості, а не осмислений. R3281:5, 4585:2; CR389:3

Пороки не нового створіння, а з вини тіла. R5041:5; Q653:5, 809:T

Наш Отець знає, що ми всі помиляємося з причини слабкості тіла. R5491:3,2; Q654:1

Ми не можемо повністю контролювати недоліки тіла. R5928:4, 5751:5, 4615:6; CR487:4; NS357:5; SM722:1

Ісус не помер за добровільні гріхи нового створіння, а за гріхи, спричинені гріхопадінням – Адамовим гріхом. R5491:6

Яким би дріб'язковим не був гріх, він є гріхом. Бог не має жодних розрахунків з тілом, а кладе відповідальність на нове створіння. R5089:3

Господь не дозволив би нікому, хто справді любить Його, хто вірний серцем, піти на другу смерть, але кожен неправильний крок матиме тенденцію відводити нас все далі від цілі. R5270:5

Спотикання в гріх через слабкість тіла – з нього є надія піднятися. R3260:4

Гріх Давида був таким, в якому можливо розкаятися і бути прощеним – він не був свідомо запланованим. R3260:3

«Кров Ісуса Христа... очищує нас від усякого гріха» (1 Ів. 1: 7). Q302:Т; CR390:1

Є й інші гріхи, крім нашого первородного гріха. Вони названі переступами, і про них треба згадувати біля престолу благодаті щоденно. SM722:1; R4354:2; CR389:5; NS357:5

Після того, як ми, отримавши шату Христової праведності, ставимо на ній пляму, нам треба негайно звернутися до Заступника. Q302:Т; CR389:6

Шата була чиста і біла, коли ви її отримали, і якщо ви трохи забруднили її, пильнуйте про те, щоб звернутися до Господа і залишатися при Ньому, доки не матимете запевнення в Його прощенні. CR390:4

У випадку частково свідомого гріха будуть дані покарання в міру його свідомості. R5492:1, 1985:4, 5106:1; CR389:3

Заслуга Христа не тільки достатня за всі гріхи і пороки минулого, але й достатня за всі недоліки і пороки доти, доки ми залишаємося в тілі. R4616:6,5

Повний гріх означав би повну згуду на нього нової волі, повне відвернення від Бога. R5492:1

Якщо хтось грішить свідомо як нове створіння, він цим самим гине. R5491:6, 5041:5; Q653:5

Смерть тих нових створінь, які живуть по тілу, буде другою смертю. R5270:5; CR389:4

Маємо – Церква. R4516:6

Духовно зачаті. R5775:5; CR387:1

Віруючі. R1601:2

Світ не має Заступника перед Отцем, бо він не прийняв Христа. R5939:4, 5775:5, 5491:3, 4998:3,6, 4931:6, 4560:6, 3915:3, 3708:5, 2236:1; CR389:2; NS359:2; SM728:1

Заступника – Той, хто стоїть поруч і заступається за вас, всебічно вас представляючи. CR88:5; R4560:6, 4476:1; Q108:4

Слово «Advokat» у німецькій мові представляє саме цю думку. Воно означає того, хто відстоює справу іншого, стаючи його представником. Німці вживають це слово «адвокат» як синонім слова «захисник», «заступник». CR388:6

Адвокат – він завжди винятково на вашій стороні. Q466:2; R5197:2

Адвокат стає, щоб відповідати за свого клієнта, а не за інших. Світ не набув у нашому Господі Заступника. SM728:1; NS359:3

Ісус представлятиме Отцю те, що ми маємо недоліки, але Він знає, що наші серця праведні, і що це вагома причина для поблажливості. Ми маємо прощення гріха через віру в Його кров. Q467:Т

Ісус з'явився у присутності Бога як Заступник усіх тих, хто впродовж цього Віку Євангелії відвертається від гріха і посвячує своє життя Його службі. R5491:3, 5041:5; CR389:1; NS359:3; Q654:1; SM728:1

Лише первородні мають Заступника протягом цього віку Євангелії. SM559:Т; OV280:Т

Наш Господь буде Заступником Церкви перед Отцем, доки останній член Його Тіла і Великої Громади не закінчить свого шляху. R4585:3, 4761:1

Наші гріхи є проти Бога. Ми мусимо приходити до Отця в Імені і через заслугу Того, Хто відкупив нас. Q734:6; R4643:1

Пам'ятайте, що є місце, куди можна звернутися: Ублагальня, де ви можете визнати свої гріхи і отримати прощення. R5491:3, 4805:2, 4625:2, 1938:2; CR487:5

Ісус застосує достатньо Своєї заслуги, щоб покрити всі наші вади. R4764:6, 4554:4; CR88:5

До якої міри нашим тілам не вистачає досконалого послуху, Христос це компенсує. R5089:3

Якщо ми помилилися, нам слід негайно розкаятися і шукати прощення. R1922:4, 5041:5, 4908:5, 1962:2, 1239:6; Q654:2

Наш Заступник проситиме за ненавмисний гріх, але не за продуманий. R5491:6, 4554:4

Він є нашим представником; Він зараз говорить за нас. R3708:5, 1601:2

Це очевидно, що наші теперішні недосконалі молитви мусять бути виправлені нашим Заступником, вони можуть не містити всього, про що ми просимо, але будуть містити все, що є добре для нас. R469:5*

Послідовники Ісуса мають успіх у своїй боротьбі лише через свого Заступника. R5285:2

Бог передбачив для нас Заступника, і відходити від Нього і звертатися до когось іншого означало би безчестити Заступника, а також Того, Хто призначив Його. Q617:2; OV181:4

В нас немає іншого Заступника; і кожен, хто йде в якийсь інший бік, звертає з дороги і ніколи не досягне мети. Q617:2

Ми потребуємо Заступника, бо Отець вимагає, щоб наші серця були досконалі в любові, а це вище наших сил, оскільки наш скарб нового розуму є в земних посудинах

– недосконалих тілах. SM721:1, 725:1; R5440:1, 4388:6; CR389:6; NS356:5, 358:5

Наш Господь Ісус продовжує бути нашим Заступником. R4625:2, 4597:2 Той, Хто з'явився перед Божим лицем за нас на початку, є Тим же, Хто завжди живий, щоб за нас заступатись. R4898:2, 5041:5, 1836:6; Q654:1

Доказом нашого викупу, представленого Ісусом, коли Він зійшов на небеса, є (і завжди буде) наш Заступник. Та жертва, представлена Ісусом, є нашим Заступником, завжди почутим за кожного грішника, що розкався. R791:4

Апостол Іван вказує нам на Голгофу і на прийняття викупної ціни як нашого Заступництва. R791:5

Саме Первосвященик виконує всяке жертвоприношення, і в тому Священику Голова представляє усе Тіло. R4310:4

Справді вірні скоріше помруть, ніж зречуться Бога і Його постанов, будши приведеними на це становище великим Поручителем, Заступником Церкви. SM669:1

«Отож, приступаймо з відвагою до престолу благодаті, щоб прийняти милість та для своєчасної допомоги знайти благодать» (Євр. 4: 16). R1829:5, 5491:3, 5270:5, 5089:3, 5041:5, 3255:5, 1865:3; CR390:5; NS358:1; OV181:4; Q654:2; SM725:T

Писання ніде не говорить, що ми маємо посередника між Богом і нами. R4680:1, 4584:6, 4388:6; Q302:T Бог має справу з Тілом протягом їхнього судного дня через Ісуса. Світ потребуватиме Посередника. R4339:2*, 5491:5; NS359:4; SM728:2

Наш Господь Ісус не є Посередником Церкви перед Отцем, а Заступником Церкви. Посередник означає ворожість між двома учас-

никами, що вимагає втручання третьої особи, а цього немає у випадку Церкви. SM720:2; R4516:6; NS356:3; Q466:2

Перед Отцем – Через приписану заслугу Ісуса. R5491:3, 5928:4

Не зволікаймо виправити зроблене і просити Отця про прощення. R5492:4, 5041:5; Q302:Т, 654:2

Праведного – Абсолютно праведного. R3281:5

Бог «визначив день, коли хоче судити поправді весь світ через Мужа, що Його наперед Він поставив» (Дії 17: 31). A137

2:2 Він – Ісус. CR490:4; R420:3

Наш Заступник є більше, ніж представником на суді справедливості, зацікавленим нашим благополуччям і прощенням; Він додатково є Тим, Хто віддав Себе за наші гріхи. R5939:4, 2236:1

Ублагання – Грецьке *хіласмос* – задовільнення. A157; E441; F164, 334; T124; R5939:4, 5193:4, 4982:2, 4633:2, 4574:3, 4515:2, 4504:6, 4497:6, 4340:3, 3066:1, 3013:6, 2596:2, 1865:3, 1590:1, 1425:1, 1256:3, 1026:6, 838:3, 791:4, 641:1, 420:3; HG177:6, 316:3; NS769:4, 804:2; SM539:2

Грецьке слово *хіласмос* означає «те, що задовольняє чи примиряє», і зустрічається лише тут і в Івана 4: 10. R641:1, 420:3; E442; T124

Загладження (Лексикон Стронга). R4519:5

Ось визначення Вебстером його значення: «Акт заспокоєння гніву і досягнення ласки постраждалої особи – примирення чи примирювальна жертва». R420:6

Достатнє відшкодування. R3279:5

Вмиротворення. R866:4

Покриття. R704:5

Жертва за гріх. R5939:5, 2236:4

Його смерть становила ціну заспокоєння. OV253:3

Праця, яку Він завершив на Голгофі. R5939:4, 2236:1

Віддаючи Своє життя за нас як наш викуп – щоб Він міг відкупити втрачене життя Адама. R4792:3, 1256:3, 128:1*

Божественна справедливість є заспокоєна, щоб звільнити грішників, як тільки купівельна ціна стане доступна. CR490:4; NS248:1, 321:4

На даний час лише первородні примирені з Богом. SM559:Т

Коли Ісус зійшов на небеса, Він з'явився за нас, клас Церкви, і вчинив відшкодування за наші гріхи. R4633:5, 4515:2, 3708:5; NS359:6; SM728:1

Великий Відкупитель має ціну відшкодування; вона лише чекає властивого часу для застосування. R4633:3, 4504:6, 2733:4

Його розп'яття було потрібне, щоб через кров хреста, через смерть розп'ятого, було досягнуте примирення за гріхи Церкви і світу. R4171:1, 5925:1, 5164:2, 2832:6, 2197:4

Божественно передбачений засіб за грішників поширюється і на порок гріха. R3066:1

Та ж смерть того ж Ісуса чинить відшкодування і за гріхи Церкви, і за гріхи світу. CR227:6

А тому і життєдавець. E328

Божа любов і мудрість, діючи у згоді з Його справедливістю, досягли очищення винного без жодної несправедливості. R429:4; HG595:4 Доказ Божої любові. Він «послав Свого Сина вблаганням за наші гріхи» (1 Ів. 4: 10). R1328:2*, 788:2

Це було представлено в жертвах Скинії. T26; NS365:4

Церква має участь в примиренні в тому значенні, що Церква вва-

жається Тілом Христа, отже її жертви вважаються з'єднані з жертвою Христа. R2052:2

Заслуга, викуп, полягає у жертві, яку приніс наш Господь. Наша ж лише побічна, і вона приписано прийнята як частина, щоб ми могли отримати частку у нагородах. R2052:2

За наші гріхи – Гріхи Церкви. A157; E442; F77, 164, 334; R5939:4, 5925:1, 4633:1, 4519:5, 4497:6, 4340:3, 4171:1, 4126:2, 4114:2, 3844:6, 3066:1, 3013:6, 2733:2, 2708:5, 2596:2, 2236:2, 1816:2, 1590:1; CR490:4; HG114:1, 120:5, 316:3; NS356:1, 392:6, 769:4, 804:2, 860:6; SM719:1, 539:2; OV253:3, 197:6

Ісус віддав Себе як викупну ціну за всіх, і заслуга цієї ціни була застосована через приписання за нас. R5491:3, 4633:1, 418:6

Впродовж віку Євангелії. R4497:6, 1590:1

Приблизно дев'ятнадцять століть від часу першого застосування за Церкву. R4504:6

Через те, що Він сплатив наше покарання, ми могли бути звільнені від смерті – мати право жити – до воскресіння. R563:3

«Бо я передав вам найперш, що й прийняв, – що Христос був умер ради наших гріхів за Писанням» (1 Кор. 15: 3). R2601:1

І не тільки за наші – Бог визнає гріхи Церкви як одну річ, а гріхи світу – як іншу. CR227:6; NS356:1; SM719:1

Ці загладження є окремі та різні, але одна жертва, завершена на Голгофі, є викупною ціною, якою вони обидва будуть досягнуті. R4519:5, 4574:3

Але й – Також і достатнім. R4633:1
Додатково – згодом. R4504:6

Пізніше. R4633:2

Писання робить чітку різницю між гріхом світу і гріхом Церкви. HG177:6

В другу чергу, Христос використає Свою жертву за всіх людей. R4819:1

Як праведні, так і неправедні вийдуть з могил. R1816:2, 5108:4; NS804:2

Відкуплення людства буде універсальним. R5925:1

Якщо вибрана Церква отримала своє випробування раніше від світу, як результат відкуплення, то те саме відкуплення передбачатиме випробування невибраного світу. R2733:4

Світ і далі має місце в божественному плані. Мусить прийти час, коли він отримає благословення через жертву примирення. NS367:3, 769:4

За гріхи – Це друге застосування заслуги нашого Господа за світ відповідає другому покропленню крові в День Примирення, крові козла Господнього, запечатуючи Нову Угоду. R4498:1, 5342:4, 4819:1, 4574:3, 4515:3, 4514:1, 4504:6

Коли справедливість прийме Христове примирення за всіх людей, відбудеться формальна передача царств цього світу, і Бог підкорить усе під Його ноги. R4640:4

Як смерть жертви була не лише за священників, так і Христова смерть не є лише за Малу Черідку. Як життя тварин не було тільки за покоління Левія, але й за «весь збір», так і кров нашого Заступника не була лише за віруючих. R17:3

Всього світу – Адам і всі з його роду, котрі померли в ньому. R5880:1, 5939:5, 3844:6, 2733:2, 2236:2, 838:3, 165:2; HG654:6; OV197:6; Q567:1; SM68:T

Скількох це звільняє у цьому великому спасінні? HG120:5

Поки що воно не дане світу. R4633:1

Праця Тисячоліття. R5939:5, 2236:4, 1590:1, 33:2*; NS670:4, 804:2

У властивий час. R4340:3, 4497:6, 2596:2, 1026:6, 165:2, 33:2*; NS804:2, 392:6

Щедрість божественного дару. R3261:6

Частиною цього є і юдеї. OV226:4

Довершеність викупу є найміцнішим зі всіх можливих аргументів для реституції всього людства, яке прийме його на запропонованих умовах. A157

Ісус, віддаючи Своє людське життя, складав жертвовно викупну ціну, достатню за гріхи всього світу. CR452:2; R1336:1, 685:2; NS248:1, 613:1

Він матиме всю цю заслугу Своєї жертви, щоб вчинити відшкодування за гріхи всього світу – жодна людина не буде пропущена. R5622:3

В кінцевому результаті цілий світ матиме привілей, можливість, відкрити свої очі та вуха, щоб також побачити і зрозуміти багатства Божої благодаті в Христі. R4126:2, 5939:5, 2236:4

Ці гріхи світу можуть включати вбивство, але коли йдеться про справедливість, то проти прощення гріхів світу не може бути більшого заперечення, ніж проти прощення гріхів цілої Церкви. NS248:1

Ісус Христос «за благодаттю Божою смерть скуштував за всіх» (Євр. 2: 9). R2596:2, 1026:6, 429:4, 17:3; HG420:2, 437:3, 654:6; NS392:6; OV197:5; Q818:4; SM539:2

2:3 Заповіді Його додержуємо – «Щоб ми вірували в Ім'я Сина Його – Ісуса Христа, і щоб любили один одного» (1 Ів. 3: 23). R976:4, 1731:1

Не десять заповідей Ізраїлевого Закону як угоди. R976:4, 1730:6

Тут не може йти мова про Юдейський Закон, тому що «жодне тіло ділами Закону (угоди) не виправдається перед Ним» (Рим. 3: 20). R1730:6

2:4 Пізнав я Його – Христа як свого Господа і Спасителя. R2154:6

Близька знайомість із Богом, єдність з Ним. R5939:6, 2236:4

Не додержує Його заповідів – Щоб чинити діла праведності, приносити плоди розкаяння в гріхах. R2154:6

Немає в нім правди – Тож цілком очевидно, що Апостол не має на увазі просто знання про Бога, а близьку знайомість із Богом, що означає спільність і єдність з Ним. R5939:6, 2236:4

2:5 Хто додержує Його слово – Лише ті, хто прийняв Боже Слово, можуть додержувати його, можуть берегти його і коритися його вимогам. R4897:4

Любить Боже Слово і отримує задоволення не від спотворення, перекручування і намагання уникнути сили того Слова, а додержує його, плекає його, любить його і намагається підлаштуватися під нього. R2649:1

Ми повинні намагатися керувати своїм життям і всіма своїми вчинками через Боже Слово. R5276:5

Ті, хто міцно тримається Слова, є «переможцями». R4897:4

Це випробування послуху показує, є ми новим створінням чи ні. R5939:6, 4897:4, 2236:5

Зі всіх боків ми чуємо різноманітні міркування, чому ми повинні стримувати світ і тіло, а не те, що Господне Слово пропонує нам. R4897:4

Божа любов – Любов базується на ясному знанні Бога, на ширій вірі –

вірі, що абсолютно цінує те, що Він сказав. R5276:6

Та любов, що найдосконаліше представлена в Богові: чиста, вільна від всього самолюбства, від всякої нечистоти – Божа любов, основний принцип Його характеру. R5276:5

Той, хто є в такій згоді з Богом, що з радістю виконує Його волю, має в цьому доказ того, що Божа любов пробуває в ньому щедро і багато. R2648:6

Вдосконалилась – Мати цю любов вдосконаленою в нас напевне означало б те, що ми любили б, як любить Бог. R5276:6

Випробуванням є послух. Наскільки ми дотримуємось Господнього Слова, настільки Божа любов вдосконалилася в нас. R4897:5

2:6 В Нім пробуває – Пробуває в Христі. R5446:6

Це насуває нам думку про тіло. Це означає, що хтось вже раніше увійшов у Нього. R5446:3

Це визнання має бути підкріплене нашою поведінкою. R5447:4

Постійно харчуючись Словом і точно наслідуючи Христа. R1802:6*

Пробуваючи в Ньому до кінця. R1008:2

Поводитись так – Виконуючи Божу волю у всьому. R5446:6

Бути охочим виконувати «все написано в Книзі» – не лише змушувати себе до цього, але з радістю виконувати Божу волю. R5447:1, 4897:4, 2649:1

У нашому загальному ставленні та поведінці з усім, що є добре, і відповідно уникати всього, що лихе. R3237:5, 5447:5

Що ми далі любимо Його – далі є в згоді з Божим Словом – не маємо іншої волі, крім Господньої, Його мир у нашому серці та житті. R5446:3

Не за тілом, а згідно з новим створінням – любити все, що є добре, і уникати всього, що зле. R5447:5

Таким же чином, в такому ж напрямку, до такої ж мети і критерію, який Він визнав і встановив. R3237:5, 5446:3

«Ми поховані з Ним» і піднімаємося, щоб «ходити в оновленні життя» (Рим. 6: 4). R5446:3

Як поведився Він – Хто поводить-ся, як поведився Ісус, той є у згоді з божественним Словом і волею – у святості, посвяченні та протистоянні гріху: Він щоденно жив у згоді з волею Небесного Отця, повністю підкорений, як жертва до самої смерті. R5446:6

Тою ж стежкою, в тому ж напрямку, до тої ж славної цілі – не за бажаннями тіла. R5447:5

Слово учень означає той, хто наслідує – як учень йде за своїм вчителем. R5447:4

Він не догоджав Собі, а з радістю виконував волю Отця. R493:4*

2:8 Нову заповідь – Вчення. E284

2:10 Хто – Представлений у Йосипі – Месії – клас, що включає особливо вірних з Божого народу протягом Євангельського віку. R5231:3

Любить – Свідомством Бога є те, що Христос є любов'ю світу. R1329:2*

2:11 Ненавидить брата свого – Той, хто не любить свого брата, не любить Бога. Той, хто ненавидить свого брата і обмовляє його, не є контрольований Божим духом. R4327:3

Темряві – Синонім для стану тих, хто є в гріху. R4327:3

В ньому є світські особи. R1063:4*

Очі йому осліпила – Нам не треба дивуватися, якщо хтось із тих, хто виявляв гіркого духа, позбавленого любові, і хто мучив Господню че-

рідку обмовами і вовчим способом, стане сумніватися в правді. R4327:4
Сліпота і замішання походять від противника. R4328:1

2:12 Дітоньки – Немовлята в Христі. R97:5*, 1906:3

Ми усвідомлюємо наше прийняття як синів лише тоді, коли ми відмовилися від марної пишноти і слави цього світу і повністю повернулися до Бога, не заявляючи про власну праведність. R1906:3

Жоден, хто далі плекає неправедність у своєму серці, або не може усвідомити потребу в покриванні Христовою праведністю, не є навіть немовлям у Христі. R1906:3

Ради Ймення Його – Тому що Він заплатив покарання, яке повністю задовольнило справедливність. E461

2:13 Батьки – «Коли ж мужем я став, то відкинув дитяче» (1 Кор. 13: 11). R1906:6

Юнаки – Вже не немовлята і не хлопчачки, а зростом юнаки у Христі. R1906:6

2:14 Міцні ви – Духовні нові створіння в Христі мусять мати відповідне властиве харчування, щоб продовжувати жити і зростати. R1906:3

2:15 Не любіть світу – Любов до товариства, яка означає участь у світовому дусі – його цілях, амбіціях, надіях та у його методах їх досягнення. R1955:6

Мати спільність зі світом означає говорити відповідно до його понять і ходити його шляхами. В цьому значенні ми можемо не любити його, мусимо бути осторонь і в опозиції до нього. R1956:4

Це означає, що критерії, звичаї, амбіції, погляди світу настільки відрізняються від того, що прививає дух правди, що неможливо узгодити це одне з одним. R5513:4

Ми не повинні прихильно ставитися до будь-якої нинішньої самолюбної інституції, навіть якби були змушені вести свої справи значною мірою в її самолюбному напрямку. F606

Світ іде в напрямку, протилежному до праведності: шляхом самолюбства і вдоволення тіла. R5218:2

Світовий дух самолюбства і гріха, дух амбіції, заздрості, ненависті, злоби і суперечки. SM607:1

Злі діла і думки – грішні вчинки. R4766:5, 4765:6

Ми не повинні прив'язувати свого серця до цих речей. Наші серця повинні триматися виконання Господньої волі. R5512:5

Нам слід берегтися кожного признаку прихильності чи приєднання до духа світу. F606

Не мати сердечної любові до тих, хто чинить зло. R1251:1

Навіть доброю справою можна займатися від духа світу, а не від духа Бога. R5139:2

Наша здатність бігти в змаганні, запропонованому нам в Євангелії, залежатиме від того, наскільки ми будемо слухатися божественної поради. F729; R5139:4

Є багато таких зачатих духом, які частково переможені спокусами світу, вони частково втрачають з виду нагороду, поставлену перед нами, і намагаються зберегти ласку Бога і ласку світу. A213

Любов або прихильність, звернена до ворогів хреста Христового – до тих, хто колись був просвітлений правдою, та відвернувся від неї – не є властивим родом любові. R1589:5

Світ діє методами, що відрізняються від методів любові. Дух самолюбства належить до теперішнього

порядку; ми бачимо його усюди. R5138:3

Його дух хапається за всі сили природи і намагається контролювати їх, підлаштувати їх під свої самолюбні інтереси. R5138:3

Ті, що мають самолюбне серце, самолюбні наміри, будуть далі любити те, що в світі. R5138:6

Він став ворогом і спокусником з огляду на факт, що Церква була «зачата знову» до нової надії, нових намірів – які є абсолютно протилежними до всього, що світ знає чи любить. R4811:1

Але ми не маємо бути нічийми ворогами, а друзями усіх. R4765:3, 1955:3

Багато бідних люблять світові речі і надіються, що колись отримають свою частку. R5138:6

Слово «світ» не стосується ні людського роду, ані планети, на якій ми живемо. Воно походить від грецького слова «космос» і означає устрій, теперішній порядок речей. R5138:2, 97:3*

Св. Іван не говорить про людський рід, бо ми, подібно до Небесного Отця, повинні мати співчуття до зіпсутого людства. R5138:3, 2755:2, 1955:3

Ані того – Божий народ визнає світові речі на загаль як такі, що є в опозиції до служби Богу. R4766:1

Кожна Божа дитина повинна стергтися духа самолюбства і бажання мати частку в речах цього світу. R5139:1, 5138:3, 4766:4

Людина, яка б щиро хотіла мати кращий стан справ, не має духа, що панує в теперішньому порядку речей. R5138:6

Ті, у кого очі розуміння були провітлені, ніколи не будуть задоволені теперішніми умовами під правлінням князя темряви. R4196:2

Ми не можемо засуджувати шляхи світу, одночасно знаходячи втіху в існуючих благах життя: в автомобілі, гарному домі тощо. R5139:1

Не те що ми не маємо цінувати гарні речі, або не повинні любити дивитися, як інші намагаються принести користь світові; ні, ми не повинні бути задоволені чимось із цих речей, коли йдеться про нас самих. R5139:1

Що в світі – Зі світу. R1096:5*

Коли – Очевидно, Апостол звертається з цим посланням до Церкви. R5139:1

Любить хто світ – Грецьке *agape*. Вжите в підрядному значенні. R3949:4

Ми не вважаємо, що така особа не має любові до Отця, або що Отець не має любові до неї. R5139:1

У тім немає – Любов Отця не отримала повного контролю над його серцем – означаючи, що коли він не переміг своєї самолюбної схильності, то не буде прийнятий як син. R5139:1

Якщо хтось у Христі має частку в мізерних альтернативах, які світ пропонує, то він тим самим показує своє недооцінювання, а тому і недостойність небесних речей. R1956:4

Ті, що несуть службу лише зі світового духа, будуть сердитися через кожну річ, що робиться для правди. R5139:4

«Чи ж ви не знаєте, що дружба зі світом – то ворожнеча супроти Бога?» (Як. 4: 4). R4765:3

Любові Отцівської – Грецьке *agape*, безкорислива або божествена любов, що представляє найвищий рід любові, коли вживається стосовно Господа і Його народу. R3949:4

Дух Бога, дух любові, дух, що пануватиме над новим порядком ре-

чей, що контролюватиме упродовж тисячі років Христового царювання. R5138:6

Ті, що люблять Бога, будуть в повній дисгармонії з духом теперішнього злого світу. R5139:4

2:16 Бо все – Апостол дуже коротко підсумував скарби світу. R1956:1

Світські бажання. R2154:2, 2123:3

В світі – Дух світу є прямою протилежністю Духа Бога і Христа. R1956:1

Коли похоті тіла та очей привели з собою прокляття обмеженості, фанатизму і пихатості, позбавивши ближніх їхніх прав та привілеїв, тоді гордість, торжество убожества, має свій короткий триумф. R1859:4

Господь хотів би, щоб ми береглися із невтомною пильністю цих трьох пунктів нападу великого противника. R1859:4

Пиха життєва і бажання тіла ніколи не мали такого глибокого і обширного впливу на розум більшості людей, як вони мають його зараз. NS468:2

Всі ці речі ваблять нас і намагаються відібрати від нас дорогі моменти, таланти, можливості та вплив, які ми (як послі великого Царя) повинні віддавати Йому та Його службі. NS468:2

Пожадливість тілесна – Невластивий розвиток усіх бажань і пристрастей, притаманних усьому людському роду. R1859:3, 2154:2, 1956:1

Просто тваринні інстинкти. Заради них тисячі жертвують усіма вищими інтересами. Розкошувати у їжі, питті, розвагах та утіхах – ось їхнє задоволення. R1956:1

Пожадливість очам – Бажання отримати і мати усе, що фізичне око чи око розуміння бачить як

добре, тобто як таке, що потакає плотському розуму, старій невідродженій природі. R1859:3

Палко бажаючи багатства, слави, влади, соціального статусу. R1859:3

Схиляє до самозадоволення, незважаючи на права та свободи інших. R1859:3

Вимагає розкоші в одязі та домашній обстановці, а також накопичення для власного задоволення усього, чого хочеться та бажається. R1956:1

Пиха життєва – Це та характеристика у людині, що пишається її славою – звеличуючись над тими, хто живе скромнішим життям. R1859:3

Це розквіт самолюбства, такого неприємного для Бога та всіх добрих людей. R1859:3

Пишаючись безчестям самолюбства, яке ігнорує потреби та біди нужденного і стражденого, і говорить собі: – Душе, розважайся, їж, пий та веселися. R1956:1

Високо літаючи над бідними жертвами її влади та зловтішаючись спустошенням, яке вона зробила. R1859:4

Гордість пов'язана майже з усім, що є шкідливе для Божого народу. R5125:5

Від Отця – Лише новий розум, набутий через повне посвячення чийогось ества Богові, перемінить мотив порочного серця. R1189:6*

"Простота та побожна ширість", що знаходить втіху у святості, прикрашена покірним та лагідним духом, що кориться каранню, терпелива у горі, невтомна у Господній праці R2123:3

Від світу – Згідно з духом цього теперішнього злого світу. R1955:6

Якщо ми піддаємося духові світу, це означає відповідну втрату ласки

нашого Царя, а якщо ми вірні нашому Царю та нашому посланництву, то це означає, що світ вважатиме нас немудрими. NS468:3

2:17 **Минається** – Теперішні уряди, хоч і дозволені Богом, мусять проминути. R1189:5*

А хто – І тільки такий. R1781:5, 1273:2

2:18 **Остання година**. R4692:4*

Антихрист – Проти Христа. F260

Той лукавий, чоловік гріха, таємниця беззаконня, призначений на погибель, гидота спустошення, звірина, малий ріг, папство. B271, 277; R1775:5, 980:2, 143:6; HG76:2-5*

Організований клас – не окремі грішники. R980:2

Цей термін стосується чогось чи когось, що противиться Христу – він означає проти Христа і є лише в посланнях Ап. Івана, де зустрічається п'ять разів. R143:2

Проти: у значенні спотвореного представлення, імітації, зайняття місця справжнього Христа. B281; HG76:5*

Настільки майстерною є ця імітація, що багато осіб сплутали фальшиве з правдивим і справді вважають, що тисячолітнє царювання Христа і святих належить до минулого. HG76:5*

Ап. Іван говорить Церкві, що в номінальній Церкві є такі, що стали Антихристом, противниками Христа. R380:1

Протестанти бажають мати мир з Римом майже у всіх відношеннях; вони відмовляються від тверджень у минулому, що церква Риму є Антихристом. R1775:3

Багато антихристів – Грецький текст робить різницю між особливим Антихристом і численними меншими антихристами. B281

Противники істинної Церкви, помазаного тіла Христа. R813:6*

Утворилися потужні організації, відомі як церкви, і через їхню опозицію до правди та до тих, хто тримається правди, стали анти-Христом. R813:6*

Той самий дух, який у наш час став таким сильним, проявлявся в апостольські часи та існував протягом усієї історії Євангельської Церкви. R814:1*

Світ і далі противиться Божому Христу, як Голові, так і Тілу, бо не пізнав Його. R143:6

Грецькі філософи і філософські вчення. E285, 286

2:19 **Із нас вони вийшли** – Покинули правду та її інтереси. R1589:5

Які відділилися від нас. R4531:5

Були відсіяні. R1132:3

Відступлення від віри. R694:6

Із боєм і смутком ми розлучаємося. R126:1

Вони ідуть від нас, бо їм бракує повного посвячення та повного підкорення Божій волі. R1279:6

Всі, хто не розуміє та не оцінює правильно викупу, досягнутого Божим Агнцем для усунення гріха світу. R1289:2, 5191:2, 2270:3

Всі, хто не має духа покори, терпеливості, лагідності, братолюбства, любові, обов'язково будуть відділені. R2407:4

Якби ми говорили про Велику Громаду і тих, хто протягом цього віку іде на другу смерть, ми могли б сказати, що вони вийшли з нас перед тим, як пізнали нас. Вони безперечно були з нас, але не з вибраного класу. Q728:4

Та – Певний клас, котрий, далі стверджуючи, що він належить до Христового Тіла, Церкви, покинув основні принципи правди і зайняв

(в очах світу) місце та ім'я істинної Церкви. B281

Котрі твердили, що пророцтва Месії були образними і ніколи не мали бути виконані. F260

До нас не належали – Або вони ніколи не були справжніми християнами, або вони перестали ними бути. F260

Не представляли нас, навіть якщо вони могли обманувати себе та світ у цьому питанні. B281

Поступово вони впадають у темряву у всіх темах. R4585:4

Бо старий тілесний розум та схильність далі мають місце. R1589:5

Що більшого ми можемо зробити для них, ніж залишити їх у руці Того, Хто занадто мудрий, щоб помилятися, і занадто справедливий, щоб бути недобрим. R4585:5

Нам не треба ні словом ні поведінкою бути неласкавими з тими, хто в цю годину спокуси був вражений стрілами Протинника. R4483:6

Велика Громада не є з нас у тому значенні, що вони не є з класу, який осягне Царство, – з вибраних. Q728:5

Але вийшли – Якщо (після того, як ми зробили все, що в наших силах, щоб стримати нашого співчлена своєю любов'ю та правдою) він відходить, нам слід сприймати цю справу спокійно. Господь поверне до спільності всіх, хто є дійсно Його. R4375:5

Відкрилось – Це, без сумніву, так само необхідно, щоб Церква була пересіювана, очищувана, випробовувана, як і те, щоб вона «будувалася». Для кожної праці Бог вживає готових і охочих. R2368:6

«Бо мусять між вами й поділи бути, щоб відкрились між вами й до-свідчені» (1 Кор. 11: 19). R4375:5, 2368:6

Випробування і пересівання є такі ж необхідні для процвітання та розвитку Церкви, як і правда, і такого роду речі не повинні знеохочувати нікого. R1318:5*

2:20 Ви – Хто? Усі, хто отримав святого Духа. CR251:5; R2225:2

Ніхто не може мати права служити як священник, якщо він не помазаний святим Духом. SM600:T

Масте помазання – Грецьке «*крісма*», дарування святого Духа – помазання. SM597:1; E281; R5616:4, 4841:6, 2225:2, 380:1, 126:1; OV160:3

Грецьке слово «*крісма*» несло з собою думку про пахощі, аромат. Що за приємний аромат приносить з собою це помазання святого Духа любові для всіх, хто його приймає! E281

Помазання, намащення олією, згладжування, змазування. R2225:1, 2227:1, 2224:6; E281; F261; CR441:3; SM608:T, 597:1

Його тенденція – мати мир зі всіма людьми, наскільки можливо. Воно є проти тертя: проти гніву, злоби, ненависті, суперечки. F261; SM607:1

Олія вживалася в древні часи для змащування шкіри, щоб надати гладкості та м'якості. Так і святий Дух приносить усім, хто помазаний ним, гладкість та м'якість характеру і поведінки, що раніше не було їм притаманне. R2225:2; F262

З давніх часів Бог використовував олію як образ святого Духа. Наприклад: царі Ізраїлю були помазувані, також священство. Христос є прообразом царів та первосвященників Ізраїлю. R2225:1; E281; SM598:2, 601:T

Праця в ролі священників починається негайно після того, як ми отримуємо наше помазання – жертвуючись до смерті. Але те саме помазання, яке ми отримуємо в

стосунку до царського становища, має майбутнє виконання. SM601:Т

Це святе помазання означає силу і владу – воно оживить наші смертні тіла, збудить нашу віру і ширше відкриє очі нашого розуміння, щоб щодня ми були все більше здібними розуміти довжину, ширину, висоту і глибину божественного характеру і плану. SM605:2, 606:2

Воно дає дух радості, миру, добросердя, доброти, милосердя, братолюбства і любові – а це є характером істинного християнина. SM607:1, 597:1; E281; F261

Кожен, хто отримав духа любові, святого Духа чи стан, Духа правди, має намащення, помазання від Святого. R2225:2; F261

Дух Бога, який походить і йде від Нього, є вилитий на Його вірних. R2225:2

Це помазання дає більшу чи меншу спроможність розуміти глибини Божі – пропорційно до міри отриманого святого Духа і пропорційно до природних талантів особи, благословенної таким чином. OV160:3
Намащення та пом'якшення характеру відбуватиметься повільно, поступово, і нам не слід сподіватися дива чи такої раптової зміни в наших земних посудинах, як ми мали в душі нашого розуму. R2227:1

Той, хто так зачатий святим Духом, має духовний розум. R4968:3

Святий Дух виявив нам присутність Нареченого – він спонукав нас сісти за їжу (правду) і сам був нашим вчителем і служив нам. R126:1

Під цим благословенням Господа ми маємо все більше розвиватися у приготуванні до нашого царського становища. R4210:5

Воно також приносить бажання розповідати про Божу доброту. CR297:3

Розглядаючи оливкову олію у зв'язку з помазанням, ми маємо декілька дуже гарних і сильних думок щодо благословення, даного помазанням. Воно представляє миротворний та освітлювальний вплив. SM606:3

Як електрика, що подається до тролейбуса. SM605:3, 608:1

Від Святого – Отця. E282

Від Отця через нашого Господа Ісуса Христа. SM605:1

Воно не має жодного іншого автора; це Дух Божий R2225:2

Святий Дух. SM597:Т

Цей текст не говорить, що ми помазані Святим, так наче Святий стався олією чи впливом. SM605:1

Будучи навчені Ним. R51:1*

І знаєте все – Ви всі знаєте це; ви маєте цей доказ, що ви є членами Тіла Христа. E283; F262; R4989:3, 4210:5, 2226:6; SM597:1, 600:Т

Синайський та Ватиканський манускрипти говорять: «Ви всі знаєте це» (Diaglott). R380:1, 4841:6, 2225:2; F261

Той, хто отримує помазання, має знати це, незважаючи на те, знають чи не знають про це інші. R2224:6, 5616:5, 4841:6; OV160:3

Він проявляє себе нам, як не проявляв би себе світові. Ми знаємо, що ми маємо розум Христа – протилежність до самолюбства. R4841:6

Ми можемо легко побачити зміну наших власних почуттів; і незадовго після того, як ми отримаємо його і пізнаємо його, інші також побачать це. R2226:6

Якщо ми маємо святого Духа, це помазання, це намащення, ми точно знаємо про це, як про факт; так чи інакше, ми завжди вважали це Духом нашого прийняття до божественної природи. R2225:6

Маєте розуміння серцем і розумом, яке відрізняється від розуміння, яке може мати звичайна людина, привілей зросту в благодаті та знанні. R4968:4; E283

«Тепер розумію частинно» (1 Кор. 13: 12). SM597:1

Слова «все» немає в найстарших грецьких манускриптах. E283

Дивіться також коментар на 27 вірш.

2:22 Хто відкидає – Навчаючи, що прощства Месії є образними. F260

Христос – Помазанець. R144:4

Антихрист – Грецькі філософські вчителі та всі такі фальшиві вчителі. E286

Ті, кого ми найбільше остерегаємося, – це сила та вплив різноманітних фальшивих голів та так званих тіл Христа. R144:4

Оскільки змії, цивільна влада народів, є у «безодні» під владою антихриста, то народи мають бути підкорені під владу справжнього Христа. HG76:4*

Відрікається – Відрікатися означає діяти всупереч. HG76:1*

Отця й Сина – Грецькі філософи були цілком готові визнати Ісуса як добру людину та мудрого вчителя, але не як Божого Сина. E285

Люди вірили, що Ісус жив, але заперечували те, що Він був Христом, Посланим Богом, як той же самий клас антихристів робить сьогодні, заперечуючи, що «Ісус є Сином Божим». R144:4

Це означає щось цілком відмінне від заперечення їхнього існування. HG75:6*

2:23 Відрікається Сина – Хоч це було можливим покладатися і вірити в Отця, не вірячи в Сина, перед тим, як Син об'явився, однак тепер той, хто відрікається від Божого Сина,

тим самим відрікається від Отця. F260

2:24 Що ви чули – Ап. Іван заохочує християн триматися вчителів, яких вони чули, і вважати філософські вчення греків брехнею. E286

2:25 Обіцяв нам – Обітниця зараз належить Церкві і нікому іншому. R5608:5

Цей «нам»-клас включає не лише прообразних священників, але також прообразних левитів. Та хоч обидва класи матимуть вічне життя, «вінець життя» (безсмертя) належить тільки тим, хто доведе, що є більше, ніж переможецем. R5608:6

Вічне життя – Коли Ісус прийшов, Він приніс слова вічного життя. Він «вивів на світло життя та нетління Євангелією» (2 Тим. 1: 10). R5608:3

Якщо ми хочемо запевнити наш поклик та вибір до слави, честі та безсмертя, ми мусимо справді бути дуже обачними. Ті, хто отримає нагороду, отримують найбільше благословення, яке Бог тільки дає. R5609:4

«Воно (спасіння) проповідувалося спочатку від Господа, ствердилося нам через тих, хто почув» (Євр. 2: 3). R5608:5

«Дар Божий – вічне життя» (Рим. 6: 23). E385, 386; R1878:3

І хоч воно обіцяне як дар, однак Він згодився дати його лише для певного класу, а саме: тим віруючим в Ісуса, котрі через терпеливу витривалість у добротності шукають слави, честі та безсмертя. R279:3, 142:5

Господь зробить цілком можливим для світу отримати вічне життя на людському рівні, так як Він зараз робить можливим для Церкви отримати життя на божественному рівні. R5608:6

Грецькі філософи навчали про майбутнє вічне життя, і були раді, що християнське вчення таке ж: різниця полягала в тому, що вони (Платон та інші) навчали, що вічне життя є невід'ємною якістю людини. E285

Якщо хтось «відпаде», він не отримає обіцяного вічного життя, а отримає протилежне: вічну смерть, другу смерть. R138:1*

З точки зору загально прийнятої християнської думки ці слова практично не мають сенсу, бо більшість вірить, що вічні умови нав'язані всьому людству з моменту народження. R5608:1

Ніде в Писанні не говориться про те, що всі мають життя самі в собі. R5608:4

2:26 Обманює вас – Намагається відвести вас від Христа. E286

«Ті, котрі зводять вас» (Diaglott). R380:2

Крім Слова та його Богом призначених коментаторів, необхідно, щоб ми також мали розум Христа, інакше можемо бути зведені до перекручування найясніших висловів Божого Слова. R380:2

2:27 А помазання – Одне помазання, святий Дух. E215; T37

Слово «Христос» означає «Помазанець»; Христос не є одним членом, а багатьма (1 Кор. 12: 14). A81, 82

Божественне визнання їх як царів та священників. R5393:4; SM600:1

Як член особливого класу. R5550:1

Ціла Церква Христа є помазанцем, Божим Христом. CR270:2; R218:5

Коли ми входимо в Христа, ми входимо в помазання. Помазання належить до цілого Тіла. Q23:T

Наше зачаття є індивідуальним – наше хрищення чи помазання є ко-

лективним, але як одне є особистим, так і інше. R5393:5; E215

Помазання представлено як помазання цілої Церкви колективно. Зачаття є індивідуальною справою. R5550:1

Ми не помазані як окремі особи, але як члени Його Тіла. CR436:1; SM599:1

Всі, котрі приходять до Бога через Христа, охрищені у членство в Його Тілі, входячи таким чином під помазання. R5394:1; CR436:1

Ми всі отримали це помазання святого Духа. Справа тепер за розвитком. R5393:2

Характерна риса, за якою Бог визнає нас як Своїх дітей. R5392:5

Розум, воля чи дух Бога – той самий розум, який був і в Христі Ісусі Господі нашому. R380:1

Наш Господь називає це зачаттям в тому значенні, що починається нове життя. R5392:4

Наш Господь і Голова був помазаний, і це ж саме помазання поширюється на всіх членів Його Тіла, Церкви. R1891:2, 5807:3, 5394:1, 1917:5, 1688:4; F261; Q514:3; SM599:T

Визнання зійшло на всіх учнів у день П'ятидесятниці, і впродовж усього Євангельського віку воно сходило на послідовників Христа, помазуючи їх проповідувати Євангелію. R5807:3, 241:2; OV160:3; Q514:3

Обидва класи, Мала Черідка та Велика Громада, отримують помазання Господа, зачаття святим Духом. R5393:2

Святий Дух є впливом або силою Отця, котрою ми помазані, посвячені, визнані як Господній народ. Він не є частиною трійці. SM603:T

Прийняли ви – Посвячені віруючі. A81

Ми отримуємо це помазання від Отця через нашого Господа Ісуса Христа. R5549:4, 5537:1

Усі, хто отримав визнання від Бога, має право проповідувати відповідно до своїх нагод та можливостей. Q514:4; R241:2

«Помазання Духа» мусить включати той пом'якшувальний розвиток, який приходить в міру того, як ми зростаємо в благодаті та знанні, а не лише час, коли ми були помазані (зачаті), щоб увійти в Божу сім'ю. R5728:3, 2227:1

Щоб розділити з нашим Господом теперішню ганьбу та жертву, а в майбутньому віці слави з'єднатися з Ним у славі та силі. R241:2; SM600:T

Починаючись в день П'ятидесятниці. E281; T37; R5549:6, 2225:5, 1917:5, 241:2

Помазання, яке Церква отримала в день П'ятидесятниці, було божественним схваленням, божественним визнанням тих, що посвятилися, аби іти слідами нашого Господа. R5549:5; SM602:1

Від часу П'ятидесятниці той самий Євангельський поклик розійшовся по всьому світу – до всіх тих, кого наш Господь Бог кличе (Дії 2: 39). Ті, хто приймає вимоги та умови того поклику, входять у помазаний клас. R5549:5

Коли ми входимо в Христа, ми входимо в це помазання. R5549:6

«Христос у вас – надія слави». R4841:6, 5228:3

Ніхто не може бути членом нового створіння до того, як він є помазаний святим Духом. R5393:3

В образі нижче священство отримувало міру помазувальної олії, представляючи майбутнє справжнє священство. R5392:3, 5549:4

Деякі, що отримали від Господа це помазання, не будуть визнані гідними царювати з Ним через нестачу ревності у виконанні своєї угоди. R5393:2

Від Нього – Господь Ісус, Голова помазаного класу. R5392:3

Ісус був помазаний в Йордані; прообраз юдейського Первосвященника. Він отримав святого Духа без міри. R5549:4

В образі олія виливалася лише на Голову. T37; F261; R5549:2, 2225:1

В вас залишається – Продовжується в вас. R5549:6

Доти, доки ми продовжуємо бути слухняними. R5393:6

Всі помазані мають розум великого Христа. Тож ми повинні намагатися пробувати в ньому особисто, а також спільно з іншими, бо якщо ми увійшли в помазаний клас, то це можливо, що ми можемо вийти з цього помазаного класу. R5550:5

Помазання, яке Церква отримала в день П'ятидесятниці, пробуває в ній. R241:2

Особа є членом помазанця, як тільки вона є зачата. Помазаним є нове створіння. R5393:4

Його доказом є з'явлення плодів та благодатей святого Духа. R5549:6

Раніше чи пізніше впливає на їхню поведінку – поступово. R5393:3

Доки цей святий Дух любові пробуває в вас, він служитиме як сторож проти всіх богохульних, антихристиянських теорій. E287

Помазане становище може бути забране, хоч при цьому не буде забране духовно зачатє життя, – як у випадку Великої Громади. R5393:5

Ви не потребуєте – Неправильно перекладене у загальному перекладі. Через цей обман багато відвернулися від навчання, яке, за

рішенням Господа, має надаватися вчителями, яких Він мав підняти. R2810:5, 2224:5

Сатана використав цей неправильний переклад, щоб затуманити розум Господніх людей і змусити їх повірити всупереч свідочтву їхнього власного розуму. R2224:2

Щоб вас хто навчав – Фундаментальна правда, що всі були грішниками і потребували Відкупителя, і що Ісус, Помазанець, відкупив їх жертвою власного життя. F260; E287
Що Ісус є Божим Сином, Відкупителем, Месією. F261; E287; R2224:6

Ці грецькі філософи, які видають себе за таких великих вчителів, не можуть навчити вас нічого вартісного. E286

Ви не залежні від людської мудрості та науки. R218:5

Всі посвячені є помазані, щоб проповідувати, і вони не потребують ніякого іншого права. R1891:2, 1917:5

Ті, хто має це помазання, не потребують, щоб хтось навчав їх того факту, бо вони мають його вияв, його доказ у своєму серці та житті. R5228:4

Цей уривок немає ніякого відношення до загального навчання в праведності, у Божому Слові та в плані спасіння. R2224:6

Це не означає, що не треба визнавати вчителів і що вони не потрібні. Ап. Іван не суперечить іншим віршам, які показують, що Бог призначив вчителів у Церкві. R380:1; E284; F262

Сам Ап. Іван був учителем і у цьому ж посланні навчав того, що він і ми вважаємо здоровою наукою – якої треба навчати. E284

Те помазання – Те саме помазання, яке сходило протягом цього віку на всіх членів Тіла. R5393:5

Ті, котрі прийняли святого Духа Господа, повинні у цьому факті мати достатній доказ, щоб відбивати будь-які аргументи Протівника, що Христос був самозванцем. R2224:6

Ви переконаєтесь, що те саме випробування вірності святому Духу любові, отриманому через Отця і Сина, є допоміжним у виясненні всіх справ. E287

Вас навчає про все – «Навчає вас про всі речі, і є правдивим» (Diaglott). R380:2, 218:5

Воно бо правдиве – Все, що суперечить чи ігнорує Духа любові, є нечистим духом – фальшивим вченням. E287

У тім – Щоб пробувати в Христі, ми повинні як нові створіння зростати в благодаті, знанні та любові. R5550:5

Пробуваючи в Ньому до кінця. R1008:2; E287

Хто не пробуває в Ньому, у Виноградні, той, як відтята гілка, обов'язково зів'яне. Той, хто пробуває у Ньому, обов'язково пробуватиме і в Його Дусі, і не може зректися Його. F261

Дивіться також коментар на 20 вірш.

Пробуйте – Ті, хто становить Його Тіло. R5392:3

Тобто, ви повинні пробувати. F261

Зректися Христа – це зректися всього. E287

2:28 Під час Його приходу – Грецьке *парусія*, присутність. B159; R1693:1, 223:1, 51:1*

2:29 Народився від Нього – Грецьке *геннао*. Оскільки Бог пов'язаний з цією дією, то це слід перекладати як зачатий. R837:1; A278

Є зачатий. A278; R3476:3, 837:1, 51:1*

3:1 Подивіться – Грецьке *eidon* – роздумувати, знати, розуміти. A278; R837:3

Чи ви коли-небудь думали про таке? Покликані бути синами і дочками люблячого Бога, прийняті в сім'ю Бога, з Ісусом як нашим старшим братом, щоб мати з Ним частку у всій славі небесного Царства. R31:3*

Яку любов – Грецьке *agape* – безкорислива або божественна любов. Найвищий рід любові, коли вживається по відношенні до Господа і Його народу. R3949:2

Божа особлива любов і провидіння до Його святих на відміну від світу. R1254:5

Нас вражає усвідомлення того, що та сама любов звернена до нас – та сама любов, яку Він мав до нашого Господа Ісуса. R5082:6, 2466:4

Наш Господь виражав і абсолютно показав любов Отця. R5082:6, 2466:4
«Отець любить Сам вас» (Ів. 16:27). R5082:6

Навіть світові лікарі, скептики, починають признавати той факт, що Божий мир, який керує та володіє серцем, не лише чудово лікує, але й прекрасно зберігає здоров'я. R2083:5

Нам – Посвяченим новим створінням. R991:2; NS79:2

Дітьми Божими – Християнами. R761:2

Ми – Його, і Цар Слави керує нашими життєвими шляхами. R4465:6

Бог дарував нам привілей свідчити як Його слуги та послі. B264

Під час того, як сини вдосконалюються, не слід сподіватися, що світ це зрозуміє. R50:3*

«А коли діти, то й спадкоємці, спадкоємці ж Божі, а співпадкоємці Христові» (Рим. 8:17). R4465:6, 2352:1

Світ – Тому що ми робимо Свангелію всепоглинаючою темою життя. A347

Таємниця для світу. R368:6; A85; NS399:6

Вони можуть ніколи не зрозуміти. CR410:2

Весь світ все більше впадає в атеїзм та пантеїзм. NS328:1

Нас не знає – Як нових створінь. F437; R368:6; NS51:3, 337:1

Як Христових співпадкоємців. A85

Члени Його Тіла, частина Його жертви. F467; R5455:3; NS79:2

Не розуміє нас. R1653:2, 991:2

Не розуміє, не цінує нас. HG264:5; NS61:5; OV359:6

Абсолютно не усвідомлює зміни, якою ми підняті з Христом. NS337:1

Бо вони не усвідомлюють, що ті з'єднані з їхнім скритим Господом. R3797:6

«Життя ваше сховане в Бозі з Христом» (Кол. 3:3). NS639:4

Божі святі на загал не є великими, впливовими. OV194:5

Вибір Малої Черідки був несподіваним для ангелів та для людей, а тому був таємницею, і є нею далі для людства. R4398:5, 1653:2; NS399:6

Великі релігійні вчителі не пізнали членів Тіла Христа. R4755:1

Світ ще не розуміє, що Церква Христа не має знаходитися в жодній із так званих церков. OV359:6

Факт, як і філософія, що Церква є членами Христа, є для світу скритою таємницею. OV124:1; NS337:1

Світ вважає Малу Черідку за частину «сміття та викидків», знає їх як немудрих заради Христа. R4133:6, 962:2; A347; SM9:1

Те, що ми зараз маємо, – це гіркий передсмак, але разом з ним йде

радість, якої світ не може дати. R4841:6

Так триває протягом вісімнадцяти століть – Христос і Церква є лише Царством у зародку. R5455:3; NS79:2
Ці нові створіння усі є Божими дітьми, хоч світ і не усвідомлює, що вони якимсь чином відрізняються від інших у своїх стосунках з Богом. R5439:3; CR132:1; NS51:2, 337:5

Вони не бачать жодної причини, чому нам треба жертвувати або посвячувати свою волю Господу. NS51:2

Дехто високо шанований серед людей не є високо шанованим в Божих очах; а дехто не дуже шанований серед людей є високо шанованим у Бога. R5259:1

Істинна Церква, Тіло Христа, не має поваги серед людей. NS682:4

Якщо ми покірні, то не сподіватимось чогось великого для себе чи особливої уваги. R4466:6, 2556:4

Як часто, намагаючись іти слідами Ісуса і перемагати зло добром, ми не знаходимо розуміння, і наші цілі є злословлені. R255:2

Будьмо більше вдоволені тим, що ми на певний час розділяємо богохульні докори та наклепи, що приходять на нас у зв'язку із нашими зусиллями показати славу Того, Хто покликав нас. NS557:4

Як брати Йосипа були сліпими щодо факту, що їхній брат буде їхнім спасителем від голоду, а також спасителем єгиптян, так і світ не може усвідомити того, що лише через Месію можливе вічне життя. R5215:3

Коли останні члени Господнього Тіла звіщають парусію Господа і те, що Його Царство поруч, у тому посланні є така краса для дому віри, та аж ніяк не для світу. R3762:5

Мало хто зрозуміє наше послання повністю, а також нам не треба виставляти своє посланництво світу напоказ. NS466:1

Тому – 3 тієї ж причини. A85; R962:2

«Бог цього світу засліпив очі» переважної більшості людей (2 Кор. 4: 4). R1653:2; NS331:5

Що Його не пізнав – Господа. R5439:3

Попередника і Вождя. R3797:6; NS61:6

Вони не пізнали великого релігійного Вчителя та Відкупителя, Якого послав Бог. R4755:1

Світ не пізнав, що Ісус був зачатий святим Духом, був Сином Всевишнього і т.д., ані те, що Він високо возвеличений по правici Отця. CR132:1

Учню не слід сподіватися, що він буде вищим від свого Пана. R2556:5

3:2 Ми – Святі, істинно посвячені. R1006:2

Його тіло. R659:5*, 447:5*

Зароховані через віру – віру у викуп, в обітницю благодаті, щоб перемагати; а також бажання виконувати волю Отця. R1006:3, 197:2; NS336:2

Тепер – Посвячені віруючі є дійсно Божими дітьми. R4932:3; Q665:1

Навіть в нашому недосконалому стані. HG449:2

Ми вже насолоджуємося цією блаженною єдністю. CR109:2

Господні вірні, посвячені, хоч їм і заважає несприятливе оточення та недосконалі умови. NS527:2

Але не прославлені. NS187:5

Божі діти – Зачаті святим Духом. F365; NS458:5

Ми увійшли в цей блаженний союз із Ним через посвячення. CR109:2; R4932:3; Q665:1

Приписано, надіючись через божественну благодать «стати учасниками божественної природи» (2 Петр. 1: 4). E69; R5317:1, 4014:6, 2843:5

В зародку. R5317:1; CR432:1; Q405:4
Наше теперішнє синівство є умовним. Дійсне синівство матиме свій початок після того, як ми пройдемо наш випробувальний тест. R5317:1, 4014:6; Q405:4

Той факт, що ми названі Божими дітьми, означає початок нового життя. Нове життя, яке ми отримали, не є від Ісуса, а від Отця. R5623:5

Бог прилучає та приймає усіх, хто прийшов до Нього через Христа. Вони далі будуть прийматися як сини до кінця нинішньої мандрівки, до кінця теперішнього часу жертви. R3203:6

Для усіх трьох різних природ – людської, ангельської та божественної – Сгова є Отцем, однак лише одна з них відноситься до Його власної природи. R354:5, 1052:5*, 816:5

Єдині, хто має право називати Бога «Отцем нашим», це ті, котрі увійшли з Ним у стосунки угоди через Христа. R5219:1; CR499:5

Ісус був першим сином Бога від часу Адама, і від часу нашого Господа Церква названа Божими дітьми. R5623:5

Так само як дитина, усиновлена в сім'ю, приймає родинне прізвище, так само й ми прийняли ім'я синів Божих, приймаючи божественну пропозицію з цією метою. R4014:5

У справі цих Божих синів особливо важливим в Божих очах є нове створіння. Тіло має мале значення. R5624:2

Коли Ісус сказав, що є Божим Сином, юдеї мало не вкаменували Його, міркуючи, що, будучи Сином

Бога, Він робить Себе також Богом або приналежним до Божої сім'ї – якраз те, що ми стверджуємо. R301:3

«Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що великою Своєю милістю відродив [зачав] нас» (1 Петр. 1: 3). R301:3, 474:1

«А всім, що Його прийняли, їм владу дало дітьми Божими стати» (Ів. 1: 12). R1005:5

Приймаючи вірою славу, що буде потім. SM147:2

Ті, що належатимуть до класу Нареченої, будуть змінені при воскресінні до нової природи, божественної природи. R1510:5, 752:4*; NS551:6, 610:4; OV353:2; SM154:3

Юдеї боялися називати себе Божими синами або називати Його своїм Отцем, і лише якийсь час після смерті нашого Господа їхня віра почала усвідомлювати цей привілей. R5219:2

Світ не може називати Бога своїм Отцем. CR499:5

Ще не виявилось – Для нашого людського розуміння. B108

Чим є духовне тіло, а тому яким є наш Господь. B128; A182; R5547:5, 578:5, 454:1, 277:4, 206:1

Абсолютна повнота слави і благословення, які придуть до нас при Його другому приході. R2352:1, 1262:3; HG334:3; SM361:1

Чим би це не було, ми знаємо, що воно не складається з плоті, крові та кісток; воно є небесним, неземним, духовним. A182; B128

Ми не знаємо на досвіді про славний стан нової природи, обіцяної нам у воскресінні. NS458:6

Це мусить дуже відрізнятись від нашого теперішнього фізичного тіла. R454:1

Що ми будемо – До чого ми будемо подібні. R360:6

Наскільки славними. SM619:1, 154:3; HG449:2; NS187:2

У воскресінні. R1996:1

Якою великою буде наша слава та вивищення у переміні воскресіння. NS256:5; SM154:3

Яку ж зміну ми відчуємо, коли отримаємо нові тіла у воскресінні, які наш Господь нам обіцяв. F365; R66:5*; HG390:1; SM532:1

«Перемінімося» (1 Кор. 15: 51). R5299:2, 5589:6, 4914:3, 3075:3, 2798:6, 1873:5, 1693:1, 1496:6, 952:6, 242:2; E299; HG145:2; NS458:5; SM154:3

Ми будемо нетлінні, могутні і матимемо духовні тіла. R3174:6, 5416:6, 2587:5, 1996:4, 1952:6

Ми не знаємо, наскільки величною і славною є духовна істота. CR109:3

Нові умови настільки відрізнятись, що це поза межами людського розуміння. R5103:5, 242:2; F694; HG367:1

Людська істота так абсолютно відрізняється від духовної, що Писання навіть не намагається надати нам пояснення. OV353:2

Це цілком природно, що ми маємо ясніше поняття і чіткіше розуміння реституційних благословень, ніж небесних. R3891:3

Церква має бачити Його лише очима віри до того часу, коли зазнає своєї переміни, в кінці віку. R5589:6, 127:6*, 102:6*; C305; F694; NS638:4

Це нове життя, зачате звиш, продовжує рости через засвоєння духовної їжі, доки (у властивий час) не народиться повністю розвинутою духовною істотою, подібною до нашого Господа. R5580:1, 1511:5

Коли будуть вдосконалені як сини, коли наше усиновлення буде завершено, як членів Тіла Христа. R2843:5, 69:4*

Та – Яким би не було становище Божих святих у теперішньому житті. NS822:4

Знаємо – Наше знання є чистим знанням віри, залежним від нашого довір'я Господу та Його обітницям. R3891:6

Коли з'явиться – Наш Відкупитель і Голова. R5317:1; Q405:4

Наш Господь і Учитель, єдинокровний Син. NS256:5

Об'явиться при Його другому приході у силі та великій славі. R4675:3, 4966:5, 1881:6; CR117:4, 424:3*; PD71/85

Апостоли сподівалися слави при другому приході Христа, не при смерті. HG334:3

«Коли з'явиться Христос, наше життя, тоді з'явитеся з Ним у славі і ви» (Кол. 3: 4). R1881:6, 1669:3, 98:5*; HG334:3

Дуже мало відомо про природу духовного тіла. Але нам відомо багато речей, які вони зробили, і які, як нам відомо, «порівнюючи духовне до духовного», робитимуть святі. HG28:2*

Усі, котрі вірять, що Христос є людиною після Свого воскресіння і що Він прийде вдруге як людина, заперечують таким чином викуп. Людська природа нашого Господа не була забрана назад. E299

Будем подібні до Нього – Станемо подібні до Нього через нашу переміну у воскресінні від людських умов до божественного рівня. R5034:6, 4625:4, 3174:6, 2454:3, 659:5*, 447:5*; A200; CR250:4; HG366:6; NS458:6; SM154:3

Надія Церкви полягає в тому, щоб вона була «учасником божественної природи» (2 Петр. 1: 4). R5822:5, 5748:6, 5152:2, 4734:2, 4372:2, 3694:2, 3294:2, 2750:5, 2238:2, 2055:2, 1910:2, 1750:2; OV384:T, 427:2; SM361:1

До прославленого, «переміненого» Ісуса. F722, 729; R5440:5, 4966:5, 4675:3, 504:6; A182; CR117:4

До нашого Господа і Нареченого. NS638:5

Церква отримує духовні тіла, подібні до тіла нашого воскреслого Господа й абсолютно неподібні до їхніх земних тіл. E349; HG513:6

Зміна природи. E175; HG366:6; SM733:T

Будучи переіменені від смертного до безсмертного, від тіла і крові до нетління. R1857:4, 5623:4, 5575:1, 1996:4, 1952:6, 1496:6

Ми усі мусимо бути переіменені, щоб бути подібними до Нього. CR468:1; R5189:5

Набагато вище від ангелів, влади та сили. CR109:4, 117:4; F722; R5711:1, 4675:4; HG366:6; NS395:5, 551:6, 610:1

Ми матимемо індивідуальність поза завісою, але це не стосується славного становища. R4864:3

Тілесні серця обіцяні світу в умовах Нової Угоди. Ми маємо бути духовними істотами, подібними до нашого Господа, а не тілесними, подібними до Адама. HG235:4

Все, що об'явлено про Христа, об'являє теж про наше майбутнє. HG28:1*

Коли Церква буде переіменена, всі особливості чоловічої та жіночої статі будуть стерті, бо немає ні чоловіка ані жінки в прославленій Церкві. Q461:5; R4914:3

Церква не буде подібна ні до білих, ні до чорних людей, вона вже не буде з тіла і крові. HG513:6

Це підвищення можна отримати тільки від Самого Бога, на Його умовах. R5711:1

«Є тіло звичайне, є й тіло духовне» (1 Кор. 15: 44). A200; R1996:1

«Тіло й кров посісти Божого Царства не можуть» (1 Кор. 15: 50). OV353:2; HG145:2, 231:4; NS199:5; SM154:3

«Господь же – то Дух» (2 Кор. 3: 17). Могутня та невидима істота. E175; NS6:6, 32:6

«Образ істоти Його [Отця]» (Євр. 1: 3). T67; A200, 211; F722; R2587:6, 1872:5, 1585:3, 1262:4, 1210:6*, 277:4, 206:2; CR19:4; HG449:2

«Покликав Він вас через нашу Євангелію, щоб отримати славу Господа нашого Ісуса Христа» (2 Сол. 2: 14). A211; R5748:6

Це, згідно з популярною теологією, означало би, що ми повинні нести всі наші плями і пороки впродовж усієї вічності. Але це не так. B132; R1857:1

Бо будемо – Церква. R1817:2; B108; HG513:6

Мала Черідка. T86

Котра зараз, у духовному стані розуму, представлена в Свята. T21

Люди не побачать Христа фізичним зором, бо є на іншому рівні існування. T86

Бачити Його – Ісус, у вдосконаленому духовному стані, представлений в Свята. T21

Ми усі мусимо бути переіменені і стати духовними істотами, подібними до нашого Господа, перш ніж можемо взагалі це зробити. D600; R5299:2, 4914:3, 1904:1, 1693:1; OV353:3; Q461:5

Зміна наступає для нас, а не для Нього. R159:1*

Не як чоловіка Ісуса Христа; не так, як Він з'являвся Своім учням після воскресіння, одягнутий в плоть. R5103:5

Інші, не переіменені від людської до духовної природи, не «побачать Його, як Він є», а тільки коли Він об'явиться у Своєму керівництві та судах, які розпізнає кожне око. R4966:5; HG628:1

Духовні керівники будуть невидимі для світу. R1872:5; SM226:1

Той факт, що Аарон зустрів і побачив Мойсея на горі, вказує на те, що ми повинні піднятися до духовного стану, перш ніж зможемо зустріти і побачити Ісуса. R169:1*

Як Він є – Славна духовна істота. C305; R5822:2, 5103:5, 147:3; HG367:1; OV384:T; SM458:1

У першому воскресінні. R5416:6, 5149:1, 3203:6, 3174:6; NS341:4, 351:4, 551:6; OV384:T; SM147:2, 733:T

Побачать Його і розділять Його славу. R5326:1, 5570:1, 5416:6, 5149:5, 5103:5, 4914:3, 3075:3, 1996:4; A211; F467, 694; HG449:2; NS351:4, 483:2, 638:4; Q461:5; SM147:2

Надія Церкви. R5822:2

І ця думка задовольняє нас. F365

Ми будемо задоволені, коли прокинемось у славній подобі нашого Відкупителя. NS178:5

І з Ним розповсюдити божественні благословення для всіх родів землі. R4892:2; NS466:6, 822:4

Повнота радості в її найширшому значенні очікує на той блаженний час, коли ми будемо у Його присутності та по Його правіці. R1949:2, 1797:2; NS483:2

Апостол Павло був єдиним, хто бачив нашого Господа, «як Він є». Духовна присутність Господа (аж ніяк не подібного до тілесного чи людського) засяяла яскравістю, «яснішою від світлості сонця» (Дії 26: 13). HG347:3; NS89:1

Це не завдасть шкоди нашим очам, коли ми побачимо нашого прославленого Господа. R5623:4, 5299:2; NS89:1

Коли ми прокинемось у Його подобі (Пс. 17: 15). R1387:6

Не як Він був, коли став заради нас бідним, ані коли Він з'являвся Своїм учням після воскресіння. F694; B109; E349; R5589:6, 5416:6,

4185:5, 2798:2, 2789:6, 2479:4, 1952:6, 1873:5, 1817:5, 1693:1, 361:1, 262:3, 169:1*; NS6:6, 33:1

3:3 Мас на Нього надію оцю – Надію, що ми незабаром зазнаємо своєї переємні у воскресінні і станемо подібні до нашого дорогого Відкупителя. R3193:6, 3280:5, 351:4*; NS351:4; OV205:2

Що ми будемо переємнені на духовні істоти і побачимо Його, як Він є, та розділимо з Ним славу. R5149:5, 2517:5, 1138:3*

Що ми були прийняті як сини Бога. R2517:5

Нова надія, новий дух. R2456:2

Це знання Бога, якого не має світ. F315; R829:5*

Стати співспадкоємцем із нашим Відкупителем у Царстві. R2314:4; NS329:4

Про вдосконалення в Христі, про завершення нашого прийняття як Божих дітей. R351:4*

Тільки чисті серцем можуть широко і правдиво плекати цю надію. R3193:4, 830:1*

Що ми в кінцевому результаті матимемо повноту божественної ласки у вічному житті, у воскресінні. NS302:2

Про нове вино в Царстві, маючи частку з Господом у славі, честі та блаженних можливостях піднімати людський світ. R3880:4

Не лише велика честь і благословення у Тисячолітньому віці, але й у наступних віках превеликі багатства Божої благодаті. NS338:6

Не слід очікувати абсолютної досконалості, доки ми маємо цей скарб у недосконалих земних посудинах, але досконалість цілі, мети та стремління повинна бути очевидною для тих, хто навколо нас. R558:2

Той, хто не має цієї надії, може очиститися певною мірою від інших мотивів, але малоймовірно, що він очиститься до такого ж ступеня, як він очистився б цією надією. R3193:4

«Чекали блаженної надії» (Тит. 2: 13). NS408:3

Очищає себе – Намагається бути в такому стані серця та життя, щоб сподобатися Нареченому. C192

Той, хто намагається очистити себе, очистити свою поведінку, повинен (аби досягнути успіху) почати з серця та йти далі, використовуючи натхненні обітничі, а це означає знання доктрин Христа. F315

Якщо ми зберігаємо нашу чистоту серця через чистоту розуму, ми можемо мати запевнення про майбутні благословення, як і про теперішню ласку та щастя. R5149:5

Намагаючись бути наскільки можливо подібним до Христа тепер. R3280:2

Ходячи в новизні життя. NS329:4

Як уважно ми повинні пильнувати кожну нашу думку і вчинок. R1139:1*

Хоч ми не можемо надіятися бути подібними до Нього в тілі, ми можемо бути подібними до Нього в душі нашого розуму. OV205:3; R3193:5

Стати все більше і більше подібними до Бога, люблячими, лагідними, співчутливими, милосердними. NS302:3

Боже Слово, як вода, очищує. R2671:4

Наша віра і надія веде до переміни життя. NS302:2

Бог надає допомогу в обітницях і т.п., але залишає нам виконувати очищення. Наскільки ми дозволяємо Його правді мешкати, діяти і контролювати нами, настільки відбудуватиметься очищення. R830:1*, 1628:5*

Спонукайте серце (розум) до чистоти, і буквально вода буде вжита, як і символічна, і зовнішній чоловік незабаром буде чистий. R2022:3

Для очищення нашого морального характеру необхідно мати чисту воду божественної правди, а не болотисті забруднені вчення. R2671:4

Не лише в його думках, але й у його словах, вчинках та у всіх справах, внутрішньо і зовнішньо. R2456:2

Контролює себе, все більше викидає стару розчину. R2037:3

Дивлячись на характер Бога, як він сяє в обличчі Ісуса Христа, ми намагаємося викоринити з нашого характеру та вдачі те, що є нечисте і не узгоджується з досконалим зразком. R829:5*

Прив'язуйтесь почуттями до речей вгорі і намагайтесь пристосувати своє життя до божественних вимог, щоб бути достойними Царства. NS31:4

Процес очищення відбувається щодня у всіх, хто дійсно є Божими дітьми. R829:6*

Чистий вісон не повинен змішуватися з іншими матеріалами, і його треба берегти чистим і білим. R351:5*

Оживлені «надією цією», яке ж ми відчуваємо підбадьорення, щоб класти біля підніжжя хреста всі наші земні бажання! R1138:6*

«Мої любі, мавши ці обітничі, очистьмо себе» (2 Кор. 7: 1). R3986:6, 1849:4

«Скиньмо всякий тягар та гріх, що облуптує нас» (Євр. 12: 1). NS338:6

Марно надіятися на майбутню славу, якщо ми зараз не намагаємося побороти гріх. R830:1*

Ми не можемо уявити, щоб від нашого Господа тхнуло тютюновим димом або щоб Він клав у Свої вуста щось осквернююче. R1849:4

Чистий – Він наш Зразок, наш Вірець. Ми намагаємося копіювати Його. OV205:3

Коли ми намагаємось відповідати на божественний вияв любові і копіювати її, за цим слідує очищення наших сердець. Наші серця (воля, наміри) стають чистими, і ми ставимо охорону на наші слова та думки. R2517:5

Мало хто буде таким невігласом, щоб припускати, що Бог матиме якусь спільність із тим, що нечисте. R3987:1

І Він – Хто покликав його. R2671:4, 2517:5, 2022:2

Господь. R2517:5; OV205:3

Христос, наш Відкупитель та вірєць. R2063:5, 3280:2, 2692:3, 188:2; NS302:2

Бог. R829:5*

3:4 Бо гріх – Неминучі переступи, ненавмисні порушення Божого закону. R5750:5

Хто посвятився Богові, той проти стоїть всякій грішній речі, бо Бог та гріх ворожі один до одного. Бог відстоює Свою праведність, а гріх є порушенням тої праведності. R5446:6, 1983:3

Будь-яке порушення божественного закону – це гріх, скоєний навмисно чи ненавмисно. R1983:3

Беззаконня – Божественний закон первинно був написаний в самому серці та характері людини – Адам був створений на образ і подобу Бога. NS409:2

3:5 Він – Ісус. R211:6

З'явився – У викупі. R864:1

Перш за все, Ісус був об'явлений, випробуваний у всіх відношеннях, крім гріха, щоб згодом, після такого випробування, Він міг діяти як наш Первосвященик і «власною жертвою знищити гріх» (Євр. 9: 26). R93:6

Гріхи наші – Всі були засуджені до смерті через гріх. R94:1

Гріха в Нім нема – Він не знав гріха. R416:6*

Коли Він помер, це була добровільна жертва за наші гріхи. R608:1
Слова: «Хто чистого вивести може з нечистого?» (Йов. 14: 4) – не суперечать цьому. Враховуючи гармонійні свідчення Біблії та науки, це розумний висновок, що якби батьки були досконалі, то і дитина була б досконала. E97, 100

«Не вчинив Він гріха, і не знайшлося в устах Його підступу» (1 Петр. 2: 22). R2767:1*

«Святий, незлобивий, невинний, відлучений від грішників» (Євр. 7: 26). E97; R1585:5

3:6 В Нім – Христі. R1250:6

Не грішить – Гріх у його повному чи абсолютному значенні; навмисний гріх. R5938:5, 2235:5

Звинувачення у гріхові не висувається новому створінню. F369

Доки ми залишаємось охоче вірними нашим обітам спільності з Христом у Його стражданнях, у протистоянні гріху – вважаємось мертвими для гріха та живими як нові створіння, – доти ми не маємо жодного гріха. R3246:6

Зберігаємо нашу виправдану позицію перед Богом. R1250:6

Коли ми скоюємо ненавмисні гріхи, ми повністю очищені через застосування за нас заслуги Христової жертви за гріх. R1250:6, 4616:5

Нова воля вважається новим створінням, окремим і відмінним від тіла, тож доки воля, серце, повністю вірні Господу і протистоять гріху, тіло вважається мертвим для гріха. R3246:6

Будь-яка слабкість та недосконалість, якщо вона ненавмисна, не схвалена новою волею, новим створінням, не зараховується Госпо-

дом, Який знає нас не за тілом, а за духом. R3246:6, 3154:4

Не йдеться про те, ніби хтось із Господнього народу став досконалим у тілі, і тому ніколи не помиляється у думці, слові чи ділі. R3246:6, 3154:4

Хто грішить – Свідомо. R1250:6

І не – Навіть. R5938:5, 2235:5

3:7 Хай ніхто вас не зводить – Прислухайтеся до мого вчення. E284

Після того, як ми стали новими створіннями в Христі. R3323:5

Багато хто таким чином обманюються, заявляючи, що є Господнім народом, а однак сліпі щодо справедливості (праведності) у багатьох життєвих справах. Вони мають забагато милосердя стосовно власних переступів, але недостатньо стосовно переступів інших. R3323:2

Ті, що відчувають, що хоч трохи симпатизують злим рисам (перелюбу, крадіжці, алкоголізму і т.п.), обманюються, якщо вважають себе Господнім народом. R3323:3

Чинить правду – І не лише той, хто заявляє, що є послідовником Ісуса. R5427:5

В міру його спроможності, покладаючись на заслугу Відкупителя, яка компенсує ненавмисні переступи. R3323:3

Мета, з якою дається людям правда, – це характер: щоб привести людей до Богоподібного стану. R49:6*

Той праведний – Схвалений в Божих очах. R3323:3

Мойсей передавав праведні слова та праведні мотиви. На додаток до цього Праведний дає праведне життя – силу, яка втілює праведні слова у праведні вчинки. R1323:1*

3:8 Чинить гріх – Навмисне коїть гріх. R3323:6, 5750:5, 2320:2, 1250:6

Робить гріх свідомо, навмисне. R4909:5, 3281:5, 2320:2

Означає свідомий, навмисний, осмислений гріх, а не просто переступи та помилки, викликані здебільшого або повністю недоліками тіла. R5938:5, 2235:5, 3154:3; NS243:6

Це очевидно, що повний, навмисний гріх не може бути скоєний, доки ми перебуваємо в Тілі Христа, володіючи святим Духом. Робити це означало б, що ми все залишили. R3154:5

Бажання серця робити гріх, чинити неправедність. Це не той, чие серце вірне Господу, і хто на якусь мить схибив. R3323:6

«Усяка неправда – то гріх» (1 Ів. 5:17). R870:3

Однак можуть знадобитися роки навчання і виховання під керівництвом Великого Вчителя, перш ніж хтось, хто був глибоко погруз у болото гріха та самолюбства (і в багато випливаючих з цього слабостей характеру), стане посередньо чи достатньо добрим, шляхетним характером. R2320:3

Від диявола – Котрий колись був святим ангелом. Термін *сатана* означає противник, суперник, бо диявол є суперником праведності та Єгови. R5183:3

Сатана, противник Церкви, є сильним і подібним до лева, пильнуючи та чатуючи. Він заліг, очікуючи, щоб пожерти нас. R5183:6

«Від віри відступляться дехто в останні часи, ті, хто слухає духів підступних і наук демонів» (1 Тим. 4:1). R1782:4

Більшість християн у церквах виявляють дух гніву, злоби, ненависті, заздрості, суперечки – діла тіла та диявола. SM128:2; HG693:2

Бог не є автором гріха. R870:3

Диявол грішить – Дозволивши гордості та амбіції контролювати його серцем, сатана став противником Бога і праведності. R5183:3

Тому-то – Оскільки через гріх людство підкорилося смерті, Ісус Христос прийшов, щоб нас відкупити і спасти від смерті. R2610:3, 1086:3, 453:4

Такий викуп і визволення були частиною Божого плану з самого початку. R164:1, 417:5

Царство Христа має принести радість і мир, і народи ходитимуть у світлі його (Об. 21: 24). R430:6*

З'явився – В тілі. R1086:3

Ісус віддав Себе як Відкупитель людства. R3323:6

Щоб знищити – Сатану і всіх, хто прихильний до нього у протистоянні Богові та Його праведним законам. R3323:6

Нинішнє панування зла має закінчитися, і князь темряви (сатана) має бути зв'язаний. R430:6*, 542:2*

«Щоб смертю знищити того, хто має владу смерті, цебто диявола» (Євр. 2: 14). R2610:3, 701:2, 553:4, 453:4, 164:2

І таким чином звільнити з його рук увесь рід. R164:2, 417:5

Це означає смерть, а не вічні муки. R1085:5; HG609:4

Справи – Заздрість, вбивство є злими ділами тіла; вони від злого. R1299:4*

Обмова, наклепи, плітки викликають гнів, злобу, заздрість, ненависть, суперечку. NS565:2

Всяке зло. R255:2

Гріх і смерть. R164:2, 553:4, 417:5

Царювання сатани було царюванням страху під покровом темряви (невігластва) цього світу. R430:3*

Злоба, заздрість, ненависть і супе-

речка – ось рід діяльності, яку сатана підтримує і в яку він намагається завести людей. R5184:2

Його методи обманливі. Його пропозиції походять з боку гордості та самозадоволення. R5184:2

Він започаткував ці діла; саме через гріх, запроваджений ним, усі ці пороки прийшли до нас. CR447:2

Диявола – Саме існування котрого багато хто зараз заперече. F609

3:9 Родився від Бога – Зачатий від Бога. A278; T54; R5938:5, 5742:2, 5451:3, 5438:2, 5197:4, 4810:6, 4614:3, 3476:3, 3323:6, 3246:6, 2941:3, 2235:5, 1697:6, 837:1

Неправильно перекладене «родився» – має бути слово «зачатий», оскільки нове створіння на даний момент є лише зародком, воно ще не має нового тіла. R4614:6, 2440:3; Q808:4

Просто новий розум, нова воля, новий характер, який був породжений духом правди і прийнятий Отцем як зачаття до духовної природи. R4614:6, 5439:2; Q809:T

Бути зачатим від когось означає бути сином того батька. R5439:2

Господь має ціль протягом Євангельського віку розвинути створіння нової природи. Про них сказано як про зачатих святим Духом в час їхнього посвячення. R4614:3

Бог приймає того, хто посвятився, і дає йому зачаття святим Духом, так роблячи його новим створінням. R5439:2, 4614:3; Q649:T

Не чинить гріха – «Не практикує гріха» (Diaglott), не міг би практикувати гріха у своєму житті. R5742:5, 1151:4*; T54; Q808:4

«Не робить гріха» (R.V.) R5197:4

Свідомий гріх. R5439:6, 4843:1, 4252:3, 3281:5, 3154:3, 216:6; Q507:8

Свідомо, навмисно або віддаючи перевагу. R2941:3, 2440:3

Як нове створіння. R5439:6, 5440:1; Q649:1

Свідомо; якщо стара воля так тріумфує над новою волею, це означає смерть нового створіння. T54; E461; R5451:3, 5197:4; Q649:1

Святий Божий Дух протистоїть гріхові. Наскільки ми маємо розум Христов, настільки ми не лише любитимемо праведність, але й ненавидітимемо беззаконня. R3154:3, 2440:3; Q808:T

Ті, що зачаті добрим насінням правди, зачаті святим Духом, не можуть (доки насіння правди і Дух Господа живі у них) свідомо, навмисне повернутися до гріха, щоб жити в ньому. R3323:6, 5938:5, 5439:5, 4830:2, 4810:5, 4614:6, 2941:3, 2440:3, 2235:5; Q649:1

Коли новий розум має контроль, і ми любимо праведність та ненавидимо беззаконня, то ми матимемо силу боротися з умовами теперішнього часу і більший успіх у боротьбі з нашим власним тілом. R5439:4, 4615:1

Праведність, яка приписана членам Церкви, приписана їхньому тілу. Нове створіння саме є досконале. R5439:6, 5197:4, 4616:1

Але ми маємо цей скарб нового розуму в глиняних посудинах. Ми є поєднанням небесної волі та земного тіла. R5440:4, 1698:2; Q649:1

Хто має цей зародок нової природи, той не може грішити свідомо, не може отримувати задоволення від гріха, не може віддатися гріху. R4742:6, 4843:4, 4810:6, 2440:3; Q507:8

Особа, маючи новий розум, нову волю, і бажаючи бути в єдності з Богом, не може грішити гріхом на смерть. R5451:3, 5751:1, 4810:6; Q809:T

Якщо хтось з тих, хто колись був зачатий Богом, потрапить у ста-

новище, в якому свідомо бажав би чинити гріх, це говорило би про те, що він перестав бути Божим сином і став сином Беліала. R5439:5, 4843:1; Q507:8

Крок за кроком поблажливості гріхові поступово відводять від Бога, доки нове створіння не перестане існувати. R5439:6

Писання не приписує жодного гріха новому створінню, і жодної досконалості у праведності нашому зіпсованому тілу. R4810:6, 2440:3; Q649:T

Всяка неправедність – це гріх. R4614:3

Великий Заступник присвоює нам частину Його заслуги, щоб виправдати нас від Адамового гріха та недоліків тіла, які ми вже більше не схвалюємо. R4614:3, 4616:1,5, 4615:5, 4614:6, 3281:6

Цей вірш не суперечить 1 Івана 1: 8-10, який стосується фізичного тіла. R5440:1, 5938:5, 4615:2, 2440:3, 2235:5

Бо – Тому що. R1697:6; Q808:4

В нім пробуває – Живе в ньому. Q808:4

Доки воно залишається, він не може любити чи свідомо служити гріху. R2941:3, 4843:4,1, 4830:2; Q507:8

Будучи зачатими Небесним Отцем святим Духом, ми є новими створіннями, і тіло з цієї точки зору не приймається до уваги, бо Бог має справу тільки з новим створінням. Q649:T

Ви не є в тілі, а в Дусі, якщо це так, то Дух Христа пробуває в вас. Q649:T

Доки насіння зачаття нової природи живе, доки дух правди керує в серці, не може бути жодної любові до гріха і жодного свідомого гріха в ньому. R1250:6, 4842:6; Q507:8

Так само, як людина не може іти на північ і південь одночасно. R4830:2

Новий розум є у згоді з Богом, і все, що могло б відволікти його якоюсь мірою, було б лише тимчасовою справою і не обов'язково означало б нашу недосконалість як нових створінь. R4615:4

Але якщо він грішить свідомо, це святе насіння є мертвим – особа є мертвою як нове створіння – друга смерть. R5742:5, 5439:6, 4616:2, 4615:1, 4252:3, 3323:6, 3246:3, 2440:5, 1698:2

Насіння Його – Насіння правди, насіння сили Божої. R4615:1, 3281:5, 2440:4, 1698:1

Сила зачаття святого Духа. R4252:3, 4810:6, 4252:3, 2941:3, 2440:4; Q809:Т
Небесне насіння, насіння нової природи. R5742:5

Доки присутня частина святого розуму Бога, доти є життя. R5742:5

Доки «насіння» Боже пробуває в особі. R4830:2, 4842:6; Q507:8

Насіння правди – нетлінне, але не такою є новизна життя, зачата ним. Правду можна втратити, і це залишить нас такими, наче б ми її не знали. R1698:2

Не може грішити – Не може спеціально і свідомо схвалювати чи практикувати гріх. R4615:1, 5751:1, 5742:5, 4842:6, 4810:6, 2440:5; Q507:8

Усе, пов'язане з новим створінням, є чистим і безгрішним. Воно не має нічого з Адамового осуду або недосконалості. Воно не може погодитися на гріх, тому що не є в згоді з гріхом. R4614:6

Відкупитель вибачає і прощає, вважаючи усі помилки в думках, словах і вчинках частиною первородного гріха та його зісуття, що далі діє в нашому тілі через спадковість. E461

Нове створіння може потрапити у проступок, але воно не могло би бути новим створінням і одночасно

мати волю чи намір робити те, що є поганим. R4615:2, 5197:4

Бо це означало би, що особа знову повернулася, як пес до своєї блювотини, і як свиня до свого болота (2 Петр. 2: 22). R4252:3, 5742:6

Оскільки наша природна схильність до гріха через гріхопадіння поступилася місцем схильності до праведності, ми не можемо грішити добровільно. R1698:1

Бог не судить тіло; Він не звертає уваги, що ви як людська істота робили, бо ви вже не існуєте як людська істота з божественної точки зору чи пам'яті. R4615:2

Бо – Ваше ціле становище перед Богом є становищем нового створіння. R4615:2

Від Бога народжений – Зачатий від Бога. R5438:2, 3323:6, 3246:6, 1697:6, 837:1; T54; Q808:4

Грецьке *геннао*. Його слід перекладати як *зачатий*, коли дійовим чинником є чоловічий рід. A278

Зачатий духом Господа, духом святості та правди. R5938:5, 2235:5

3:10 Пізнаються – Існує ймовірність неправильно розуміти, помилятися і т.п. після духовного зачаття, і тому є можливим відпасти від благодаті. R1698:1

Діти Божі – Усі, хто на боці праведності, є на боці Бога. R3324:1

Дияволові – Котрі люблять темряву і котрі таким чином показують, що мають дух чи характер сатани. R5938:6, 2235:5, 1180:1, 97:6*

Такі будуть знищені зі сатаною в другій смерті, показаній у символі вогняного озера (Об. 20: 14). R1180:1

Праведності не чинить – Як помита свиня, що вертається до свого болота. R5742:6; Q507:6

Не від Бога – Усі, хто любить гріх і свідомо чинить його, є дітьми темряви. R5938:5, 2235:5

Брата свого не любить – Спотворенням любові до Господа, до братів нового створіння і співчутливої любові до людського світу є самолюбна любов, висока думка про себе, прославляння і вихваляння себе. F411

Якщо не коритися правді і не виражати любові у своєму житті – все марно. R49:6*

3:11 Щоб любили один одного – Особлива братерська любов серед святих, що відрізняється від нашого прихильного співчуття до світу. R1254:5

3:12 Не так, як той Каїн – Каїн не був правильно навчений своїм досвідом. Він якийсь час ходив насуплений, понуро думаючи про той факт, що Бог не признав його жертви, а признав жертву Авеля. R3928:3

Боже прокляття було на Каїні, вбивці – на нього ліг божественний осуд. Він був відлучений від спільності з Богом, яку раніше мав, і, за його власними словами, гостро відчував свій осуд. R3930:4

Представляє Ізмаїла, Ісава, тілесний Ізраїль і клас куколю. R2777:5, 2778:2

Каїн не прислухався до Господнього застереження і дозволив підступному ворогу, гріху, ввійти у його серце і зробити його вбивцею. R3928:4

Від лукавого – Каїн добровільно наслідував характер сатани і став сином «злого». R1175:6

Такого, як він, духа чи схильності до амбіції та гордості. R2777:3, 3928:4

Як сатана був вбивцею від початку, так його дух у Каїні був убивчим духом (Ів. 8: 44). R3928:4

Дух сатани зайняв місце Господнього духа чи розуму, який Каїн

мав від початку як той, хто був у подобі до Бога, яка ще не була так спотворена гріхопадінням. R3928:4

Брата свого забив – Щодо Каїна, то він не вважався таким, що згрішив, в той момент, коли подумав про свого брата у поганому настрої – його гріх полягав у наслідку того поганого духа, у самому вбивстві. R3928:5

Нам не треба думати про злочин Каїна як про заплановане убивство, спеціально задумане і виконане, а радше як про ненавмисне вбивство, злочин, скоєний необдумано і під впливом грічного розчарування. R2777:3

3:13 Світ вас ненавидить – Включаючи номінальну церкву. NS135:5

Особливо релігійний світ. R5545:3, 5872:1

Тому що він не може знести блиску ясного, пронизливого світла правдивої Євангелії – великого світла святого Духа, що сяє через Господніх повністю посвячених слуг. R2415:2, 4813:3

Темрява ненавидить світло. R4967:5, 4813:3, 4677:1

Сили темряви служать тому, щоб випробувати нас як нових створінь. R4967:5

Вплив світла правди на затемнений світ полягає в тому, щоб пробудити опозицію, антагонізм, і таким чином потурбувати і затривожити тих, хто симпатизує темряві. R4813:3, 943:1

Тому що сатана, бог цього світу, є вашим непримиримим ворогом. R3300:1

Упродовж всього віку Євангелії ті, що були палаючим і сяючим світлом у світі, зазнавали ненависті та переслідування. R4813:5, 4675:6, 2415:2; SM9:1

Ми не повинні сподіватися якоїсь особливої симпатії від світу; існує

більша ймовірність, що вони розумітимуть нас неправильно. SM704:2

Помилково припускати, що розливання нашого світла перед людьми могло б повернути світ. R4677:1, 4967:5; CR126:2

Ісуса ненавиділи, в основному, найвищі, найвпливовіші серед народу. З часом їхня ненависть поширилася і на простих людей. R4813:2, 4814:1, 4677:1

Господні послідовники покликані зазнавати переслідування заради праведності, щоб це випробувало, перевірило і відшліфувало їх. R4813:6, 4677:1, 2415:3, 969:5

Чим вірнішим є старший, тим певніше, що він матиме ворогів – не тільки сатану та його посланців, але і всіх тих, кого сатана може звести і відвести. F293

Посол зненавидженого уряду перебуває під більш критичним і неприхильним наглядом, ніж за інших обставин, і такі послі намагати-муться бути ще пильнішими стосовно кожного слова і дії. R3330:4

Церква завжди була переслідувана. R4818:3

«Та й усі, хто хоче жити побожно у Христі Ісусі, – будуть переслідувані» (2 Тим. 3: 12). R2415:3, 4813:5, 3223:2; SM9:1

«Блаженні ви, як ганьбити та гнати вас будуть, і будуть облудно на вас наговорювати всяке слово лихе ради Мене» (Мт. 5: 11). R4369:6, 943:1

«Коли вас світ ненавидить, знайте, що Мене Він зненавидів перше, як вас» (Ів. 15: 18). F293; R4967:5, 4813:5, 4677:1, 3330:4, 3281:4, 3223:2, 2778:5, 2415:3; NS71:1, 135:5, 743:2

3:14 Ми знаємо – Один із найпевніших знаків, за яким Господній народ може знати точно, що він був зачатий святим Духом. R5948:4

Один із явних доказів. F468; NS79:4

Ми перейшли – Говорячи винятково про клас Церкви. R4657:1

Дуже важливе випробування. Найкращий знак – це те, що ви любите всіх інших Божих дітей, яким би не був колір їхньої шкіри, чи стать, чи становище в житті, багаті чи бідні, невольні чи вільні, ви мусите любити усіх тих, кого Господь любить. Q450:4

Від смерті до життя – Від царства темряви у Царство дорогого Божого Сина; від стану осуду і смерті до стану виправдання життя. SM705:Т

Вірою ми зараховані як мертві з Христом, зараховані членами Його Тіла. Те майбутнє життя приписане нам. R4989:2

Вважаємося вільними від гріха та його осуду. R1738:3

Тільки ті, хто посвятився і має за службу Христа, приписану їм, і є прийнятий Отцем. R4656:6, 1738:3

Вічне життя уже вважається нашим, доки ми пробуємо під шатом Христової праведності. R5931:2

Якщо ми палко любимо братів з чистого серця. R32:1*

Одна річ – перейти від смерті до життя, але ви можете перейти назад від життя до смерті. CR449:1

Бо любимо – Любимо як нові створіння. R5348:4

Коли правда відкриває очі нашого розуміння, вона дає нам здатність бачити власні недоліки та недоліки інших чіткіше. Якщо не буде великої любові, то це означатиме схильність знаходити хиби, критикувати. R5346:3

Одним із остаточних і найретельніших випробувань, і тим, в якому, ймовірно, впадуть більшість тих, що були колись пробуджені та

озброєні, буде любов до братів. R2453:4

Братів – Любіть усіх братів. CR448:6; R5348:4

Тому що вони – брати, навіть якщо вони мають не всі приємні риси. CR166:3

Як дивно, що любов до братів має бути вирішальним випробуванням, і це буде більше очевидним в міру того, як ми наближатимемось до досягнення нашої надії. R5948:4

Ймовірно, багато не встоять в цьому відношенні і тому вважатимуться недостойними щедрого входу в Царство. R2453:4

Даючи зрозуміти, що любов до братів буде такою важкою справою, що це становитиме абсолютний доказ для нас, що ми перейшли від смерті до життя, від смертного стану в Адамі, і стали новими створіннями. R4253:6, 4995:5, 4863:1

Декого з братів може буде важко любити, і якщо ми не перейшли від смерті до життя, ми будемо неспроможні любити їх. R4995:5

Часом важче задіювати плоди і благодаті святого Духа до братів, ніж до інших. Такий розвиток характеру необхідний як доказ нашого прийняття як нових створінь. R4863:1

Чим більше Господні дорогі Каміня сходяться разом, тим більше буде нагоди для тертя і тим більшою буде потреба, щоб всі були всебічно занурені та покриті святим Духом, щоб уникнути того тертя. R4995:6

Один із найпрекрасніших досвідів християнина. Той, хто бачить, що має повну любов і прихильність до всіх братів, має особливо сильний Біблійний доказ, що він є новим створінням – що перейшов від смерті до життя. R5346:5; Q155:6

Істинна вірність Богові включає любов до всіх тих, кого Він призначив через зачаття святим Духом, і є частиною нашої вірності Йому та Вождю нашого Спасіння. R4863:1

Міра нашої любові до Господа буде визначатися нашою любов'ю до братів, співчленів Його Тіла. F468, 137; NS79:4

Якщо ви любите Господа, ви повинні любити усіх тих, кого Він любить і вибрав. Ми всі належимо Господу, і кожний член Господньої родини мусить бути відданим кожному іншому члену його родини. Q450:4

Готовність і бажання бути зламаним заради добра інших є результатом нашого першого споживання зламаного тіла нашого Господа і отримання Його духа, розуму, стану серця, любові. R2292:3

Хто є братами? Якщо по їхніх плодах ми пізнаємо їх, то немає багато братів цього роду в світі. SM705:1

Якщо ми втрачаємо нашу любов до братів, то це не добрий признак. Q450:4

Випробування полягає в тому, любимо ми чи ні всіх братів, тому що вони є Його – тому що наш Небесний Отець любить їх. CR166:5,3

Одне із найвищих випробувань розвитку характеру. CR447:1

В міру того, як зростає наша прихильність до усього людського роду, вона мусить особливо зростати до Господа і, значить, особливо до тих, кого Він признає. F468, 137; NS79:3

Особлива братня любов серед святих, що відрізняється від нашого великодушного співчуття до світу. R1254:5

Ми не завдаватимемо їм жодної шкоди, ми не говоритимемо про

них погано, за винятком абсолютної потреби, і ми навіть не підозрюватимемо злого у їхніх словах чи ділах. R5348:4

В міру того, як ми здатні узгоджуватися з божественними принципами, ми будемо в мирі один з одним, з радістю допомагаючи один одному на шляху до Царства. R5348:4

Усяке застосування нашої енергії для інших є тим єдиним шляхом, яким може бути досягнуте наше власне освячення. Як залізо точить залізо, так наші зусилля заради інших приносять благословення нам самим. F137

Будь-яка нестача спільності зі всіма, хто любить Господа і є посвячений Йому, повинна вважатися як переконливий знак духовного відхилення, і тому йому слід протистояти зі всією нашою енергією. R2241:4

Апостоли і багато скромних осіб точно слідували слідами Господа; і впродовж століть, як і сьогодні, у всіх віровизнаннях і поза ними є ті, що мають цю загальну подобу характеру, але їх мало. SM705:1; R1309:2, 811:2

Усвідомлення правдивих відносин між старшим і збором повинно допомогти старшим розвивати лагідність, доброту, терпеливість, братню прихильність, довготерпіння, любов. R5347:4

У своєму старанні дорівнятися до божественного мірила, деякі перебувають у небезпеці помилитися в протилежному напрямку – виявляти братню любов там, де її слід стримати, і то в інтересах брата. R3033:3

Отже, хто не любить братів, той не може бути певним, що він перейшов від стану смерті до вільного стану розуму і серця. SM704:2

Хто має якесь інше почуття, а не любов, до когось з братів, тому, безперечно, бракує доказу чи вияву його спільності з Богом як нового створіння. R5346:6, 4863:1

3:15 Кожен – Стосується християнина. R4728:3, 5151:4; NS745:3

Вирішальні слова! Не втрачаймо відчуття їхньої важливості, їхньої цінності, перевіряймо свої серця, наше становище перед Господом, через нашу любов або відсутність нашої любові до братів. SM705:T

Ненавидить брата свого – Ненависть була би вбивством для нового створіння. R3928:6, 5151:4

Нове створіння не може навмисно плекати почуття ненависті до брата – це означало б дух чи стан вбивці, а тому протилежний дух до Господнього Духа. R3928:6

Ми можемо бачити, що той дух в християнині, який вдовольнявся би ненавистю, замість вбивства, до брата, був би дуже злим станом. R4728:3

Біймося будь-якого наближення почуття ненависті, гніву чи злоби проти брата в Господі або проти будь-кого іншого. R3930:5; OV281:T

В Божих очах важливо те, що Його предстваники збираються робити, а не те, що вони довершують. R423:6*

«Кожен, хто гнівається на брата свого, підпадає вже судові» (Мт. 5: 22). R4226:4, 3595:4, 2444:6, 2249:2; HG582:5

Той душолюб – В очах Господа ненависть є вбивством. R5123:1, 5151:4, 2777:4, 2710:6, 2444:6

За цим критерієм кожний обмовник є вбивцею. R3595:4, 2444:6

Дух чи стан вбивці – це дух чи стан противника, який був першим вбивцею. R3928:5

Шкода, що стільки людей завинили в цьому відношенні. Скільки

вбивць і злодіїв є в Церкві! Багатьом потрібне цілковите відродження. «Ніхто з вас хай не страждає, як душолюб» (1 Петр. 4: 15). NS580:4

Багато людей зовні показують, що керуються законом любові, але, здається, мають нездоровий потяг до обмови один одного. Це дух вбивства. R2460:1

Хтось може ненавидіти свого брата, хоч зовні і не порушує жодного закону і користується повагою серед людей. Однак така особа є вбивцею в серці, яку від зовнішнього вияву насилля стримує страх перед наслідками. R1655:4

Заповідь «не будеш вбивати» може бути порушена, якщо впасти в гнів і виявити якоюсь мірою дух шкоди чи вбивства. R5027:5; HG582:5; OV281:T

Заздрість тісно пов'язана (і легко супроводжується) зі злобою, ненавистю і незгодою, які за певних умов означають вбивство, згідно з поясненням Господа. R2249:2, 5151:4
Віддавати злом за зло, губити добре ім'я ближнього, нашого брата – вбивати його вплив, його репутацію і т.п. R4226:4; SM220:4

Які б елементи духа вбивства не ховалися в нашому тілі, проти них треба вести рішучу боротьбу. R5151:5

Страх сектантських огорож, воріт і засувів охоплює тих, кого Біблія називає «безбожними» (Іс. 33: 14). Боячись, щоб їхнє лицемірство не стало очевидним для людей, вони вбивають християнського брата. HG557:6

Ті, що вчать про золоте правило і вірять, що кожен, хто порушує його, іде на вічні муки, чи не забувають вони, що їхні дії в очах нашого Господа є справді вбивством? R5172:4

Не має вічного життя – Жоден, хто має убивчий стан серця, хто намагається заподіяти зло брату, не може бути відповідним характером для співпадкоємства з Господом в Царстві. SM221:1; R3930:4; NS745:4

Якщо в серці зародилася свідомість і навмисна ненависть до брата, це, ймовірно, означає загибель духа любові в ньому, а якщо так, то це може означати другу смерть. R3930:4

Це не означає, що хтось, хто колись був убивцею, не може через свідоме навернення і через вірність у Школі Христа стати членом класу Царства. NS745:3

3:16 Ми з того – Апостол переходить до кульмінації теми. SM705:T

Пізнали – Розпізнали. R2648:3

Перше благословення, яке приходить до нас, коли очі нашого розуміння відкриваються і ми дещо довідуюся про божественний характер і любов. R2648:3

«Таким чином ми пізнали любов» (Diaglott). R2442:4; SM705:T

Любов – Найвищий рід любові. R2648:3

Божу – Немає в жодному манускрипті. R735:5, 1329:3*

Слова курсивом в Біблії означають, що таких слів немає в грецькому оригіналі; вони були додані перекладачами. R735:5*

Душу Своєю... поклав – Грецьке *психе* – душа, істота. E338

«На смерть віддав душу Своєю. Душу Своєю покладе Він як жертву за гріх» (Іс. 53: 12, 10). E338

Віддав Своє життя як купівельну ціну за нас. R2343:5, 128:1*

Він поніс немочі, клопоти та смутки інших. R4138:3

Не лише за Своїх друзів, але навіть за Своїх ворогів. R5562:1

Бог вимагав і прийняв смерть Христа як викупну жертву за людину. E450

Він – Христос. R2648:3

За нас – (Diaglott) R2442:4

І ми – Котрі отримали зачаття святого Духа і зросли певною мірою у пізнанні Його. R2330:5

Мусимо – Також. R4540:6, 4138:4

Слідуючи за прикладом нашого великого Відкупителя і прославленого Голови. R4540:6, 4568:4, 4526:4, 2507:4

Після того, як ми усвідомили Божу любов, це впливає на добрий ґрунт серця так, що воно вирішує, що не може робити нічого меншого взамін, і тому охоче віддає саме життя на службу Богу. R2648:3

«Братолюбство» зобов'язує до любові (1 Петр. 3: 8). HG447:5

Брати не можуть вимагати цього від нас, ані ми від них, але ми повинні робити це з радістю, як тільки маємо нагоду. R5644:4

Класти душі – Грецьке *психе* – душа, істоти. E338

Наше людське життя. R4692:4

Це нова заповідь нашого Господа для нас. R4475:5, 4501:6

Яке братерство мається на увазі! Де ще ми можемо надіятися знайти таку любов! F468; NS79:5

У дрібних справах служіння, тогочасних чи духовних, але духовне – вище, а тому важливіше. F469

У проповідуванні Євангелії, будуванні один одного у найсвятішій вірі та у добродійстві для всіх. F137

Ми повинні мати любов, яка радісно кладе життя, куплене для нас смертю Ісуса. Це життя складене як жертва з нашим Господом і Головою. R5644:2, 2722:6, 2518:4

Терпімо один за одного. «А коли терпимо, то будемо разом також царювати» (2 Тим. 2: 12). HG230:1

Ми складаємо своє життя у службі братам, і це служіння приймається завдяки тому, що за нас застосовується заслуга Христа, і тому ми зараховуємося як досконалі перед Богом. R5644:1

Зібрання повинні намагатися уникати критиканства і вишукування недоліків. Вони повинні цінувати дух Господа, знання правди і таланти для її представлення, і повинні з радістю допомагати один одному в нагодах для розвитку в благодаті, знанні та вмінні говорити. R5921:3

Треба розвивати терпіння один до одного, готовність умивати ноги один одному символічно і поважати один одного за всі подібні до Христа риси. R5921:4

Добровільно, охоче. R2457:1, 2751:6, 2518:4

Кожний член Мелхиседекового священства повинен жертвувати своє життя в інтересах цього чину. SM10:1; R5947:5; Q10:2

Самопожертва до самої смерті. R4568:4, 4540:6

Бути готовими померти за брата, намагатися здобути його, а не відкинути його чи вилучити. R4209:1

Не буквально, а день за днем і нагода за нагодою. R2751:6, 5642:4, 5127:6, 4128:5, 2807:5; F137

Всі, що мають Духа Господа, який мала Сарна і який вона так шляхетно показала на прикладі, обов'язково знайдуть нагоди тим чи іншим чином для служіння домові віри. R2988:1

Зробімо цю справу предметом особистого дослідження і практичного застосування у власному серці, розумі, словах і ділах. R5948:5, 2649:5

За прикладом Ісуса. OV231:3; R5664:5, 2772:6

Послідовники Ісуса повинні наслідувати Його приклад і дух, і з подібних мотивів великодушності та доброти мають носити тягарі, допомагати, жертвувати себе. R4138:3

Як Він був послухним аж до смерті, так повинні робити і ми. R328:3*

Класти життя часто означає класти здоров'я та силу, самозречення в інтересах інших. SM329:1

Ми не просто маємо стримуватися від обкрадання свого ближнього, а повинні бути завжди готові поділитися з ним тим, що в нас є. HG582:6

Якби ми могли постійно пам'ятати про близьку спільність між Головою і членами, як часто ми б використовували нагоди допомогти нести тягарі співчленам! R2824:2

Ми починаємо класти життя, відмовляючись від розкоші та світових переваг, і закінчуємо служіння дійсною смертю нашого людського ества. R942:3

Готовність пожертвувати тими зручностями і перевагами, які для простої людини становлять суть земного життя та щастя. R2751:6

Готовність віддавати час, вплив чи гроші для допомоги їм. R4526:4, 2807:5; SM329:1

Хоч було зроблено велике досягнення, коли любов до братів досягла пункту готовності класти наше життя, однак це не є повним досягненням «мети», до якої ми біжимо. R2754:6; NS417:4

Дух Христа буде духом служіння. Це буде ревністю, палкістю, енергією, що спонукує нас служити в Церкві – бути відданим, як був Господь, в служінні Його Церкві, яка є Його Тілом. R5250:2, 4524:4, 2988:2

Наша любов до Господа і до братів все більше наповнюватиме наші

серця в міру того, як ми зростаємо в благодаті, знанні та послухові божественному Слову і прикладу. R5127:6; HG447:5

Боріться доброю боротьбою проти гріха в самих собі, щоб захищати інших, допомагати іншим також перемагати гріх. NS61:4

Коли в наших серцях буде палка і сильна любов, то не знайдеться місця для жодних самолюбних чи злих думок, слів чи діл. Якими благословеними були б усі зібрання братів, якби такий дух наповнював їх усіх. R2518:4

Навіть із добрими постановами і намірами ми далі можемо бути в небезпеці, якщо не будемо абсолютно дотримуватися Господньої вказівки про те, як любов повинна поводитися з братами, якщо на нашу думку вони вчинили якийсь проступок. NS566:1

Ми повинні з радістю розливати своє світло і надавати всяку іншу допомогу, навіть якщо це випробовує нашу готовність класти своє життя за наших братів у Вавилоні. R2507:4, 2457:1

«Повідавайте ваші тіла на жертву живу, святу, приємну Богу, як розумну службу вашу» (Рим. 12: 1). R2659:4, 2456:3, 2292:3

«Доповнюю недостачу скорботи Христової в тілі своїм за тіло Його, що воно – Церква» (Кол. 1: 24). R4128:5, 2787:2, 2442:4, 128:1*; F468, 633; SM144:T; NS79:4

Це не означає, що ми могли б скласти жертву за гріх Церкви. R4492:3; F468; NS79:5

Якщо таким є мірило любові, як гірко розчаруються незабаром деякі стосовно Господньої волі, якщо вони зігнорували цю вимогу. SM222:3

За братів – У служінні їм; служіння для світу належить, в основ-

ному, до Тисячоліття. F468; R5726:5; CR475:2; NS79:5

Для співчленів-овець. R2442:4

Служачи їм. R4492:2

Наслідуючи Господа Ісуса. CR274:2

Намагаючись допомагати братам перемагати труднощі і наближати їх до Господа та до Його критеріїв. R5562:1

Місія Церкви не полягає в тому, щоб керувати чи судити світ зараз, але в тому, щоб «класти життя за братів». R2415:3

Для тих, хто досягнув мети досконалої любові, необхідно далі бути активно задіяними у службі Господу, кладучи своє життя за братів R2755:5; NS417:4

3:17 Достаток на світі – Ділові інтереси, справи. R2649:2

Апостол вказує на різницю у фінансовому становищі. R2932:4

В нестачі – Часто Господь дозволяє, щоб Його праця та Його бідні були в нестачі, аби надати можливість випробувати тих, хто має довірені їм засоби. R2102:3

Тому, хто невірний як слуга в земному багатстві, марно сподіватися, що йому будуть довірені духовні багатства. R2102:3

Така нестача любові, таке небажання допомоги братаві в потребі означало би, що любов Бога не пробувала в такій особі або що вона була слабо розвинена – далеко не вдосконалена. R2649:2

Зачиняє – Доказ, що йому бракує духа Голови, духа любові. R4358:5

3:18 Любімо не словом – Ці слова означають, що деякі люблять лише на словах – фальшиві слова і облеслива мова. R4480:4, 1845:2

Якщо ми просто говоримо, що любимо один одного, і далі неухильно ідемо шляхом самоододження, то

в чому ж виявляється ця любов? R5116:3, 2011:4

Ані язиком – Тільки. R1845:2

Якби апостоли любили Господа своїми вустами, тобто тільки говорили про це, а не діяли в згоді зі своїм визнанням, ми знаємо, що вони не були би прийняті як члени Тіла Христа. R941:6

Але ділом – Щирість чи правдивість нашої любові доводиться нашими ділами. R4480:4

Прикмета любові – це не лише вигляд любові, лагідні слова та усмішки; вона входить глибоко в нашу природу і включає наші діла і почуття нашого серця. R4444:5

Ця готовність жертвувати в інтересах братів випробує кожного з нас, чи ми віддані, вірні нашій угоді, чи невірні. R5948:5

Не просто любити один одного і служити один одному словом, визнанням, епітетом. R2343:5

Та правдою – Щиро. R1845:2

3:19 З правди – Чиє життя повністю віддане Богові і чия ціль – виконувати Божу волю та прославляти Його, той є надзвичайно щасливим. R943:5

Впокорюєм наші серця – Відкидаймо всяке почуття осуду стосовно гріхів, які Бог щедро простив. HG454:6; NS617:6

Прив'язуймо свої почуття, цілі, наміри, ревність до речей, що попереду, поспішаючи до них із повною впевненістю віри в Того, Хто їх обцяв. HG454:6; NS617:6

3:20 Винуватить нас серце – Якщо нашу поведінку як нових створінь осуджує наше власне сумління, то вона також буде осуджена Богом. R5425:1, 2671:2

Хто хотів би більше наближитися до Бога, той мусить постійно нама-

гатися мати «сумління невинне щодо Бога й людей» (Дії 24: 16) – чисте сумління. R2671:2

Якщо ми не жили вірно в міру нашої спроможності, тоді наше серце осудить нас, і те, в чому осуджує нас власне серце, Бог також осудить. OV422:6

3:21 Не винуватись – Чи використую я свій час, силу, вплив і все, що я маю, жертвовно, зі всіх своїх сил, не дорожу своїм життям? R5227:2; Q361:6

Маємо відвагу – Якщо ми досліджуємо, щоб знати і виконувати Божу волю, маємо випробування і труднощі на шляху і беремо з них правильні уроки, ми можемо вважати себе Його вірним народом. R5227:5; Q361:6

Таким чином ми маємо відвагу, згідно з божественно встановленими умовами. OV422:6

3:22 Його заповіді – Тут не може йти мова про Юдейський Закон, бо «жодне тіло ділами Закону не виправдається перед Ним» (Рим. 3: 20). R976:4, 1730:6

3:23 Оце Його заповідь – Заповіді, яких ми дотримуємося, – це не ті заповіді, що були дані на Синаї. R976:4, 1731:1

Любили один одного – Особлива братня любов серед святих, на відміну від нашого великодушного співчуття до світу. R1254:5

3:24 Його заповіді береже – Заповіді, яким ми підлягаємо, не є такими важкими і неможливими, як був Юдейський Закон для тих, що підлягали йому. Бо Його ярмо є легке для всіх, хто має Його Духа. R976:4, 1731:1

4:1 Не кожному духові – Розум чи теорія. R651:6

Вплив, доктрина. R371:2, 651:6

Всяка доктрина серед людей. Це зовсім не стосується духовних істот. R2180:1,4; E295

Не вірте кожному сну, а перевіряйте сон – від Бога він, чи ні. R3144:4

Ми маємо застереження щодо тих, які твердять, що бачили Господа в таємних кімнатах, – щодо всіх духовних медіумів. R1947:1

Випробуйте – Перевіряйте, переконуйтеся. Не за їхнім зовнішнім виглядом і твердженнями, а через Боже Слово. E187; R371:2

Нічого не приймайте пустим, сліпим розумом. F232; R1524:4

Кожен, хто представляє себе як вчителя і твердить, що є слугою правди, має бути випробуваний, перевірений, чого він насправді навчає: правди чи неправди. Критерієм має бути Боже Слово. E295

Перевіряйте свідчення. F232; R1524:4

Це наш обов'язок визначити, біблійною є доктрина, чи небіблійною. R651:6

Апостол кладе відповідальність там, де її поклав Бог – на зборі. F278

Ми відстоюємо не загальне відкидання зцілень і чудес як таких, що походять від сатани, а уважний розгляд кожної особи чи системи, що намагається заснувати себе за допомогою чудес. Випробуйте їх і поступайте з ними відповідно. F638

Не підтримуйте ту фальшиву обережність, яка ніколи повністю в ніщо не вірить і ніколи не має підстави. R651:6

«До Закону й свідоцтва! Як вони не так кажуть, як це, то немає для них зорі ранньої» (Іс. 8: 20); «відвертайсь від таких» (2 Тим. 3: 5). F278

Духів – Вчення і вчителі. F278

Вчення, доктрини. R5913:5, 1947:1, 651:6; E295, 297

Доктрини, які представлені нам із твердженням, що вони походять від духа правди. E187

Від Бога – Чи вони святі, чи злі, від Бога чи від диявола – чи це Дух правди чи дух неправди. E295; R2180:4

Від Бога і святого Духа чи від сатани і духа антихриста. E297; F638

4:2 Христос прийшов був – «Прийшов» – Грецька граматика Гудвіна. E298; R1993:6*

Грецьке *елелюто*. R149:1*; E297

Грецьке *еркомаї* – прийшов. R144:1, 909:2

Еркомаї – це корінь слова, від якого походить *елелюто*. E297

Слово *елелюто* – це завершений дієприкметник у знахідному відмінку однини чоловічого роду від дієслова *еркомаї*, що має таке ж відношення до цього дієслова, як і будь-який інший дієприкметник має до свого дієслова. R1993:6*; E298

Контекст, поза сумнівом, доводить, що говориться про подію в минулому (вірш 14 і 15). E298; R1993:6, 909:2, 148:6*, 144:1

У тілі – Він «стався тілом» (Ів. 1: 14). E297

Той від Бога – Скерований у правильному напрямку. E296

4:3 Кожен дух – Теорія, доктрина. R980:4, 981:5

Який не визнає – Який заперечує. E296

Випробування, яке покаже, чи та віра є добре заснована – на Скелі (правдива та єдина основа віри), «ніхто бо не може покласти іншої основи, окрім покладеної, а вона – Ісус Христос» (1 Кор. 3: 11). R981:5

Ісуса Христа – Господа Ісуса. R980:4

Світ не визнає Ісуса за «Господа», і мало хто з так званих християнських систем готові визнати, що Ісус прийшов у тілі. R980:4

Багато людей стверджують, що наш Господь Ісус в дійсності був Отцем, Єговою, Який ось так на деякий час з'явився в тілі, але Сам Він не був тілом. R980:4

Прийшов – Це була єдина річ, з якою треба було боротися в ті дні. Люди вірили, що Ісус жив, але заперечували, що Він – Христос, так само як той же клас антихристів робить сьогодні, заперечуючи, що «Ісус – Син Божий». R144:4

Ап. Іван не обговорює другий прихід Ісуса, а намагається довести, що Він тоді прийшов. R144:1

У тілі – Стався тілом (святий, невинний), щоб заплатити ціну чи кару за нас – смерть. R981:2

Ствердження, чи заперечення, що Месія прийшов у тілі, було і далі є надійним випробуванням – одна з форм випробування стосовно викупу: кожна доктрина, що заперечує його, є дійсним противником правди. E296, 299

Усі, хто вірить, що Христос є людиною після Його воскресіння, і що Він прийде вдруге як людина, заперечують таким чином викуп. E299

Той не від Бога – Через таке випробування всі так звані «ортодоксійні» доктрини є засуджені, тому що не вірять, що наш Господь буквально прийшов у тілі – «стався тілом» (Ів. 1: 14). R980:6

Теорія універсалістів, унітаріїв, сведенборгіністів, спиритистів т.д. заперечує, що Ісус «стався тілом». R980:6

Він – Теорія. R980:4, 981:5

Стан, вплив. E187, 188

Антихристів – Проти Христа. E296; R371:2, 143:2

Це слово зустрічається п'ять разів (і тільки в посланнях Ап. Івана) і стосується чогось чи когось, що противиться Христу. R143:2

Не якась грішна особа, а організація – фальшива номінальна система, «Беззаконник» (2 Сол. 2: 3). R980:2

Ніколи не стосується світу, а завжди стосується так званих християн, що відвернулися від правди і, ставши захисниками неправди, під іменем Христа протистоять Йому, Його послідовникам і Його вченням. R980:1

«Анти» означає більше ніж проти; воно містить подвійну думку: замість і проти. R980:1

Ця доктрина чи дух антихриста, відома як трійця, так глибоко запала в серця багатьох людей, що їм легше заперечити, що Христос прийшов у тілі і дав Себе на викуп. R981:4; E297

А тепер уже він – Ап. Іван розпізнав тенденцію або дух антихриста вже в той час. Хоч система ще не була організована, деякі вже виходили з них, бо до них не належали, заперечуючи Ісуса «в тілі». R981:4; E297

Багато Божих дітей були засліплені, і хоч вони не є проти Христа і не противляться йому в серці, їх обманула брехня сатани, що поширювалася навіть в апостольські дні і досягла своєї кульмінації в папстві. R981:5

4:4 Більший-бо Той – Господь сил небесних є з нами. Його обітниця, як і Його провидіння, є мурами спасіння і захисту зі всіх сторін. R1653:5

Протистояння злого може принести «вибраним» тільки добро – тим, хто покликаний згідно з Божою постановою. «Жодна зброя, що зроблена буде на тебе, не матиме успіху» (Іс. 54: 17). R1956:2

Натхнені перспективою бути співспадкоємцями з Христом, вони не бояться випробувань і труднощів на шляху. Не бійтесь, «Я світ переміг» (Ів. 16: 33). HG652:2

Хто в вас – З вами – за вас. R5488:6

Сила, що надається всім, хто ревно береться за працю керування своїм духом, – це ніщо інше, як всемогутня рука Бога. R5488:6

З моменту, коли ми рішуче відкинули спокусу і рішуче виступили за Господа та Його справу, ми стали сильніші в Господі та силі Його потуги. R4814:1

В світі – Сили світу, тіла і диявола тісно пов'язані між собою, а тому той, хто прагне перемоги та царювання після неї, повинен шукати союзу з іншою та сильнішою силою. R5488:6

Не тільки тіло і кров, а влади, сили та злі духи на високих становищах влади (Еф. 6: 12). R4813:6

Всі ті, що проти вас. R5488:6, 4814:1, 1956:2, 1653:5

4:5 Вони від світу – Котрі насправді від світу, хоч стверджують протилежне. R980:1

Від світу – Згідно з духом світу. R980:1

4:6 Слухає нас – Кориться нашим вказівкам, нашим вченням. E284

Ті, що мають духовний розум, бажують отримувати Господню раду через Його речників – апостолів. R1822:2

Духа правди – Дух Бога, Дух святості – це дух радості та миру; він веде до віри в Божі обітниці. Дух

правди веде до діяльності та енергії в божественній справі. E199

Бог є правдивим і праведним, тому Божий дух названий «духом правди». R370:5

Духа обмани – Неправдиві доктрини; не особа. E187

Веде до невіри, легковір'я, забобнів та віри у ті речі, які Бог не говорив і які є безглуздими; «дух засипання» (Рим. 11: 8). E199

Сатана названий главою чи князем злого протягом теперішнього часу, а його вплив або дух задіяний в його слугах. R370:6

Або вплив, який справляє неправда. R370:6

4:7 Любим – Остаточне випробування характеру – це любов: на ділі та в правді. R4524:4

Кожен, хто любить – Хіба ж, тоді, любов не важлива? Подумайте про ці речі, роздумуйте над ними, зростаєте в любові. R32:1*

Родився від Бога – Грецьке *генао*. Коли активний член речення, з яким воно пов'язане, є чоловічого роду, то його слід перекладати *зачатий*. A278; R837:1

4:8 Бога не пізнав – Існує такий рід знання, що його неможливо здобути з книжок, бо воно походить з досвіду як плід замешкання Божого Духа. R78:5

Ми не можемо знати Бога без любові до Нього і до тих, хто носить Його подобу, адже Бог навчив нас любити один одного. R493:4*

Бо Бог є любов – В Писанні слово «любов» вживається, щоб виразити повну цілісність великих та славних рис, які становлять досконалість Єгови. Бог є втіленням любові. R5124:1; NS524:4

Також любов є особливою прикметою нашого Відкупителя. R4460:5

Показана в тому, що Він подбав не тільки про те, щоб віруючі спаслися, але і щоб всі могли почути для того, аби повірити. A104; OV225:T; HG343:6

Це величний Біблійний вираз – лейтмотив християнської науки. Це основа великого плану створення та Відкуплення, а також фундаментальний принцип в побудові Божого Слова. R9:2*

Бог є любов'ю, наш Господь Ісус є любов'ю; і коли Церква буде досконалою, кожний член Тіла також буде любов'ю. R5124:1

Коли людина буде відновлена до образу Бога, вона також буде живим вираженням любові. R2607:4

Показана в славній доктрині реституції всього. R659:4*, 447:4*

Найвища з Божих якостей – в тому значенні, що вона означає щось більше, ніж справедливість. SM432:3; R5978:4, 5172:1, CR446:3

Божий Дух мусить мати всі якості, з яких складається любов. R5094:3

Бог є самим уособленням любові, однак і Він часом виявляє гнів. Нездатність мати справедливе обурення означала б нестачу моралі і гармонії з Богом. R5124:6

Особа, що байдужа щодо справ добра і зла, є байдужою і до характеру Бога, Котрий протистоїть усякому виду беззаконня. R5125:1

Як неможливо повністю описати Бога в Його величч, так здається неможливим повністю описати все, що міститься в слові любов. R5265:5

Цей великий принцип контрольного серця Господнього народу попри всі слабкості тіла, що заважають його повному вираженню. R5124:1

Без якої ніхто не отримає нагороди високого поклику. R5172:1

Наш Отець не сподівається, що ми розвинемо досконалість любові в тілі. R5124:2

Бог був справедливим, коли осудив рід Адама. В належний час Він передбачив Відкупителя – це була любов. SM433:T

Ця риса Його характеру не висвітлена ясно в Писаннях Старого Заповіту. R5275:3

Любов завжди лагідна – вона не може свідомо зашкодити іншому; вона робить нас дуже терплячими до тих, з ким маємо справу; вона поспішає накинути покривало милосердя на все, що виглядає неправильно. R5124:3,6, 5125:2

Наскільки любов контролює наш розум і серце, настільки ми відчуватимемо співчуття до тих, хто є в беззаконні. Любов є терплячою, і вона намагається знайти пом'якшувальні обставини та умови. R5125:2, 1845:2

Бог є самим уособлення співчуття та любові. R5417:1

Перш за все, давши Спасителя, а тоді подбавши про Церкву. SM433:1
Любов представляє повний критерій золотого правила і повний характер Бога. R5308:6

Це мірило для всіх, кого Він визнає Своїми дітьми, чи то на небесному, чи на земному рівні досконалого існування. R4479:2

Думка, притаманна вченням Біблії, – язичницькі релігії не визнають нічого подібного. R5275:3

Зростати в цій благодаті Божої любові обов'язково означає також зріст у любові до людства, а особливо до тих, хто симпатизує і погоджується з праведністю. R2757:2

Степінь любові, сила любові може вимірюватися легкістю, з якою в нас може спалахнути нетерпеливість або гнів. R5185:2

Страх перед майбутніми муками є основним стимулом, що викорис-

товується для того, щоб спонукати людей приходити до Бога. R659:4*, 447:4*

4:9 Любов Божа – До першого приходу нашого Господа Бог ніколи повністю не виявляв Своєї любові та милосердя до світу. R5299:5, 1681:4; E451; NS510:4

Коли Христос прийшов, страждав і помер – праведний за неправедних, – стала явною прекрасна божественна якість – любов. R2120:5

Божа любов була виявлена лише раз, тобто у викупі. Бог завжди любив світ, але Його любов була захищена, не показана, за винятком цієї однієї події. R864:1

Його велику любов і співчуття видно краще тоді, коли ми дивимося на неї на фоні непохитної справедливості, яка жодним чином не могла виправдати винуватого, навіть якщо його жаліли і любили. R504:1, 1328:2*, 685:6, 387:2; NS17:1, 863:2

Божа любов почала виявлятися дев'ятнадцять століть назад, але не бачачи всього плану, мало хто правильно оцінює цю любов. HG298:5; NS462:5

Понад більше ніж чотири тисячі років виявлялася тільки суворість, справедливість божественного характеру. R3321:2, 2120:5, 1681:2; NS462:5, 863:3

Мудрість Господнього плану не буде оцінена доти, доки не прийдуть благословення до всіх тих мільярдів людей, яких справедливість засудила і яких любов відкупила. Божу силу побачать пізніше в Тисячолітньому Дні. HG298:6; R2120:5

До нас – Божа любов ще не була виявлена всьому світу – лише наразі малому числу, і вони бачать її тільки очима віри. R3862:2

З'явилася – Хоч вона існувала завжди. E451

Відкупитель забезпечив Відкуплення, відповідне до гріхопадіння та осуду. R3321:2, 2713:5

Перше благословення, яке ми отримуємо, коли очі нашого розуміння відкриваються і ми починаємо дещо розуміти з божественного характеру та любові, це те, що ми усвідомлюємо вищий рід любові – Божу любов. R2648:3

Коли ми віримо «благій вістці» нашого виправдання, це вселяє в нас радість і мир, бо ми усвідомлюємо, що тепер можемо прийти до Бога. R199:5

Бог виявляв Свою справедливість і Свою силу, але Його любов ніколи не виявлялася раніше. R3658:4, 3321:2, 2225:3, 2120:6, 2070:5; HG298:5

Коли любов відкупила людину і була готова об'явити себе у поверненні людства до єдності з Богом, мудрість призупинила її, щоб мала місце перерва для вибору Церкви, аби в кінцевому результаті збільшити славу любові. Ми живемо в той день, коли сила починає діяти (у згоді з мудрістю, справедливістю та любов'ю), щоб знищити гріх і зло, законно усунути покарання гріха і панування злого, анульоване через викуп, заплачений Ісусом. R1681:4

Оцініть належним чином слово «з'явилася». Ангели ніколи не мали ілюстрації Божого милосердя, а тільки Його справедливості – у їхньому випадку це було засудження в темряві. Перша ілюстрація – це те, що було дане людству. Q564

Тим – Мало тих, що усвідомлюють великий крок справедливості, зроблений у засудженні батька Адама і його роду на смерть; і мало хто оцінює смерть Христа як повну компенсацію за гріх Адама, повний викуп. R2713:5, 496:1; CR209:3; NS17:1

Взявши за людину кару, накладену справедливістю (смерть), любов навіки звільняє людство від Адамового прокляття. R685:6, 10:1*; NS17:1

Через страждання, якого це Йому коштувало отак пожертвувати найдорожчий скарб Його серця. R1833:6
Бог... послав – Щоб Він був нашою викупною ціною. R2713:5

Сина Свого Однородженого – Логос був єдиним прямим творінням Отця. E88; R1609:3

«Воно було на початку [створення] з Богом» (Ів. 1: 2 – Diaglott). R1609:3

Ісус був Божим Сином ще до того, як прийшов на світ, і як Божий Син Він отримав місію, яку мав виконати в світі. E88

Віра в те, що Ісус, Син Чоловічий, був також Христом, Сином живого Бога, лежить у самій основі християнської науки – на ній мала бути побудована Церква. R944:4*

Щоб ми... жили – Відкриваючи шлях, яким Бог міг далі бути справедливим, а однак виправдувати грішників, які вірять в Ісуса як свій викуп. R496:1

Через Нього – Сина. R9:6*

4:10 В тому любов – Любов забезпечила викуп. R324:5, 1059:1, 709:3

Він полюбив нас – Божа особлива любов і забезпечення для Його святих, на відміну від світу. R1254:5

Любов породжує любов. Якщо ми хочемо відчинити чиєсь серце, то мусимо відкрити власне. Бог діє за цим принципом; і Бог, об'явлений в тілі, був уособленням цього. R1322:5

Знання про милосердя і любов Бога повинно наблизити наші серця до Нього і схилити нас любити Його взаємно, намагаючись виконувати ті речі, які будуть Йому до вподоби. HG451:3; NS615:3

Він полюбив нас до того, як ми полюбили Його. Коли ми були без-

силі, коли не було кому нас врятувати. R31:3*

Та любов, що увійшла у ваше серце, була любов'ю у відповідь. CR463:5
Всупереч загальноприйнятій думці, що Бог є гнівним Отцем. R405:3*, 290:2*, 9:2*

Послав Свого Сина – Як Великий Цар Бог дав великий дар з огляду на велику потребу людства. Ніщо менше не допомогло б нашому визволенню і не показало би багатства божественного милосердя і любові. NS609:4

Людство деякою мірою оцінило цей дар і святкує його з певним схваленням і розумінням на християнські Різдвяні свята. NS609:3

Вблаганням – Грецьке *хіласмос* – задоволення. E442; T124; R4982:2, 2225:4, 1256:3, 881:1, 864:2, 641:1, 563:3

Ось визначення слова «хіласмос» компетентними знавцями грецької мови: «Те, що задовольняє, або умилостивлює». R420:3, 641:1

Задоволення або заспокоєння. R1681:4, 864:2

Покриття. R709:3

Смерть «людини Ісуса Христа» була нашим викупом, нашою відповідною ціною, за допомогою якої було досягнуте задоволення божественного закону. R1256:3, 10:1*

Через те, що Він заплатив наше покарання, ми можемо бути звільнені від смерті – мати право на життя, на воскресіння. R563:3

Примирення базується на жертві, складеній Первосвященником, Котрий «приніс Самого Себе». Частка Церкви у примиренні є приписаною. В Божих очах заслуга, як і викуп, полягає в жертві, яку склав наш Господь Ісус. R2052:2

4:11 Любити і ми один одного – Особлива братерська любов серед

святих, на відміну від нашого великодушного співчуття до світу. R1254:5

4:12 Бога не бачив – Це означає, що ніхто з людей ніколи не бачив особу Бога. В Старому Заповіті розповідається, як у різних випадках Він об'являвся, але це було через представника (ангела). Q360:1,2

Один одного любимо – В характері Господнього народу мусить бути щось таке, що показувало би за різних обставин, що вони мають істинну любов один до одного. R4849:3

Любов, що вимагається від членів Тіла Христа, – це любов, яка є наслідком взаємної спільності з Господом. Вона абсолютно відрізняється від людської або тілесної любові, яку відчують один до одного члени сім'ї. R4849:3

Ми повинні любити всіх братів весь час, не зважати на їхні недоліки та вади, пробаючи один одного, як Бог заради Христа прощає наші пороки. R4849:6

Якщо серцем керує палка любов, це означає, що серце повністю підкорене Господу, а, значить, дев'ять десятих боротьби вже виграно. R4850:4

«Щоб любили один одного ви, як Я вас полюбив» (Ів. 15: 12). Виконувати це означало б набагато більше, ніж не шкودити іншому. Це означало б класти своє життя один за одного. Це набагато перевищує будь-яку вимогу Закону. R4850:2

Це доказ, що Бог пробуває в нас. Любов до братів – особливо до тих, хто має Божого Духа, а, в загальному, принаймні співчутлива любов до всього людства. R2649:2

Якщо у своєму серці ми не маємо любові до братів, а також любові, доброти і добросердечності до всіх людей, і навіть до німого ство-

ріння, ми не маємо духа для складення потрібних жертв. R4850:3

Ми повинні енергійно йти далі і робити свою жертву (якщо можливо) зі всіх сторін більшою для Господа і братів. R4850:5

Бог в нас пробуває – Це доказ, що Бог пробуває в нас. R2649:2

Через це ми знаємо, що ми пробуваємо в Ньому, а Він – в нас, бо Він дав нам Свого духа. R32:1*

Любов... удосконалилась – Ніхто не може належати до «вибраного» класу, якщо ця любов не вдосконалилась в ньому. Хоч і не отримавши повного контролю над тілом, особа мусить досягнути рівня, де вона буде досконала в намірах. R4850:1

Коли ми вчимося любити один одного, Божа любов вдосконалюється в нас. R4849:6

4:13 В Ньому – В Богові. R5536:6

Від Духа Свого – Це від Отця і через Сина. R5537:1

Його любов. R1164:1

4:14 Спасителем – «Спаситель» означає «життєдавець». CR321:1

Наш Господь Ісус діє як представник Отця в праці спасіння. E35

Світу – Ісус не є Спасителем лише Церкви. R5108:3

Ті, хто вірить, що буде воскресіння мертвих, як праведних, так і неправедних, говорять про весь світ так само, як говорять про тих, хто заснув у Христі. R5108:3

Але в пробудженні ті зі світу, хто заснув в Ісусі, матимуть земну природу, а ті, хто заснув у Христі, матимуть вищу природу. R5108:4

4:15 Син Божий – Люди вірили, що Ісус жив, але заперечували, що Він – Христос, Посланий Богом. Так і подібний клас анти-Христів робить сьогодні, заперечуючи, що Ісус є Сином Бога. R144:4

В нім Бог пробуває – Те, що передбачене Божою благодаттю, належить не тільки до майбутнього; ми, фактично, переминюємося сьогодні через цю любов Отця. CR474:3

4:16 Любов, що Бог її має – Божа особлива любов і те, що Він передбачив для Своїх святих, на відміну від світу. R1254:5

Бог є любов – Грецьке *agape* – правдива, безкорислива любов у характері. R2807:4

Це сама суть Божого характеру; вона особливим чином представляє Його особистість. R5668:5

Бог є самим втіленням співчуття і любові. R5417:1

Оскільки Бог Сам є любов'ю, Він не може робити нічого, що може підривати чи суперечити любові. R2328:1

Факт, що Бог послав Свого Єдиного Сина, є доказом Його любові поза всякими сумнівами. R880:6

Чим ясніше ми розуміємо план, центром якого є хрест, викуп, тим правдивіше ми бачимо світло в Божому світлі, бо це поки що єдиний вияв чи доказ Божої любові, наданий світу. R881:1

Це не заперечує іншого вислову, що Бог є справедливий, мудрий і всесильний. Але ця риса любові найкраще представляє божественну істоту. R5210:5,6, 2328:1, 880:3-6

Вірою ми бачимо докази Його любові і турботи там, де інші бачать абсолютно протилежне. Ми ходимо вірою, а не видінням. R881:1

«Бог є любов», а оскільки Він не має початку, то і любов не має початку, бо це Його характер, Його стан, і як Він повік пробуває, так і любов пробуватиме вічно. R3151:6

Вислів Біблії, що Бог є любов, а також її вчення, що Він є мудрим,

справедливим і всесильним, досить широко приймається християнами. R880:2

Пробуває в любові – Грецьке *agape*. R2807:5

Ми пробуваємо в любові, ласці та в душі або характері Бога; і Його дух або характер пробуває в нас. R3251:6

В божественному передбаченні любов буде правилом серед Божих створінь. R5138:3

Мета всього навчання та виховання з боку Бога полягає в тому, щоб виробити в нас характер, подібний до Свого. R2807:5

В міру того як ми розвиваємо силу характеру як нові створіння, ця риза любові зростає. R5417:2, 5094:3

«Любов – виконання Закону» (Рим. 13: 10). R5348:4; NS564:3

Пробуває той в Бозі – Є у повній згоді з Богом, а тому є в стані, що приємний Отцеві. SM281:1

Господу особливо приємно бачити, як ми розвиваємо Його власний дух любові, доброти і великодушності. R5369:6, 3831:4

Ніхто не може любити свого ближнього в цьому Біблійному значенні, поки спочатку не полюбить свого Бога настільки, що не просто багатиме, а палко багатиме виконувати ті речі, які приємні в Його очах. R4662:3

«Хто живе під покровом Всевишнього, хто в тіні Всемогутнього мешкає» (Пс. 91: 1). NS564:3

І в нім Бог – Своїм Духом пробуває в ньому. R5348:4

Розвиток Божих рис у наших серцях і характерах – це наше найвище можливе досягнення в теперішньому житті. NS564:3

Отець замешкав в Ісусі від часу Його хрищення і уповноважив Його звіщати божественний план. R5291:6

4:17 Любов удосконалюється – Стає повною. R1956:4

Щоб любов була вдосконалена в нас. R5901:6*

Ніщо, крім любові, описаної в I Посланні до Коринтян 13, не зробить нас відповідними для праці із занепалим людством. R5901:6*

Любов Бога не знеохочується через найглибшу моральну деградацію, а дбає про добро грішника з невтомною посвятою, хоч Він ненавидить гріх. І ми маємо бути «наповнені всякою повнотою Божою» (Еф. 3: 19). R5901:6*

День – Жниво, кінець цього віку. R2430:3

Судний – Грецьке *крізіс*. Це слово означає випробування, що завершується вироком, остаточним і безповоротним. R2430:2

Який Він – Як Христос був зневажений та відкинутий людьми. R2789:3
Його виганяли, не розуміли, докоряли і обмовляли. R5426:3, 5189:3
Відкинений. NS819:1

Господаря дому називали Вельзевулом і бунтарем, ворогом закону і порядку, противником кесаревого правління і т.д. R2789:3; NS816:3

Яким є Бог. R1956:4

Такі і ми – Такими ми маємо стати. R5901:6*

Живим втіленням і представником любові. R1956:4

Тілесними представниками Христа тепер, а якщо будемо вірними, то Його співспадкоємцями згодом. R2881:1, 2789:3

Оскільки Голова об'явився в тілі, Його бачили люди, про Нього засвідчили ангели і т.д., то всі члени Його Тіла повинні подібним чином проявити себе в тілі. R3192:6

Ісус ходив і робив добро. Ми повинні застосувати цей принцип до себе. R5375:6

Ми повинні ходити Його слідами.
R3805:1

Всі страждання Христа є жертвоними. Страждання Голови є стражданням Тіла, а страждання Тіла є стражданням Христа як цілісності.
R4547:5, 5215:3, 3192:6, 713:1

Популярні релігійники християнства так само будуть представляти в неправдивому світлі, обмовляти, злословити, зневажати, відкидати членів Його Тіла.
R2789:5; NS816:3

Такий спротив від світу, тіла і диявола є частиною обтісування, полірування, випробування та перевіряння Господнього народу, щоб вяснити, хто достойний частки в Царстві.
R2789:5

Обов'язками і привілеями цього Царського Священства тепер є жертвна служба; в майбутньому це буде служба царювання, відновлення та навчання.
R4542:6, 3805:1, 713:1

Як Ісус виявляв послух день у день, так і ми виявляємо послух день у день.
R4922:2

Ісус був великим світлом, яке ввійшло в світ, і Його послідовники також мали бути світлом і свічкою.
R4558:5

З цієї точки зору перший прихід Христа в тілі був поступовим, покриваючи період близько дев'ятнадцяти століть.
R3192:6

Світ не знав нашого Вождя, і так само не знає Його істинних воїнів хреста.
R1864:1

«Світ нас не знає тому, що Його не пізнав» (1 Ів. 3: 1), але в нас той же самий обов'язок; Його послання говорить, щоб ми розливали своє світло перед людьми.
R3484:3

Нам не треба дозволяти життєвим клопотам тривожити нас так, як вони тривожать інших людей.
R5670:6

На цім світі – Як Бог є любов'ю і є об'явлений таким для всіх Його створінь, так і ми повинні бути любов'ю і світити, як світло у світі.
R1956:4

4:18 Страху немає в любові – Немає жаху в любові. Ми не боїмося того, що любимо.
R4841:1

Напевне, противник хотів би скористатися нашим зіпсутим гріховним станом і змусити нас боятися нашого Небесного Отця, адже кого ми боїмося, від того ми тримаємося подалі.
Q270:6

Досконала любов – Випробуванням характеру, приємного Богові, є любов – досконала любов до Бога, до братів, а також до наших ворогів.
R4208:3

Вдосконалення любові є поступовою справою.
R4051:2

Господь поступово відкриває Свою «таємницю», яка освітлює, перемінює, зміцнює нас і розвиває в нас Його дух досконалої любові.
NS397:3

Наша любов до Бога зростає в міру того, як ми розуміємо, що Він любить людство і подбав про нього, завдяки чому воно може мати можливість отримати вічне життя.
Q450:7, 271:1; E255; NS301:4

Ніхто не може мати цієї досконалої любові, доки спочатку не матиме досконалого послання – правдивої Євангелії – «благовістя радості великої, що станеться людям усім».
NS301:6

Дуже рідкісна риса навіть серед святих.
R2289:5

Проганяє стах геть – Боязнь, щоб не провинитися.
R5390:3

Великий страх і забобонна боязнь.
R2210:3

Всякий страх.
R1151:4*

Після того, як ми досягнули досконалої любові до Бога, всякий страх у значенні страшної боязні є від-

кинути. R5245:3, 4796:3; Q450:7, 271:2

Ті, хто має страх перед Господом, і кому дароване розуміння та оцінення Його таємниці, поступово втрачають всякий страх перед людьми. NS397:3

Тим, що мають «духа страху», протидіяти йому допомагає «дух правди», «дух любові», якщо вони приймають його. E255

Досконала любов проганяє всякий рабський страх перед нашим Небесним Отцем, бо ми любимо і довіряємо Йому. R5296:4

Найкращим засобом проти страхів, які вселяють людські вчення, є любов до Бога і тісна спорідненість із Ним. NS301:4

Не йдеться про страх не сподобатися Богові. Властивий страх (пошану) ніколи не треба відкидати. Чим більше ми маємо шанобливої любові, тим більше ми матимемо властивого страху. R5245:3; Q271:2, 450:8

Коли ми поступово набуваємо ясне знання Бога і принципів, якими Він керує всесвітом, ми втрачаємо цей невластивий страх, а замість нього приходять любов до Бога і усвідомлення того, що Він любить нас. Q450:7; R5245:3, 4841:5, 4796:3, 3770:5, 2210:3

Любов, натхнена правдивим знанням Бога і зачата Його духом, звільняє від людського страху настільки, наскільки вона ясніє в нас. R5977:6; NS301:5

Ми бачимо, що нами володіє не дух рабства; ми отримуємо дух синівства, яким кличемо: «Авва Отче» (Рим. 8: 15). R1151:4*

Апостол в цьому вірші не говорить про те, що всі серця мають страх, а що коли якийсь серце має страх, то досконала любов прожене його – в

міру того як знання і любов зростає, страх зникає. R4841:1

Досконала любов прожене жахання і рабський страх, але вона розвиватиме, стимулюватиме та збільшуватиме нашу пошану до Господа. R2986:6, 4051:2

Цей принцип має діяти між чоловіком і жінкою; батьками і дітьми – і повинен боятися зранити чи образити інших. R5245:4; Q271:2, 451:1

«Страх Господній – початок премудрості» (Прип. 9: 10). Цей страх Господній – пошана до Господа – зростає, коли Божа дитина пізнає свого Творця. Але це поступовий процес. R4841:1, 2986:6; NS300:2

«І перед обличчям Його була писана пам'ятна книга про тих, хто страх перед Господом має» (Мал. 3: 16). Христос «був вислуханий за побожність Своєю» (Євр. 5: 7). «Приємний Йому, хто боїться Його й чинить правду» (Дії 10: 35). R2289:6

«Не бійся, Аврааме, – Я тобі щит, нагорода твоя вельми велика» (1 М. 15: 1). R1906:1

Якщо Господь переживав у Гефсиманському саді, то і Його послідовники мусять це робити. Переживаймо щодо себе, щоб у чомусь ми не схибили. R4841:4; NS300:3

Як важко повірити в дві протилежні думки: що Бог полюбив нас, «коли ми були ще грішниками» (Рим. 5: 8), але все ж таки створив місце, що зветься пеклом, яке достатньо велике, аби прийняти весь Адамів рід для мучення. NS301:5

Страх – Розумовий стан, породжений непевністю. Це природно уникати того, кого ми боїмося. R5245:3; Q270:6, 450:6

Лякливість – рабський страх перед Господом, чи сатаною, грішними

ангелами або людьми, і перед тим, що вони можуть нам зробити. R4379:1

Страх перед Богом, спричинений недостатнім знанням про Нього та про Його принципи. Q271:1

Страх не є добрим мотивом для послуху. Невірний слуга, що заховав гроші свого пана, сказав: «Я бо боявся тебе» (Лк. 19: 21). R21:4*

Страх може бути пов'язаний з початком зміни серця, але він точно не може довести навернення до завершення. Результати страху є недосконалыми. R3735:4

Більше знання про Бога та Його характер розсіє такого роду страх. R4796:3

Існує властивий і невластивий страх до Бога. Один є розумний, а інший – нелогічний; один – корисний, а інший – шкідливий; один – це початок премудрості, а інший – початок безумства, безглуздої муки. NS300:2

Всі, що мають стан, подібний до Никодима, повинні намагатися перемогти його і наповнити свої серця любов'ю до Бога та Його правди, щоб вона звільнила їх від рабства сектантства і боязні людей. R2421:3

Має муку – Або горе. SM332:1*

Грецьке *коласін* – обмеження; неправильно перекладене як «мука». R1040:1, 2608:1

Язичники жадливо бояться Бога, що є рівнозначне мукам. R5304:2

Погани мають диявольські доктрини, змішані зі страхом до Бога; і всі світські особи, які мають знання про Бога, юдеї та християни, також мають страх – жадливо бояться. R4841:4

Всі поганські доктрини навчають про муки після смерті для більшої частини людської родини. NS301:2

Сатана хотів би вселити нам, через свої різноманітні теорії, страх до Бога, чи до мук. Q270:6; NS300:4, 301:2

Деякі християни паралізовані ціле життя монотанією страху. Ліки від безглузкого страху – це віра і незмінний послух обов'язку. R632:2*

4:19 Ми любимо Його – Вплив Божої любові на добрий ґрунт серця полягає в тому, що воно не може робити меншого, ніж подобно любити у відповідь, і таким чином охоче віддавати життя в Божій службі. R2648:3

Ні, не ми перші полюбили Бога; просто Його любов прихилила і розвинула нашу любов. R2648:3

Божа любов, звіщена – «вилита в наші серця» (Рим. 5: 5) – викликає взаємну любов до Нього. Як Божа любов показує себе в Його ділах, так і наша любов покаже себе в наших ділах. R21:4*

Щоб знати Бога, ми мусимо знати Христа, бо Бог у Христі примірював світ із Собою (2 Кор. 5: 19). R42:3*

Дитина не може любити батька, чиему слову вона не вірить. І Бог не може визнати дітьми тих, котрі не люблять Його. R556:1*

Бо – Тому що ми віримо. R556:1*

Він перше нас полюбив – Ми бачимо любов, відображену в Його великому плані відновлення нашого людства. CR474:3

Почуття справедливості говорить нам, що коли Бог так полюбив нас, що передбачив для нас таке велике спасіння, то найменше, що ми можемо зробити (і це наш обов'язок) – це любити і служити Йому у відповідь. R2754:4

Початок нашого християнського досвіду – те, що привело нас до Нього. R2754:3

Сам Бог є Тим, Хто вабить до Себе. Це любов Бога, любов Христа, прив'язує нас до магніту правди. OV402:6
Один із вагомих аспектів Божого плану, через який Його любов виявлена в смерті Христа. R42:3*

Застосування Божої любові до нас, «коли ми були ще грішниками» (Рим. 5: 8), мусить бути вагомою причиною не тільки для повернення людей до Бога, але й збереження наших сердець на шляху праведності. R42:3*

Його любов була першою; не створена, не куплена, а первинна, самомотивована і невичерпна. Її можна пізнати тільки по її плодах. R42:3*

Неправильне поняття про плід Божої любові мусить породжувати неправильне поняття про саму любов, і від цього залежить вплив, справлений на наше серце і життя. R42:3*

4:20 Я Бога люблю – Господу особливо приємно бачити, як ми розвиваємо Його власний дух любові, доброти і великодушності. R5369:6

Ті, хто досягнув мети досконалої любові, мусять продовжувати активно займатися служінням Господу, складаючи своє життя за братів, як запевнення, що вони люблять Бога. R2755:5

Хоча Бог має бути першим в нашому серці та почуттях, однак нашу любов до Бога важче оцінити, ніж нашу любов до людини. R3862:5

Не любить – Братня любов у Церкві є показником її побожності. R2228:1

Любов виключно до Бога не є повним виявом цієї благодаті; та й не може бути ширшої любові до Бога без відповідної любові до людини. R2155:5

Якщо наші серця не досягають до критерію «люби ближнього, як са-

мого себе», Апостол запевнює нас, що ми можемо серйозно сумніватися, чи маємо таку любов до Бога, яка була би прийнятною для Нього. R3994:1

Брата свого – Якщо ми не любимо братів настільки, щоб мати спільність і духовне задоволення з ними, це було би доказом, що ми не цілком є у згоді та спільності з Богом. R5938:3

Це помилка говорити: – Я прагну бути з Господом і втішатися Його благословенням та спільністю, – а тим часом нехтувати нагодами збиратися разом з братами і не радіти їхньому товариству та спільності. F309

Нашому Господу та Його Слову ми мусимо бути вірні за будь-яку ціну. Тоді приходить любов до братів, тому що вони – Його і мають Його Духа, і тому що вони намагаються іти Його слідами. SM259:1

Ми повинні мати любов один до одного, маючи один розум, ціль чи волю, як Церква – Господню волю; співчуваючи і втішаючи один одного; маючи властиву спільність як члени Тіла. R5810:4

Писання представляє любов до братів як один із доказів того, що ми зачаті Духом і що маємо сполуку з Господом. R2330:2

Дехто може помилятися в іншому напрямку – виявляти братерську любов там, де її слід було би стримати в інтересах брата. R3033:3

Якого бачить – Брати, які мають Божого Духа і яких ми бачимо фізичним зором. F376

Наш Господь представлений Його членами в тілі, і ми бачимо, що любов до братів означає любов до Господа. Тож це одне з великих випробувань нашої єдності з Ним і з Отцем. R3777:1

Проста братня прихильність до брата-людини допоможе вам любити в найвищому степені праведного Бога, Якого ви не бачили. R1767:6

Можемо сподіватися, що спокуса цієї години значною мірою стосуватиметься пробування у Божій любові. Це в свою чергу означатиме любов до братів. R4253:3

Як може він Бога любити – Звідки він може знати, що любить Бога. R5369:6

Бути повністю у єдності та спільності з Богом. R5938:3

Міра любові, яка наповнює наше серце, знайде своє вираження на наших спів-створіннях, які потребують нашого співчуття та уваги, і якщо ми покажемо тут нашу неспроможність, то це означатиме нашу неспроможність любити нашого Творця. R3805:5; OV210:1

Якщо наші найкращі сили кинуті на здобування грошей або на якусь іншу самолюбну справу, то як Божя любов пробує в нас? SM268:Т

Якого не бачить – Хіба що очима віри. F376

4:21 Брата свого любив – Якщо Отець любить його і Спаситель любить його, тоді ми також маємо любити його. R5726:6

Особлива братерська любов серед святих, на відміну від нашого великодушного співчуття до світу. R1254:5

Зростати в цій благодаті любові до Бога обов'язково означає зростати в любові до людства, а особливо до тих, хто симпатизує та погоджується з праведністю. R2757:2

5:1 Кожен, хто вірує – Посвячений клас. R2630:1, 2629:4

Увесь Господній народ має приймати один одного як нових створінь у Христі. R5958:2

Нове створіння в Христі є безцінною коштовністю. R664:5*, 416:4*

Родився від Бога – Зачатий Богом. A278; R2629:5, 837:1

Те саме грецьке слово, що вживається пізніше у вірші. R2629:5, 837:1

Якщо Небесний Отець признає когось як сина, то це означає, що в його характері присутня шляхетність, бачимо ми це у його поведінці, чи ні. Бог читає серце. R5958:2

Апостол обговорює стан віруючого, який не тільки був виправданий вірою, але який діє на основі тієї віри і Господнього поклику, і представив себе як живу жертву. R2629:4, 2630:1

Хоч Апостол не підкреслює ці три кроки (знання, віра і посвячення) в цьому вірші, він має їх на увазі в 3 та 4 віршах. R2629:6

Наше виправдання – це не зачаття до нової природи, а (як саме слово говорить про себе) вчинення нашої старої природи праведною. R2629:5

Хто любить – Зростати в цій благодаті любові до Бога обов'язково означає зростати також у любові до людства, а особливо до тих, хто симпатизує та погоджується з праведністю. R2757:2

Хто породив – Наш Небесний Отець. R5958:2, 4052:2

З упевненістю можна сказати, що коли йдеться про Бога, то Він завжди згадується в чоловічому роді, а тому коли *геннао* вживається таким чином, то його слід перекладати *зачав* або *зачатий*. R837:1; A278

Любить і Того – Як часто дорогі брати Господа серйозно випробовують і дратують один одного, будучи неспроможні спонукати до любові та добрих діл, підштовхуючи радше до заколоту! R5921:1
Тенденція взаємної любові братів – це часто зустрічатися і (особисто

або через друковане й писане слово) спілкуватися один з одним. R2406:2

Хто народився – Щоб мати дух Господа, ми мусимо любити всіх тих, хто зачатий Богом. Q450:4; R1252:2*, 664:5*, 416:4*

Той, хто любить Отця, мусить любити і Сина, Який є образом Істоти Його і Який показав нам у власному тілі славний характер Отця. R4052:2

Всі, що належать до Церкви Христа, мають дух любові під час їхнього духовного зачаття, і якщо відбудуватиметься розвиток у приготуванні до Царства, той дух любові зростатиме і ряснітиме ще більше. R5921:1

«Любов до братів» буде виразною рисою всіх Його слуг-синів. R2406:2, 1254:5

Щораз більше люблячи дух Господа, ми щораз більше любитимемо один одного, доки всі не будемо вдосконалені поза завісою, коли наша любов один до одного буде абсолютно повною. Q450:2

5:2 Любимо Божих дітей – Особлива братня любов серед святих, на відміну від нашого великодушного співчуття до світу. R1254:5

Якщо ми любимо Бога в найвищому степені. R244:3

Коли любимо Бога – Ми починаємо любити Бога, ознайомлюючись з Ним, Його духом, Його розумом – коли бачимо, як він виявлений у Христі, через апостолів і тих, хто повністю посвячений Йому зараз, і через план у Його Слові. R244:3

Любов до Нього – це не дар, про який треба молитися, і не річ, яка дана нам; це те, що ми самі мусимо розвинути. R244:3

Основою всієї любові до когось чи чогось є знання. R244:3

Через Ісуса нам дозволено мати частку в душі або розумі Отця, і цей дух є духом любові. R244:2

Тут не говориться, що ми знаємо, що любимо Бога, бо любимо Його дітей, а майже протилежне. Ми любимо дітей, тому що ми любимо Отця. R244:2

Його заповіді – Доказ, що ми є в «перегонах». Q155:6

Додержуємо – Практикуймо (Diaglott). R244:5

5:3 То любов Божа – Це доводить чи показує нашу любов до Бога. R3021:1, 2648:6

Ми додержували – Наш послух небесній мудрості становить доказ нашої любові до Бога. Так само доводиться наша любов до праведності. R2093:3

По відношенні до Нього і до братів. R3021:2

Його заповіді – Його законом є любов. Господня вимога полягає в тому, щоб нашим серцем ми служили цьому закону Бога, і нашим тілом ми робитимемо все, що в наших силах. R3546:6

Це не Десять Заповідей, але вони в чомусь більше, в чомусь менше відповідають суті виразу. Вони менші в значенні вимог до тіла, а більші стосовно вимог до наших сердець. R3546:6

Його ж заповіді – Ми тішимось ними, бо вони праведні, добрі, властиві. R3021:2, 2648:6

Вони виражають найвище достоїнство, найшляхетнішу добродетель, найчистішу любов і всі чесноти святості. R2093:3

Не тяжкі – Не гноблячі (Diaglott). R244:6

Одна річ – дотримувати божественні заповіді або намагатися це робити, одночасно відчуваючи певне

обмеження, брак свободи, примушення, обов'язок і т.п., а інша річ – коритися з радістю. R3021:2, 3546:6, 245:1

Якщо виконання волі Бога не приносить нам задоволення, якщо жертва земних речей (багатства, впливу, задоволень) не є привілеєм і радістю, мабуть, причина полягає в тому, що нам бракує любові до Бога. R245:1

Той, хто вважає Господні заповіді важкими, має в цьому доказ, що не перебуває в сердечній гармонії з ними, що не посвятив себе повністю Господу. R2648:6; E248

Посвячений клас намагається виконувати це охоче. R2630:1

Коли ми з радістю жертвуємо, виконуючи Божу волю. R759:5*

«Твою волю чинити я хочу» (Пс. 40: 9). R4201:5, 245:1; E248

Радість від того, щоб за всіх обставин щось робити або щось нести; задоволення в тому, щоб жертвувати земними насолодами та втіхами, коли на це вказує Божя воля. R244:6

Це буде доказом для нас, що ми любимо Бога, і що Він любить нас; що на нас все більше кладе відпечаток і впливає Його дух, дух правди. R4201:5

Якщо нас спонукає страх, а не любов, наше служіння буде мукою. R244:6

5:4 Родився від Бога – Зачатий Богом. E237; R837:1, 374:4

Грецьке *геннао*. Якщо з дією пов'язаний Бог, його слід перекладати «зачатий». R837:1

Перемога – Переможна сила. R1719:2

Віра, яка за будь-яких обставин здатна підняти зір до Господа з абсолютною впевненістю в Його доброті та вірності і усвідомлювати, що в кінцевому результаті все

сприяє нашому добру. R2627:4, 778:5*, 628:6*

Перемагати – це поборювати і слабкості, що оточують нас, і переступи, але не своїми силами, а через Божу благодать і допомогу великого Заступника. R5103:1

Ви не можете мати благодаті і сили без віри. R2108:3

Вчися добиватися цієї перемоги, і вона буде твоя, будь сильний в Ньому і сили Його потуги. Твоя поразка, завдяки мудрості і любові твого Бога, може посприяти наближенню перемоги. R778:4*

Світ – Увесь світ проти нас у цій битві. Він вибирає власний напрям, ігноруючи Бога, покладаючись на власне розуміння та слідуючи власним шляхом. Його дух, його популярні методи, його амбіції, надії та цілі – все це суперечить вибраній Церкві Бога. R1719:3,5

Ми повинні мати тверду віру в обіцяні Богом речі і не звертати уваги на звабливі пастки сатани, інших людей або нашої власної уяви. R5244:1

Саме віра в обітницю Божого Слова дає нам змогу жити відокремлено від світу, його понять та планів. NS132:4

Лише маючи віру в Бога та Його Слово, ми зможемо протистояти світу, його амбіціям та задоволенням, повертаючись до них спиною, щоб здобути славу та честь, яку Бог обіцяв тим, хто любить Його. NS415:5

Коли ми дивимося на нашого Господа в Гефсиманії в тому вирішальному випробуванні і зауважуємо, як рука Єгови підтримувала Його, нехай це скріплює віру всіх, хто намагається іти Його слідами, бо до них Він говорить: «Будьте відважні: Я світ переміг» (Ів. 16: 33). R1801:6

Протягом цього віку, коли світ є під владою князя цього світу, сатани, і в протистоянні з праведністю та праведними. R2304:2, 778:1*

Перемогла – Щоб перемогти, потрібна енергія, сила характеру, наполегливість, стійкість і терпелива витривалість до самого кінця теперішнього життя. R1719:3

В цьому виразі міститься думка про боротьбу. Ніхто не може бути переможцем над світом, якщо він симпатизує та пов'язаний з ним і його основним духом самолюбства, гордості, амбіції і т.п. E237

Ви не повинні перемагати світ лестошами чи приєднанням до його безумства, також не маєте перемагати, навчаючи в недільних школах або приєднуючись до сектантської церкви. R374:4; E238

«Перемагати» говорить про те, що ви не погоджуєтеся зі світом, його духом і його методами. R374:4; E237

«Переможцеві сісти Я дам на Моему престолі зі Мною, як і Я переміг був, і з Отцем Своїм сів на престолі Його» (Об. 3: 21). Що за стимул та заохочення до шляхетної та героїчної боротьби! R1719:2

Нехай всі посвячені належно оцінять свій високий поклик і намагаються запевнити свій поклик і вибір. R1586:4

Віра наша – Єдина сила, яка може достатньо спонукати все наше єство і дух до терпеливої витривалості в труднощах до самого кінця. R1719:3

Протягом теперішнього часу темряви стосовно виконання божественного плану, коли сатана є князем цього світу, наш Господь заохочує віру. «Нехай станеться вам згідно з вашою вірою» (Мт. 9: 29). F113

Якщо віра не зростатиме і не розвиватиметься, нам бракуватиме сили бути переможцем. F689

Віра, добре вгрунтована в Божому Слові, перевірена, доведена і глибоко вкорінена в серці та в голові. R1719:6, 5432:4

Не тільки завдяки знанню ми втішаємося більше від світу речами, що належать Богові, але особливо завдяки впливу, який це знання справляє на всі надії, цілі та поведінку. F315

Через таку повну, безумовну довіру Його вчення та вихованню, яка триматиме нас постійно ревними, стараними учнями під Його керівництвом та навчанням. R1967:2

Основа всіх наших найшляхетніших намагань пов'язана з довірою до Бога. Ця довіра є вірою. Без віри неможливо догодити Богові. R5243:6

Самим центром і життям такої віри є святий Дух любові до Господа і до тих, котрі Його, а також співчутлива любов до світу. R4919:1, 2205:1

Ніщо з того, що ми віддаємо Господу, не буде таким приємним в Його очах, ніж віра – в Нього, Його силу, любов і обітницю. Без неї ми не можемо розвиватися і бути переможцями. R2654:1; F315

Щит віри є обов'язковим для захисту від вогняних стріл противника – від скептицизму, вищої критики, еволюції та демонології. F657

Християнин, котрий не має щита віри, і то великого щита, постійно знаходиться в невідгідному становищі перед противником і всіма злими силами. R5425:6, 2642:6

Це наш привілей молитися до Господа про збільшення нашої віри, а також самим збільшувати її через пізнання, якими є божественні обітниця, і через присвоювання їх собі. R2642:6

Віра є Божим критерієм. Хто має властивий критерій, той мусить мати відповідні діла. Божі улюбленці в Біблії всі були мужами віри. R5243:3, 1720:4, 778:1*

Віра в Господню мудрість і в Його допомогу в час кожної потреби є потрібною нам для того, щоб ми могли бути повністю слухняними Йому. R4904:5

Виявлення віри, а також послух, який випливає з цього, дасть нам змогу вийти переможцями і більше, ніж переможцями (Рим. 8: 37). R4904:6

Віра мусить триматися надзвичайно великих і цінних Божих обітниць і розуміти їхню цінність, а також покладатися на Божу силу і знайти благодать, що допоможе в час кожної потреби. R1859:5, 2073:5

Якщо ми нехтуємо престолом благодаті під час спокус, це признак того, що нам бракує віри, і що ми в цьому відношенні не пасуємо для Царства, оскільки всі спадкоємці Царства повинні мати віру. NS228:1

Віра дає нам змогу здобувати перемогу над духом світа і бути відокремленими, освяченими для Бога, для служби зараз і потім. R5245:4, 2195:4, 1719:6

Віра – це не просто розуміння або знання, а знання, яке застосовується, поглинається, засвоюється – стає частиною нашого способу мислення, основою для наших вчинків і стимулом для всіх наших зусиль. R1719:3

Для того, щоб віра була в нас переможною силою, вона мусить ввійти глибше, ніж в голову. Вона мусить ввійти в серце і проінняти та оживити все ество, приводячи не лише видиму поведінку, але й кожную думку в підкорення Христу. R1720:1
Ось таким, що перемагають в душі, у вірі, Господь скаже остаточне

слово зі Своїх вуст: «Гаразд, рабе добрий і вірний... увійди до радощів Пана свого» (Мт. 25: 21). R4897:6, 3060:4

Все наше служіння Господу цінується, в основному, як доказ нашої віри в Його обітниці. R2425:4

Віра не може жити, не проявляючи себе. R2425:4

Віра є переможною силою, яку мусять мати всі, хто хоче успішно бігти в перегонях за нагородою нашого високого поклику і бути переможцями. R1719:3

Нехай вона керує і надихає наше життя – жива віра, яка очищає та зміцнює для стійкості та терпеливості до кінця вузького шляху життя. R1720:4

Віра, яку зараз важко мати, а тому за яку є висока нагорода, в майбутньому буде найлегшою та єдиною розумною річчю. І хоч вона вимагатиметься, за неї (оскільки її буде легко мати) не буде особливої нагороди, як зараз. R2195:4

Просто інтелектуальна згода з Божою правдою, яка не веде до діяльності в Його службі, не є вірою і ніколи не зможе перемогти світ, ані здобути нагороду нашого високого поклику. R1720:4

Така віра не є неспокійним пошуком чогось нового і постійним прощупуванням марних людських філософій, щоб переконатися, наскільки вміло вони можуть протистояти Господньому Слову. R1720:1

«Ходимо вірою, а не видінням» (2 Кор. 5: 7). F689; R374:4

«Догодити ж без віри не можна» (Євр. 11: 6). F147, 315; E658, 689; R2654:1, 2642:6, 2425:4; NS228:1

5:6 Той, що прийшов – Щоб бути Відкупителем людства. R1411:2

Не тільки водою – Не тільки через посвячення. R1411:2

Він прийшов через хрищення в воді – символ Його повного посвячення до самої смерті. R1411:2

Водою та кров'ю – І через образне, і через буквальне хрищення в смерть. R1411:2

Дійсне виконання Його обіту посвячення, до самої смерті, пролиття Його крові. R1411:2

Це було Його посвячення до хреста. Його хрищення у воді було символом Його хрищення в смерть, а тому що воно було символом, це стало запорукою того, що Він помере, будучи слухняним волі Отця. R197:5*

Дух свідчить – Дух Бога засвідчив після водного хрищення, що це був Син Його улюблений (Мт. 3: 17), і ще раз засвідчив після Його хрищення в смерть, коли підняв Його з мертвих і високо возвеличив. R1411:2

5:7 **Троє** – Дух, вода і кров. R1411:3

В образі олією помазання, змішаною з кров'ю посвячення, були покроплені священники. R73:5

Свідкують – Подальші слова цього вірша і перші дев'ять слів наступного вірша є доданими. Їх немає в жодному манускрипті, що датується раніше сьомого століття, і немає в перекладі «Revised Version». 112 найстарших манускриптів не містять їх. Перекладачі Біблії Короля Якова мали тільки вісім манускриптів, всі вони датуються пізніше десятого століття, тоді як зараз ми маємо 700 манускриптів, два з яких датуються 350 роком н.е. E56-58; R5748:4, 714:3, 278:4; CR245:5; SM494:1, 603:1

Ці фальшиві слова є основою вчення катехізису, що «ці троє є одним Богом, однаковими по суті, рівними в силі та славі». E166; R767:3

Слова «трійця» немає в Біблії. Цей єдиний в Біблії текст, який начебто

якось підтримує трійцю, визнаний навіть самими трінітаріями як підробка, вставлена в текст близько п'ятого століття. R5748:4, 5352:1, 1411:2, 560:2*, 369:2; OV114:6; Q846:4 Доктрина трійці повністю суперечить Писанню і не має навіть одного логічного тексту на свою підтримку, коли ця всім відома підробка відкидається і коли властиво розуміється текст Івана 1: 1. R5993:5, 505:2; F202; Q847:2

Оскільки не було жодного такого вірша, його сфабрикували в сьомому столітті, додавши ці слова. OV114:6; R2817:5, 802:5*; E56; CR245:5; Q716:3; HG661:2

Ми віримо, що дуже мало вставок були зроблені спеціально, за винятком цієї, що є чітким і помітним винятком. Інші, зазвичай, були випадковістю – копіюванням коментарів на полях. R1210:2, 560:2*; E56

Ця підробка була запроваджена папством близько десятого століття. R207:3

Декілька дуже старих манускриптів, знайдених за останні п'ятдесят років, показують, що декілька віршів справді не є частиною Біблії, а були додані невідомими людьми між п'ятим і десятим століттям. R1536:6

Значення є повним без цих вставлених слів, і вчення є в досконалії гармонії з контекстом, чого б не було у випадку признання цих вставлених слів. R1411:2, 767:3; E57; CR245:6; Q716:3; SM494:3

На небі – Хто свідчить в небі, що Ісус є Сином Божим? Отець, Син і святий Дух свідчать в небі, що Ісус є Сином Божим? Навіщо це їм? Це безглуздо! Q716:3

5:8 **Свідкують** – Показують. R73:5

Дух – Свідцтво Духа при Його посвяченні. R1411:3

Олія представляє Духа. R73:5

І вода – Символічне хрищення у воді. R1411:3

Вода є символом Слова. «Очистивши водяним купелем у Слові» (Еф. 5: 26). R73:5

І кров – Кров представляє ціну нашого миру. R73:5

Свідчення Духа при Його воскресінні. R1411:3

В одно – Погоджуються в одному свідченні. Q716:3; R767:3, 197:3*, 73:5

Свідцтво про Божого Сина. R197:3*

Три в образі дають гармонійне свідцтво, що посвячені є прийняті в Улюбленому. R73:5

5:9 Свідчення Боже – Оскільки Син є загальним вираженням або об'явленням Отця, нам слід сподіватися, що це важливе свідцтво цих трьох свідків має відношення до об'явлення Божої любові світові. R197:3*

Для людини вже достатньо, що це є Боже свідцтво. Це ставить його достовірність поза всякими сумнівами і вселяє певність, що воно досягне кожного, для кого було призначене. R690:5*

Основою віри є свідцтво Самого Бога. R1328:6*

Воно взяло початок від Бога, воно було дане в силі святого Духа, і його слова були озвучені Христом, апостолами і пророками. Воно відрізняється стосовно часу, способу, діючої сили і супроводу, але воно ніколи не різниться стосовно джерела. R690:5*

Вартісніше – Не будьмо мудріші, люблячіші або справедливіші від єдиного живого і правдивого Бога, Який живе у світлі неприступному, і Чий розум висвітлюється для нас через Його Слово. R1598:4

Любов, мудрість і справедливість ніколи не погодились би на те, щоб

дозволити свідомим грішникам жити і псувати мир святих. Також вони не погодились би залишити їх живими з тим, щоб їхня воля була під божественним обмеженням всю вічність. R1598:4

5:10 Хто вірує – Свідцтво, на якому базується віра, не є людським, а Божим. R1329:1*

Бог свідчив про Сина Свого – «Викуп за всіх. Таке було свідцтво часу свого» (1 Тим. 2: 6). R690:1*

5:11 Життя вічне – Тепер через віру і надію, а в майбутньому в дійсності, «коли з'явиться Христос, наше життя» (Кол. 3: 4). E386; R1878:4

Безсмертя є славною нагородою, яку можуть шукати і отримати тільки вибрані Божі через Христа. Це не є чимось невід'ємним у всіх людей. R560:4*, 142:4

Нам – Віруючим. R142:4; HG222:4

Життя це – у Сині Його – Свідцтво Бога полягає в тому, що Христос є життям світу. R1329:1*

5:12 Хто – В теперішньому часі тільки та жменька, яка прийняла Христа у справжньому значенні того слова. Q446:2

Той, хто вірує серцем, а не просто той, хто інтелектуально розуміє факт, що Христос є Божим Сином, і хто увійшов до спільності з Ним. R4840:2

Ті, що прийняли Христа, отримали Його примирювальну заслугу і вийшли з-під осуду Адамової смерті. R5931:2; F106

Має Сина – Увійшов у живу спільність зі Спасителем. R5354:2, 2931:3

Зараз є можливість увійти у спільність з Ним як Його Наречена і співспадкоємець. R3927:1

Він є нашим Заступником, через Якого ми повинні приходити до Отця. R4840:6

Ніхто не може прийти до Отця, якщо не через Нього. R1273:4

Мати Сина, пробувати у Ньому, означає не пробувати свідомо і добровільно в гріхові, мати Господне визволення від гріха і Його визволення до вічного життя. NS234:4

Всі Адамові нащадки мають можливість прийняти Ісуса, чи то як Його брати сьогодні, чи то як Його діти в наступному віці. R4819:2

Божественний план влаштований таким чином, що отримати вічне життя можливо винятково через особисту спільність із Христом, віру в Його відкуплюючу кров і послух до Його порад. R5354:2

Тільки віруючі можуть мати життя зараз – початок того життя, яке буде вдосконалене у воскресінні. R5608:5

Ісус призначений Богом для того, щоб через Нього світ міг отримати примирення, реституцію, вічне життя. NS96:3

Має життя – Право чи привілей, чи дарунок життя як Божий дар. E386; R1878:3

Віруючі є зачаті до нового життя, нове життя започатковане в них в тому значенні, що їхня воля прийнята Богом як початок нового створіння, яким вони будуть у першому воскресінні. F161; R4840:2

Передбачене вічне життя вже вважається їхнім, доки вони перебувають під шатою Христової праведності. R5931:2

Приписане в теперішній час. R4840:2
Умовно, вже. R1854:2

Досконале життя. R1878:3

Тільки ті, що входять у Христа, і через Нього, зачаті правдою. Без сумніву, в цьому тексті нічого не сказано про те, що всі залишаться живими навіки. R1219:2, 1437:1

Благословення життя в його повному, вічному, цілковитому значенні належить «всім, хто в Христі», і нікому іншому. R3927:1, 1592:4

В переміні воскресіння вони (в найповнішому значенні) матимуть життя. R4840:2; F161

Не може бути ніякого звільнення від смерті без звільнення від гріха, і не може бути ніякого звільнення від гріха без звільнення від смерті. В божественному порядку вони стоять як причина і наслідок. NS234:4

Цей текст стосується, в першу чергу, теперішнього часу. Він буде застосовуватися в Тисячолітньому віці, поступово, в міру того як люди пізнаватимуть правду. R4840:6

Вічне життя є Божим даром через Ісуса Христа нашого Господа, який буде даний тільки віруючим і слухняним. R3066:1, 1882:4

Протягом Тисячолітнього віку кожен, хто захоче мати життя, мусить отримати його через Життєдавця, Який дасть його на умовах Нової Угоди. R5293:1, 4840:5

Не має життя – Не побачить життя (Ів. 3: 36). E386; R4819:2, 2059:4, 1878:3, 1592:4, 1219:2; Q328:T; SM315:T

Далі залишається під вироком смерті. F106; R4840:3, 2993:1, 2841:2, 2059:4

А гнів Божий – прокляття – лежить на ньому. HG357:2; Q328:T

Не має права або обітниць життя. R1219:2

Безсмертного життя. R279:3

Про невіруючих говориться як все ще про мертвих, бо вони не мають ніякого союзу із Життєдавцем. F697

На тих, хто відкидає призначеного представника, Ісуса, чекає друга смерть, без надії на відновлення. NS96:3

Ісус не дасть їм життя, але вони не страждатимуть в нужді або муках. CR293:1; R2841:2, 1085:6

Якщо він не має життя, то як би він міг мати муки? HG222:4

5:13 Щоб ви знали – Могли бути навчені. E284

5:14 Відвага – Моліться, маючи віру в Бога. R5380:2*

Згідно з волею Його – Це очевидно, що ми не можемо, «бачачи ніби в дзеркалі» (1 Кор. 13: 12), завжди «просити згідно волі Його». Наші недосконалі молитви тепер мусять перевірятися нашим Заступником R469:5*

5:16 Коли – Звертаючись до класу протягом Євангельського віку. R382:6, 253:2

Апостол звертався цими словами до Церкви. NS242:5

Це ті, що прикриті заслугою Христової праведності, посвячені Господній службі до самої смерті. Вони мають повне запевнення у вічному житті, якщо далі будуть вірними. SM771:2

Брата свого – Всі ті, кого ми маємо підставу вважати співчленами в Тілі Христа. R4625:3

Грішити гріхом – Відходить від Бога, поглинутий переступом і клопотом, який може привести до холодності та відчуження від Господа. Ми повинні зробити все, що в наших силах, аби допомогти йому. R4625:3

Гріхи слабкості та незнання з вини нашої зіпсованої природи, яку ми отримали через спадковість. R2658:2

Не на смерть – Неправильні кроки та спотикання, які можуть трапитися на шляху кожного через слабкості тіла – гріхи, в яких можна розкаятися, які можна виправити і які можуть бути прощені. R4908:5, 4830:5, 3260:3, 1962:2

Які можуть бути прощені, і з яких грішник може вийти з цінними уроками, які допоможуть йому в майбутній боротьбі та тріумфах. R3260:3

Якщо хвороба була осудом чи покаранням за гріх, то нам слід сподіватися, що після визнання і щирого розкаяння в гріхові Господь усуне покарання і підніме з нещастя сина, що кається, частково або повністю. R2008:4

Нехай молитесь – Нам слід молитися за такого, благаючи за нього і співчуваючи. R4625:3, 4626:1

Можливо, радячи нам молитися, Бог хотів, щоб це допомогло нам розвинути в собі співчуття до різних членів Тіла. R4625:3

Пам'ятаймо про цей привілей і обов'язок молитися за когось; а для нашого заохочення, пам'ятаймо, як Бог діяв по відношенні до Своїх вірних в давнину. R1842:5

Показано в молитві Мойсея за Ізраїль, що помилявся, і в Божій відповіді на ту молитву (4 М. 14: 15-33). R1842:6

Якщо ми нехтуємо інтересом до наших співчленів, то це наша втрата. R4626:2

Це відрізняється від молитви за світ. R4625:3

Якби не знайшлося жодного члена, який помолвився би за нелояльного брата, то Сам великий Голова, ймовірно, знайде спосіб, щоб заступитися за його інтереси. R4625:6

Життя йому дасть – Приверне його назад до становища життя. R4626:1

Збереже його життя. Якби він був у небезпеці впасти в другу смерть, вірна молитва привела б до відновлення. R4626:1

Здається, це відповідає словам про спасіння духа Господнього дня (1

Кор. 5: 5) стосовно Великої Громади. R4626:1

В якому значенні Господь дозволяє нам бути заступниками один одного – не ясно, але наше заступництво один за одного мало би, правдоподібно, бути представлене здебільшого Голові Тіла, ніж Отцеві. R4625:6

Є й гріх – Впевнене чинення того, що є злим. R5451:3

Щось дуже конкретне. R4626:2

Рід гріха. R3083:5

Смертний чи смертельний гріх. R1249:1, 1983:3

Індивідуальний гріх. R383:1

Безнадійний стан. R4872:5

Непростимі гріхи. R723:4

Свідомий, навмисний гріх проти ясного знання. R1250:1, 5440:2; HG305:6; NS162:3; Q638:2; SM772:1

Навмисний, свідомий гріх проти святого Духа. R5453:1, 3132:1, 2612:2, 1699:1; F166; NS244:1

Проти ясного знання добра і зла у даній справі. R1250:1, 2612:2

Результат подальшого перебування в тому, що на початку було ясно розпізнане як зло, але яке, через впертість власної волі, згодом сталося великим самообманом. F166

Це відбувається поступово, крок за кроком, доки серце повністю не відвернеться від Господа. SM772:1

Цей гріх є один, хоч він може бути скоєний різними способами. Неправильний шлях, вибраний свідомо, з абсолютним бажанням, щоб він був саме таким. R1250:1

В кінцевому результаті він проявить себе, чи то в запереченні примирення, чи через велику аморальність. F302

Гріх на смерть може наблизитися до нас в одній із двох форм. Перша

описана в Євр. 6: 4-9, моральний упадок; а друга – в Євр. 10: 26-32, доктринальний упадок. SM773:1

Його можуть скоїти тільки ті, хто скуштував божественної благодаті. R2286:6; SM775:Т

Тільки ті, кому було дане пізнання Бога і Його доброго Слова, і хто отримав святого Духа – тобто святі – є винятково тими, хто може його вчинити. R253:2, 1250:2, 383:1; SM775:Т

Відмова від крові заповіді, якою він колись був освячений (Євр. 10: 29). R4626:1, 138:1*, 44:1; NS162:3; Q653:1

Не просто віровідступництво, а відкрите відречення і відкидання Ісусової праці викупу і відкуплення. R253:2, 44:1

Таким гріхом було б розраховувати на те, що Божа любов принесе нам спасіння, якщо ми свідомо відкидаємо його через спосіб, який Він призначив – дорогоцінну кров Христа, пролиту для нашого відкуплення. R4835:2, 1296:4

Якщо продовжувати залишатися на хибному шляху, то нова воля стане настільки ослабленою, а тіло таким сильним, що відбуватиметься поступове вмирання нової волі, і зрештою вона перестане існувати. R4830:2

Є степінь свідомого гріха проти повного світла і спроможності, який Бог ніколи не пробачить. R1694:1, 381:3; Q653:1

Незначне відхилення в нашому ставленні до Господа, яке з певної точки зору здається не таким вже й важливим, може відвести набагато далше – в кінцевому результаті до відчуження від Господа. SM776:1

Стережімося не тільки великих гріхів, а пам'ятаймо, що саме незначні відхилення від божественного Слова відводять геть. Найменші від-

хилення обов'язково заведуть нас у клопіт. SM778:1

Покидаючи божественну волю і добровільно приймаючи волю тіла знову, нове створіння може вчинити гріх на смерть. Якщо воля грішить, то вона перестала бути новою волею, бо нова воля ніколи не грішить. R4830:4

Набування поганих якостей: обмови, наклепу, гніву, заздрості, сперечання і т.п., вказувало би на втрату Господнього Духа. R4626:3

Якщо ви втратили Господнього Духа, ви не ставитиметесь з любов'ю до тих з Його народу, з ким будете спілкуватися. R4626:5

Виліковний лише настільки, наскільки їхні серця помиляються. R4626:2

Гріх, для якого неможливо знайти жодного відповідного пояснення. R2612:2

Справа умисного повернення до низин світовості, яких ми колись позбулись. R4626:2

«Усякий гріх, навіть богозневага, проститься людям, але богозневага на Духа не проститься» (Мт. 12: 31, 32). NS244:1

Образно можна побачити, що йоти і титли ізраїльської історії, а також Закону і пророків, мають значення і вказують на щось. R138:4*

Приймаймо до уваги всі Йоти і Титли Господнього Слова, заохочення і вказівки, які давав нам Він чи апостоли. Той, хто вірний в малому, буде вірний і у великому. SM778:1

Вбивці, злодії та негідники світу, ані весь світ, не підлягають цій смерті. Вони ще не є на випробуванні. SM770:2, 775:T; R1962:2

Апостол не говорить про Адамів гріх і смерть, бо він перейшов на всіх. R382:6

На смерть – Друга смерть. T40; R5264:2, 5100:5, 4830:5, 4345:5, 2759:4, 2658:2, 2612:2, 1250:6, 912:1, 383:1, 381:3, 44:2; HG222:3; Q212:6, 653:1; SM515:1

Знищення, всупереч теорії універсалістів. R3083:5, 4345:5

Немає надії на воскресіння з неї. R381:3, 5100:5, 4830:5, 44:2; HG334:6

Нове створіння є мертве. R5452:1, 5440:2

Свідомий, навмисний, задуманий гріх на другу смерть. Q653:1, 212:6; R5264:2, 4830:5, 2658:2, 1250:2, 383:1; NS162:3

Посвячена Божа дитина не може померти Адамовою смертю. Її смерть може бути або жертвничою, або другою смертю. Якщо б вона відвернулася від Бога, тоді це була б друга смерть. R5264:2; Q212:6

Церква зараз є на випробуванні на життя або на смерть, і вже немає ніякої майбутньої можливості. R4400:6

Тільки свідомим нехтуванням і відкиданням умов та допомоги вони можуть від'єднати себе від Господа і від вічного життя. SM772:T

Щодо них марно надіятися і молитися, бо їх неможливо буде відновити до покаяння. R1250:1

Тільки ті виправдані, що отримали божественну ласку і знання, є на випробуванні вічного життя чи вічної смерті. SM772:T

Нам належить стеретися початків злого в наших серцях, які згодом можуть привести до цілковитого відчуження, яке означатиме другу смерть. SM772:1; R1250:6

Смертний гріх. З нього немає надії на відновлення. Це гріх на смерть, другу смерть, знищення. Він не покривається викупом, бо він аж

ніак не спричинений Адамовим гріхом і його наслідками. R1250:1,6, 723:4

Ми віримо, що набагато менше число входить у клас, який вчинив свідомий гріх, не пом'якшений незнанням або слабкістю. R1250:4

Це не було б ані на славу Богові, ані в інтересах Його вірних чи інших, щоб Він допустив до умов вічного життя когось, кому бракує любові. R4401:1

Представлено в одному із чотирьох синів Аарона. T40

Поведінка одного не може послати іншого на другу смерть без його співпраці, але яким би не був наш вплив, він може бути використаний або на допомогу, або на шкоду іншому. R4831:1

З нашої теперішньої точки зору нас не здивує те, якщо кількість, яка йде на другу смерть, буде значною. Високим є критерій, який Бог вимагатиме для вічного життя в будь-який час і на будь-якому рівні. R4400:3

Той, хто помре другою смертю, помре за власні гріхи, а не через успадковані недоліки. R2759:4, 1249:5

Нічого не передбачено для гріха або грішників після Тисячоліття. R4400:6. 1249:6

Справжня смерть, а не просто сон. HG14:4*

Вічне знищення, а не вічні муки. HG305:6, 334:6

Не про нього – Грецьке *ekeinoc*; воно також перекладається «той», «ті» і «він». R2001:2; E172, 204

Просити про його прощення. R1249:1,4

Не треба надіятися чи молитися про тих, що зайшли так далеко, що вчинили його. R1250:1

«Святі брати» мають бути здатними розпізнавати випадки, в яких

був скоєний свідомий гріх, щоб не молитися за таких. Однак у таких випадках є велика нагода для терпеливої поблажливості і великодушного ставлення. R1250:4

Кажу – Буде марно надіятися або молитися про тих, хто чинить гріх на смерть. F165; Q653:1

Страждати і боротися за таких – це марнування часу для християн. R4626:3

Оскільки «не можна бо тих... знов відновляти покаанням» (Євр. 6: 4-6). “Вже за гріхи не знаходиться жертви” (Євр. 10: 26). R3260:3, 4835:2, 4078:6, 2738:5*, 2707:1, 2658:2, 1699:1, 1698:3, 1249:1, 723:3, 383:1; F302; T40; HG14:5*; NS162:3

Молитися про це означало б противитися Божій вираженій волі, а цього ми не маємо ніякого права робити. R912:1, 2612:2, 1983:3, 1249:1,4

5:17 Усяка неправда – Всяка недосконалість. R2284:6

Самолобство є неправедністю. R5307:1

Божественний закон залишається в силі, здатні ми його виконувати чи ні; і з одного боку, кожне порушення божественного закону є гріхом. R5750:3, 1249:2

Божий закон не схвалює гріха, а засуджує його. SM304:1

Бог не є автором гріха. R870:6

Згідно з Писанням для Господнього народу є гріховним шкодити один одному словом, вчинком чи думкою. R5750:6

То гріх – Гріхом є те, що більше чи менше добровільно і навмисно зроблене. R5750:2

Наскільки особа свідомо порушує божественний закон, настільки вона отримує покарання. R5750:6, 5751:1, 2658:2, 1250:1

Та є – Рід гріха. R3083:5

Гріх не на смерть – Переступ – це гріх, скошений ненавмисне. Порушення Божого закону, які є результатом наших неминучих слабостей, не є злочинними гріхами, а тому не є в тій самій категорії, що й більше чи менше свідомі гріхи. R5750:2

З причини слабкості, фізичної чи моральної. R1250:1

Простимий гріх. Той, який може бути прощений. R1249:1, 1983:3, 1250:6

Той, в якому можна розкаятися, і з якого можна піднятися – про його прощення і примирення можна молитися і сподіватися. R1249:1, 1250:6

Наше ставлення до Бога повинно бути таким: «Милостивий Небесний Отче, ми не можемо діяти досконало. Молимо Тебе, прости наші провини, як ми прощаємо тим, хто провиняється проти нас». R5750:6

Переступи, які є неминучі, замість того, щоб завдавати шкоди, допомагають виявляти, які сторони характеру є слабкі і потребують зміцнення. R5751:1

Кожний, хто зачатий Богом, не міг би (доки ним володіє святий Дух) вчинити гріх з повним умислом. R5751:1

Хоч кожен свідомий гріх проти святого Духа мусить мати покарання, однак покарання не буде другою смертю, якщо знання, гріх, не буде повним, цілковитим. R5751:5

До якої міри вони зумисні, до такої мусять бути покарані. R1249:6

5:18 Ми знаємо, що кожен – Нові створіння. R2721:3, 5491:5; Q141:5

Хто родився від Бога – Зачаті Богом. A196, 278; E235; R5938:5, 5742:2, 4830:2, 4810:6, 4252:3, 3281:5, 2235:5, 2003:6, 1697:6, 1250:6, 837:1, 374:3

Грецьке *геннао*. Стосується початку, а не завершення нашої зміни природи. R2440:3

Отримати початок нового життя, нової природи. R5742:5

Нові створіння. R4830:2

Не тіло зачате святим Духом, а новий розум, нова воля. SM392:1

Це започатковує нове життя. Той, хто отримує його, отримує надприродне освічення. Після цього він є зміненою особою, новою особою, новим створінням. Тепер він є в Христі Ісусі. R5742:3

Зчаті духом святості і правди. R5938:5, 2440:4

Ті, що зазнали зміни природи; спочатку вони були зачаті за тілом, як діти Адама, а потім були зачаті знову – зачаті Богом. R5742:2

Не грішать – Зумисне. E461; R5742:6, 4810:6, 4252:3, 3281:5, 2440:3. 1698:2

Не практикує гріха (Diaglott). R5491:6

Навмисне: не схвалює, ані не знаходить задоволення в гріхові. R2440:3

Не може симпатизувати гріхові, щоб добровільно, свідомо і навмисно приймати в ньому участь. R5938:5, 2235:5

Він не міг би віддати себе гріху, бо робити це означало би, що він втратив святого Духа і знову став нечистим. R5742:6

Мається на увазі умисний гріх, обдуманий гріх – гріхи, які є не просто переступами та падіннями, успадкованими від наших прародичів. R5938:5, 2235:5; E235, 461

Гріх в його повному чи абсолютному значенні, навмисний гріх. R5938:5, 2235:5

Нове створіння не грішать. R5903:4

Найменша прихильність до гріха може спонукати Божу дитину до тої ж міри відхилитися від центру чистоти. R5743:1

Такі особи не грішать навмисно, обдумано, а інші недоліки не приписуються їм як гріхи. R1250:6

Такі можуть оступитися, можуть помилятися в поглядах, піддатися старій природі, але ніколи не грішитимуть свідомо. R374:3

Цей вірш не є гарантією вічного спасіння для тих, хто зачатий святим Духом, ані не є гарантією від випробувань, спокус, труднощів і т.п., але зачаті є під божественною опікою. R4252:3

«Щоб виконалось виправдання Закону на нас, що ходимо не за тілом, а за духом» (Рим. 8: 4). R2440:4, 2721:3

Цей вірш не вчить, що нова природа не може зіпсуватися, не може померти; що навернений не може відпасти від благодаті. R1698:1

Хто родився від Бога – Небесний Отець є Тим, Хто дає зачаття у відродженні Церкви, Нареченої Христа. E143

Грецьке *геннао*. Коли воно пов'язується з Богом, його завжди слід перекладати зачав або зачатий. R837:1; A278

Ми зачаті через правду – Євангелію. R836:3

Тільки ті, що зачаті Отцем, мають Його Духа, який є Духом Сина. R5133:3

Є три кроки, що відповідають природному зародженню: зачаття, оживлення до діяльності, ревності та праці, і народження у повній духовній силі. R836:3

Себе береже – Тримаючись дуже близько до Бога і пильнуючи свої дії, своє товариство і свою поведінку. R5743:4

Це уявляється в нашому розумі, як магічний круг, у який може входити Божий народ. Немає огорожі, а лише лінія світла, яку можна легко переступити. Всередині є Господня ласка, а Він, як Голова, є центром. R5148:4, 5743:1

Сам Господь є великим центром праведності, чистоти, правди. Всі, хто на боці праведності, чистоти, правди, уникатимуть гріха, не матимуть нічого спільного з ним. R5742:6

Нам треба перемагати себе і контролювати це тіло, яке походить від грішного роду. R5923:6

Береже від того, щоб піддатися спокусі. R4252:6

Пильнуймо свої дії, своє товариство, свою поведінку; пробуваймо «під покровом Всевишнього» (Пс. 91: 1); «чиніть прості стежки ногам вашим» (Євр. 12: 13). R5743:4

Божий Дух, який діє в Божих дітях, завжди сприяє праведності і ненавидить гріх. R5440:2

Противлячись дияволу і не дозволяючи його обманливим аргументам впливати на нас. Ми маємо переконливе пророче слово. Якщо ми любимо Слово Господа, ми будемо прагнути керуватись ним. R5184:3

В залежності від того, наскільки ми близько до Господа, ми є під божественним захистом. R5743:4

Кожна посвячена Божа дитина може побачити спосіб врятуватися, передбачений Богом, і може скористатися ним і, таким чином, бути у згоді з Господнім провидінням і перебувати серед захищених осіб, серед вибраних R4253:2

Запевнення, що ми зараз є в часі особливого випробування, повинно нам вселяти обережність, і ми повинні пильнувати і молитися, щоб не впасти в спокусу. R2003:6

Така особа постійно є на осторозі, пильнує себе, як вартовий пильнує твердиню дому. Він пильнує всі двері, всі шляхи доступу. R5742:6

«Бережіть себе самих у Божій любові» (Юди 21) ніколи не було такою потрібною заповіддю, як тепер, і можемо сподіватися, що спокуса цієї години значною мірою буде стосуватися пробування у Божій любові. Це, в свою чергу, означатиме любов до братів. R4253:3, 1889:5

«Залишайтеся в Нім», «стережіться лихого у всякому вигляді», «уважайте ж на себе», «забувайте те, що позаду», «умертвіть ваші земні члени» і земні бажання та амбіції. Тримайтеся близько Господа. R5148:5

Наш Господь Ісус, перший зачатий Духом, берегтиме всіх молодших братів, зачатих Духом, берегтиме їх від шкоди, яку сатана заподієв би їм за інших обставин. R4252:3

Церква оточена великим противником і має вогняні випробування, але вона є під захистом Того, Хто був зачатий Богом, – Господа Ісуса, Котрий береже вірних від сили противника. R4253:1

І лукавий – Сатана, саме існування котрого заперечується зараз багатьма. F609

Противник. R4870:4

Злий. R4252:6

Сатана представлений як хитрий ворог. R5743:1, 1889:2, 1684:6

Противник завжди готовий затягнути нас у темряву гріха, сумніву і розпачу. R5148:5

В міру того, як ми хитаємося в нашій вірності, ми наближаємося до противника. R5743:4

Нове створіння повинно берегти себе від злого. R4830:2, 5923:6

Не треба думати, що кожне випробування чи клопіт, що спіткав нас, є

від диявола. Радше треба пам'ятати слова Апостола: «Кожен спокушується, як надиться й зводиться пожадливістю власною» (Як. 1: 14). R4810:6

Щоб звести дітей світла, сатана прикидається ангелом (посланцем) світла, бо він добре знає, що він не зміг би звести їх, якби представився як представник гріха. R5184:2

Всі, котрі отак люблять гріх, свідомо його чинять і схвалюють після того, як пізнали правду, є дітьми темряви, котрі люблять темряву і ось так показують, що мають дух або характер сатани. R5938:6, 2235:5

Злий день, яким цей вік закінчиться, матиме найсуворіші випробування з усіх відомих Божому народу. Тому він матиме як ніколи найбільшу потребу озброїтися правдою та праведністю. R4253:1

Його не торкається – Не захоплює його. R2161:1, 1697:6

Не шкодить. R5742:6, 4252:6

Щоб полонити нас розумово, морально чи якимось інакше. CR441:2

Мала Черідка настільки сердечно протистоїть гріхові і настільки піклується про те, щоб зберегти свої шати незаплямленими, що противник не може заволодіти нею. R2161:1, 4870:4, 1799:6

Противник ніколи не може торкнутися нашої справжньої сутності як нових створінь, хіба що через нашу власну невірність. R5540:4,2, 5742:6, 4252:6, 1799:6; Q649:1

Ми повинні триматися близько до Господа, близько до правди, щоб противник не торкався нас. CR441:2; R5148:5

Ми не повинні вступати в особисту боротьбу з дияволом. Ми не рівня йому. Але ми повинні опиратися йому. R5923:6, 5184:3

Підчас спокусу противника Господь надає такий захист, охорону та допомогу, що не тільки потрібна нам, аби вийти переможцями, але й щоб допомогти нам не піддатися спокусі. R4252:6

Ми молимося: «Не залиш нас у спокусі, але визволи нас від лукавого» – не дозволяй йому торкатися, шкодити, руйнувати або знищити нас. R4252:6

Будь-яка прихильність до чогось, що не є в абсолютній згоді з розумом Господа, приведе нас ближче до місця небезпеки – ми будемо в небезпеці потрапити в руки великого противника і його демонських сил. R5743:1, 5148:5

Поза нашим захищеним кругом є сили злого. Часом їм дозволяється торкатися наших земних інтересів та життєвих справ, але демонському впливу не дозволено дійсно торкатися нового створіння. R5148:5

Смертне тіло вважається мертвим, а його розум, його воля вважається новим створінням, прийнятим в Божу сім'ю. З цієї точки зору ми можемо сказати про нове створіння, що воно є святим. R5035:3

Мала Черідка не впаде від епідемії та стріл спиритизму, вищої критики, християнської науки і т.п. «Всевишнього ти учинив за своє пристановище. Тебе зло не спіткає, і до намету твого вдар не наблизиться» (Пс. 91: 9, 10). SM289:2

Сатана не може мати жодної влади над Божим народом, хіба що з божественного дозволу, і в таких випадках всі речі, які Він дозволяє, працюватимуть для їхнього добра, якщо вони залишаються вірними своїй угоді з Ним у Христі. R1684:6, 4660:5, 2721:3

Доки ми слухняні Господу, ми в абсолютній безпеці, але найменше

відступлення волі, наприклад з цінності, є небезпечним. R5355:1

Для будь-кого, кого міг торкнутися противник, і хто міг тимчасово потрапити в пастку, Бог є повний любові і доброти, а Його милосердя триває повіки для всіх тих, хто бажає жити в згоді з Ним. R5148:5

Хтось може піддавати себе небезпеці, в дійсності не чинячи гріха. Його серце може далі бути вірним Господу, хоч гріх міг торкнутися його через те, що він був у щось втягнутий з іншими. R5743:4

Хоч Господь цілком може творити чудеса для захисту Його вірних послідовників і для їхнього звільнення від злого, Він, зазвичай, використовує для цього людей. R4252:6

Господнім особливим засобом для того, щоб вберегти нас від сил злого, є теперішня правда, яку Він значною мірою надав через публікації Вартової Башти. R4253:3

5:19 Ввесь світ – Вони є дітьми гніву. SM334:Т, 348:1; R3458:1

Сатані немає потреби нападати на світ. Він нападає лише на тих, хто звільнився з його рабства і хто має нові надії та стремління, як і на тих, хто намагається звільнитися від нього. R5896:4

Якби наш Відкупитель застосував Свою заслугу за світ тоді, коли Він вознісся, це усунуло би гріх світу. Але Він цього не зробив. R5621:3; CR490:6

Лежить у – Лежить під (Diaglott). E610

Під його владою. R1684:6

Ще від часу Адамового падіння. R5167:2, 5093:1, 1316:1

Далі лежить. Це твердження було висловлене не перед, а протягом Євангельського віку. SM240:1

Після шести тисяч років це дали має місце. NS768:2

Світ далі не є відкупленим у судовому значенні. Q375:3

Злі – У злому. R5896:4, 5621:3, 5352:5, 5299:5, 5167:2, 5115:2, 5093:1, 4832:2, 4574:4, 4546:2, 3365:6, 97:5; NS88:1, 548:4; OV152:1; SM240:1

У Злому (Revised Version). CR490:6
В темряві. R4987:6

Під впливом сатани; під силами темряви. SM240:1; R5352:5; T90

Такою великою є сила князя темряви, що впливає на розуми світу. R5352:5

Під прокляттям, вироком. Примирення наразі досягнуло лише віруючих. R3708:6

Людина впала і втратила багато з того, чим колись володіла. Тепер сатана є її володарем і князем. R1685:2

В Божих очах всі вважаються дітьми злого. «Ваш батько – диявол» (Ів. 8: 44). R1005:6, 761:2

Раби гріха і смерті. R5299:5

Тільки Церква звільнилася від осуду над світом. SM348:T; OV152:1; R5769:6, 5621:3, 4546:2

Бо наш Господь не застосував заслугу Його жертви до невіруючих. R4310:4, 5079:1, 4546:2

Тільки деякі наразі є вільними від осуду. Божий гнів або осуд лежить на всіх інших і завершиться остаточним знищенням, якщо не буде усунений, чи то в цьому віці, чи в майбутньому. R606:3, 5115:2; NS548:4

По природі усе людство є дітьми гніву (Еф. 5: 19). Вони вже не можуть впасти нижче. R5093:1, 5079:1, 3365:6

Світ людей не буде дітьми гніву після застосування заслуги нашого Господа. Q445:T, 375:3; R5079:1, 4832:2

Ісус, призначений Посередник між Богом і людьми, ще не розпочав

Своєї праці для них. R4574:4, 4832:2; Q375:3

Сатана має владу смерті (включаючи хворобу), що підпорядковується, без сумніву, певним божественним правилам, але якими точно є ці обмеження – нам може бути важко розпізнати. R1684:6

Диявол тримає людей в такому стані, що вони не можуть думати про Бога як про доброго. R5769:6

«Для невіруючих, яким бог цього світу засліпив розум» (2 Кор. 4: 4). R4901:3; T90; CR424:2; NS548:4

«Темрява землю вкриває, а морок – народи» (Іс. 60: 2). SM240:1; T90; NS88:1, 768:2

5:21 Бережіться від ідолів – Не дозволяйте нікому і нічому витіснити Самого Бога у ваших почуттях чи пошані. E284

Тільки Бог достойний того, щоб царювати в нашому серці; тільки принципи праведності та правди гідні того, щоб контролювати наше життя; тільки цілі, які представлені Його мудрістю та добротою, гідні нашого стремління та намагання. Все, що не належить до цього, носить дух ідолопоклонства. R1836:4

Не так, щоб любити чоловіка, жінку, дитину, батька, брата чи сестру менше, а щоб любити Господа більше. R3863:1

Деякі роблять ідола з чоловіка, жінки або дитини; деякі – з багатства; деякі поклоняються славі; інші ставлять собі за божка самолюбство, а дехто поклоняється секті, партії, угрупованню. R3386:5, 5298:5, 1836:1

Дозволяючи їм зайняти те місце в нашому серці, яке справедливо належить тільки Господу. R3386:5

У багатьох відношеннях ідол свого «я» є найжахливішим від всіх –

найнікчемніше видовище. Дехто служить собі, вдовольняє себе, догоджає собі і т.д., а не Богові. R3386:6

Тенденція творити і вшановувати догми, замість Біблії, проявляла себе від часу, коли була прийнята перша з них – Нікейська Догма в 325 р. н.е. R5298:5

Ідолопоклонство не є сліпим вшануванням і поклонінням вищого божества, чи сили, чи морального достоїнства, а це є свідомим і грішним посвяченням деградуєчому вдовольнянню себе. R1835:6

Ідолопоклонство є синонімом злого. Воно відсторонює признання одного правдивого Бога, Чиї чистота і святість є прямо протилежними до духа ідолопоклонства. Ап. Павло належно описує його в Рим. 1: 21-32. R1835:6

“Робити собі подобу” з чогось і дозволяти їй відволікати і забирати наше поклоніння Богові – це одне з найбільших випробувань та іспитів для духовних ізраїльтян. Любов до

грошей та до речей, які можна набути за гроші, веде до ідолопоклонства. R5298:4

Гріх ідолопоклонства дуже яскраво показаний в Юдейському Законі, де найперша заповідь звучить: «Хай не буде тобі інших богів передо Мною... Бо Я – Господь, Бог твій, Бог заздрісний» (2 М. 20: 3, 5). R1836:1

Перш ніж суворо засуджувати Ізраїль, подивімося, чи подоба того ж гріха не лежить при наших дверях. R1836:1

Усяка жадібність є ідолопоклонством. «Не можете Богові служити й мамоні» (Мт. 6: 24). Гріх жадності, поклоніння мамоні, ідолопоклонство грошам є великим гріхом християнства, прообразу тілесного Ізраїлю. R1836:1

Повернення Мойсея з гори Сінай є співзвучним другому приходу Христа, а ідолюбське поклоніння золотому тельцю відповідає теперішньому поклонінню мамоні з боку християнства. R1836:4